ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΟΜΟΝΟΙΑΣ
Αριθμός Αδείας 100
ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ (χ +7) ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΕΚΔΟΤΩΝ
ΕΛΤΑ Hellenic Post
Τ.Θ. 8161 Ομόνοια 10010 Αθήνα

εργατική αλληλεγγύη

Βδομαδιάτικη Σοσιαλιστική Εργατική Εφημερίδα

κυκλοφορεί κάθε Τετάρτη

www.sek-ist.gr | 18 Απρίλη 2007 | **Νο 763** | τιμή 1,50 ευρώ | τιμή ενίσχυσης 2,00 ευρώ

- **Σκάνδαλο με τα ομόλογα**
- **Σκάνδαλο με τους εφοπλιστές**
- **Σκάνδαλο στην Παγκόσμια Τράπεζα**

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΙΝΑΙ ΣΚΑΝΔΑΛΟ

ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ ΟΙ ΚΛΕΦΤΕΣ
ΝΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΠΙΣΩ
ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΑΝΗΚΟΥΝ *σελ. 3*

Πρωτομαγιά 2007 Αφετηρία για νέα κλιμάκωση του κινήματος

γυρίστε στις σελίδες 2, 3

Οι Φιλιππινέζοι ναυτεργάτες του Sea Diamond

Συνέντευξη με τον Πρόεδρο του KASAPI

σελίδα 5

Ενωτική Πρωτοβουλία στις σχολές για τις φοιτητικές εκλογές

γυρίστε στη σελίδα 6

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2007

Διεθνές σταυροδρόμι για το κίνημα και τις ανατρεπτικές ιδέες του

Πραγματικό σταυροδρόμι για το κίνημα σε Ανατολή και Δύση αναδεικνύεται φέτος το τριήμερο του Μαρξισμού που οργανώνει το ΣΕΚ στις 18-20 Μάη στην ΑΣΟΕΕ. Εκεί θα συναντηθούν εκπρόσωποι της Αντίστασης από τη Μέση Ανατολή με συνδικαλιστές από τη Λατινική Αμερική και βέβαια με το κίνημα από τη δικιά μας γειτονιά.

Συγκεκριμένα, θα έχουμε την ευκαιρία να ακούσουμε μαζί τον Αλί Φαγιάντ από το Λίβανο, και τον Στάλιν Πέρεζ από τη Βενεζουέλα. Διαβάστε στη Σελίδα 11 πώς σχολίασε την παρουσία του Αλί Φαγιάντ η εφημερίδα Αλ-Αχράμ του Καΐρου «Τι όμορφη ειρωνεία να ακούς έναν ισλαμιστή να αναφέρεται στα λόγια ενός Δυτικού κομμουνιστή θεωρητικού».

Η συνέχεια αυτής της «συνάντησης» του Γκράμσι με τη Χεσμπολά θα είναι στην Αθήνα, στο τριήμερο του Μαρξισμού, στη μεγάλη γιορτή των ιδεών του αντικαπιταλισμού, του αντιμπεριαλισμού, της επανάστασης σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του πλανήτη.

Τα θέματα των συζητήσεων του Τριημέρου στη σελ 7.

Πρωτομαγιά 2007

Αφετηρία για νέα κλιμάκωση

Η φετινή Πρωτομαγιά έρχεται σε μια φανταστική συγκυρία. Έρχεται την στιγμή που η πλειοψηφία των εργαζόμενων είναι οργισμένη από το ότι η κυβέρνηση και τα τρωκτικά της αγοράς και των τραπεζών, ροκάνισαν εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ από τα ασφαλιστικά ταμεία. Αυτός ο θυμός είναι ορατός από τα γκάλοπ, μέχρι τις καθημερινές κουβέντες σε κάθε χώρο δουλειάς. Το αίτημα «φέρτε πίσω τα κλεμμένα» είναι το σύνθημα που ακούγεται από κάθε στόμα. Η Πρωτομαγιά είναι η στιγμή αυτός ο θυμός να γίνει δύναμη που θα δώσει ένα αποφασιστικό χτύπημα στην νεοφιλελεύθερη λεηλασία των ασφαλιστικών ταμείων αλλά πολύ περισσότερο, ένα αποφασιστικό χτύπημα στην ίδια την κυβέρνηση.

Οπως στις 13 Δεκέμβρη (φωτό) φοιτητές και εργάτες πρέπει να βαδίσουμε μαζί την Πρωτομαγιά

Γιατί όλοι βλέπουν ότι το πρόβλημα δεν είναι μονάχα ο Τσιτουρίδης και ο Αλογοσκούφης που είναι τώρα στο μάτι του κυκλώνα. Δίπλα τους έχει πάρει θέση ο υπουργός των εφοπλιστών Κεφαλογιάννης, λίγο πριν ήταν η Γιαννάκου και ο Πολύδωρας και πριν από αυτούς ο Βουλγαράκης. Ολος ο κυβερνητικός θίασος έχει μπει στο στόχαστρο του κινήματος και η απεργία της Πρωτομαγιάς είναι η στιγμή για να ξεχειλίσει ο θυμός και η διάθεση του κινήματος να ξεφορτωθεί ολόκληρη την κυβέρνηση των σκανδάλων και του πολέμου.

Ομως η απεργία της Πρωτομαγιάς μπορεί να είναι κάτι περισσότερο από την έκφραση της οργής της εργατικής τάξης. Μπορεί και πρέπει να γίνει η αφετηρία για έναν μεγάλο αγώνα που θα βάλει στο κέντρο του την κυβέρνηση και θα συνεχίσει απεργιακά μέχρι να επιστρέψουν τα κλεμμένα και μας αδειάσουν την γωνιά. Μπορεί και πρέπει να είναι η πρώτη από τις απεργιακές κινητοποιήσεις των συνδικάτων με αυτόν τον στόχο.

Ηδη η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ προσανατολίζονται σε κήρυξη και άλλων απεργιακών κινητοποιήσεων. Ομως αυτή η προοπτική δεν μπορεί να αφεθεί στα χέρια της συνδικαλιστικής ηγεσίας εν λευκώ. Η στάση των τριτοβάθμιων συνδικαλιστικών ηγεσιών το προηγούμενο διάστημα δεν εμπνέει εμπιστοσύνη. Κανείς μας δεν ξεχνάει ότι για τρείς μήνες, την ώρα που οι φοιτητικές καταλήψεις και η απεργία διαρκείας της ΠΟΣΠΕΠ μάτωναν στους δρόμους και τσάκιζαν την νεοφιλελεύθερη επίθεση στην Παιδεία, η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ απείχαν από αυτήν την μάχη, αγνοώντας την θέληση των εργαζόμενων να στηρίξουν τα παιδιά τους και τους πανεπιστημιακούς που υπερασπίζονταν την Δημόσια Δωρεάν Παιδεία.

Γι' αυτό η μάχη για την συνέχιση του αγώνα ενάντια στην λεηλασία των ασφαλιστικών ταμείων σημαίνει ότι τα συνδικάτα, τα πρωτοβάθμια σωματεία, οι ομοσπονδίες, τα εργατικά κέντρα, πρέπει να πιέσουν την ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ να δώσουν συνέχεια σε αυτόν τον αγώνα. Και η αφετηρία γι' αυτό είναι η Πρωτομαγιά. Μια πετυχημένη απεργία και μια μεγάλη απεργιακή συγκέντρωση θα βάλει τεράστια πίεση στις συνδικαλιστικές ηγεσίες να δώσουν συνέχεια σε αυτόν τον αγώνα ακόμη και αν δεν είναι η πρώτη τους επιλογή. Θα δώσει έμπνευση και δύναμη σε επί μέρους ομοσπονδίες να πάρουν πρωτοβουλίες να κινηθούν απεργιακά.

Η Πρωτομαγιά φέτος λοιπόν, και η απεργιακή της συγκέντρωση είναι μάχη για όλη την εργατική τάξη και τη νεολαία, και πρώτα και κύρια για την αριστερά. Μάχη για να απεργήσει η πλειοψηφία των εργαζόμενων, μάχη για να πλημμυρίσουν οι δρόμοι από απεργούς, μάχη για να πιέσουμε να δώσουν συνέχεια τα συνδικάτα σε αυτήν την απεργία. Είναι λοιπόν ώρα μάχης, ανυποχώρητου και αποφασιστικού αγώνα και όχι ώρα για «καταγραφή των δυνάμεων» με ξεχωριστές συγκεντρώσεις.

Είναι η στιγμή να μπολιαστούν οι εργατικές αντιστάσεις και η εργατική διάθεση με το πνεύμα ανυπακοής, εξέγερσης και νίκης, που χαρακτήρισε για τρεις μήνες τις φοιτητικές καταλήψεις. Αυτό που στερήθηκαν οι φοιτητές και οι εργάτες από τις συνδικαλιστικές ηγεσίες το προηγούμενο διάστημα, μπορεί να γίνει πράξη στην απεργία της Πρωτομαγιάς.

Σε αυτή την κατεύθυνση, η πρωτοβουλία των συνδικαλιστών για μια εργατική σύσκεψη την Παρασκευή 20 Απρίλη στις 6μμ στην αίθουσα του ΣΥΤΕ (Σίνα 16) είναι πολύ σημαντική. Γιατί έχει να συζητήσει όχι μόνο το πώς οργανώνεται η φετινή Πρωτομαγιά για να αναδείξει αυτό το περιεχόμενο, αλλά και την συνέχεια αυτής της σύγκρουσης με την κυβέρνηση. Για να βάλουμε τους όρους για την δημιουργία ενός απεργιακού «τσουνάμι» που θα παρασύρει όχι μόνο τους υπουργούς της κυβέρνησης και τον ίδιο τον Καραμανλή, αλλά τον νεοφιλελευθερισμό γενικότερα.

Τάσος Αναστασιάδης

Οι εργαζόμενοι στην Ιντρακόμ αλλάζουν τα δεδομένα

Π ρόσφατα (27 Μάρτη) διεξάχθηκαν οι εκλογές στο σωματείο εργαζομένων στον όμιλο της ΙΝΤΡΑΚΟΜ. Όπως σχολιάσθηκε και στο τεύχος 762 της ΕΑ, οι αριστερές παρατάξεις ενισχύθηκαν σημαντικά. Συγκεκριμένα κέρδισαν 7 από τις 15 έδρες στο ΔΣ ενώ στο προηγούμενο ΔΣ είχαν 3 από 11. Ειδικότερα, η Πρωτοβουλία Γένοβα (ΠΓ) πήρε τώρα 2 από 1 έδρα που είχε, με διπλασιασμό του ποσοστού ψήφων (12,4 από 6,4%), η ΑΕΕ 4 από 2 (με ποσοστό 23,6 έναντι 20,8%) και η παράταξη «Ζωντανή Εργασία» κέρδισε 1 έδρα για πρώτη φορά. Αντίθετα οι 3 συντηρητικές παρατάξεις που έλεγχαν πλήρως το παλιό ΔΣ έχασαν 16% σε ποσοστό και οι δύο απ' αυτές δεν εξέλεξαν καν υποψήφιο.

Ανάλογα ήταν και τα αποτελέσματα στην εκλογή αντιπροσώπων για ΕΚΑ και ΠΟΕΜ. Τελικά βέβαια η πλειοψηφούσα παράταξη ΑΚΕ με τη στήριξη ενός ακόμη μέλους στο ΔΣ (με σύνολο 8 έναντι 7 ψήφων), ψήφισε τον εαυτό της στις θέσεις στο προεδρείο του ΔΣ, αρνούμενη την πρόταση της «Γένοβας» και των άλλων αριστερών παρατάξεων για ενωτικό προεδρείο στη βάση κοινών διεκδικήσεων που έχουν ωριμάσει. Η φανερή όμως βούληση των εργαζόμενων μελών του σωματείου που εκφράσθηκε με την ψήφο είναι για μια πιο αγωνιστική και συνεπή στάση στην πορεία του σωματείου και αυτό είναι που η ΠΓ θα επιδιώξει και θα αγωνισθεί να πετύχει μαζί με τα μέλη του σωματείου και τις άλλες παρατάξεις που έχουν αγωνιστικό και γνήσια συνδικαλιστικό προσανατολισμό.

Η φανερή αλλαγή στο συσχετισμό των δυνάμεων που εκφράσθηκε στις εκλογές και στη σύνθεση του ΔΣ, έχει τη ρίζα της στις αγωνιστικές εμπειρίες που αποκτήθηκαν τα περασμένα 2,5 χρόνια, όταν αντιμετωπίσθηκαν συστηματικές προσπάθειες της εργοδοσίας να υπονομεύσει τις κατακτήσεις των εργαζόμενων σχετικά με το ωράριο και τις αμοιβές καθώς και την επιβολή συγκεκαλυμμένων απολύσεων με τη μορφή εθελούσιας εξόδου. Οι κινήσεις αυτές της εργοδοσίας ήταν σε πλήρη εναρμόνιση με αντεργατικές πολιτικές της κυβέρνησης και των εργοδοτών τόσο στη Ελλάδα όσο και σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο, τη νεοφιλελεύθερη ατζέντα με αναφορά στις επιπτώσεις της παγκοσμιοποίησης, την ενίσχυση σε ανταγωνιστικότητα και κέρδη, δηλ. να φορτωθούν στους εργαζόμενους οι συνέπειες της νέας μεγάλης κρίσης στην καπιταλιστική οικονομία. Η κρίση αυτή, εμφανής σε Ελλάδα και διεθνώς, έχει σοβαρότατες συνέπειες εκτός από την ανεργία, στις συνθήκες εργασίας και διαβίωσης των εργαζόμενων αλλά και τα νέα ανοικτά πολεμικά μέτωπα του ιμπεριαλισμού και την επιδεινούμενη κρίση στον περιβάλλον.

Η κατάσταση για τους εργαζόμενους στην ΙΝΤΡΑΚΟΜ θα συνεχίσει να είναι επισφαλής και επικίνδυνη και στο μέλλον, περιπλεκόμενη και με τις αλλαγές στο ιδιοκτησιακό καθεστώς όπου εμπλέκονται πλέον και σημαντικά πολυεθνικά κεφάλαια. Θα χρειασθεί λοιπόν ενίσχυση της ενότητας και αγώνας των εργαζόμενων στον όμιλο για προάσπιση των κατακτήσεων, για ανθρώπινη δουλειά και αμοιβές σύμφωνα με τις ζωτικές ανάγκες που διαρκώς επιβαρύνονται. Εξάλλου, το εργασιακό περιβάλλον διαρκώς υπονομεύεται στην Ελλάδα θίγοντας άμεσα και τους εργαζόμενους στον όμιλο, ιδιαίτερα αισθητή είναι η μπόχα των πρόσφατων σκανδάλων στα οποία οδήγησε η διακυβέρνηση της ΝΔ, λ.χ. με τις κλεψιές στα ομόλογα των ασφαλιστικών ταμείων, όπου τα νέα τρωκτικά κατασπαράζουν ασύστολα τις οικονομίες των ασφαλισμένων και την προοπτική για αξιοπρεπή συνταξιοδότηση και περίθαλψη.

Αλληλεγγύη

Ευρύτατα στρώματα αγανακτισμένων εργαζομένων και ασφαλισμένων συστοιχίζονται πλέον αλληλέγγυα με τους ήδη εξεγερμένους φοιτητές και εκπαιδευτικούς (που κι αυτοί αντιπαλεύουν τις ισοπεδωτικές πρωτοβουλίες της κυβέρνησης στο χώρο της Ανώτατης και Δωρεάν Παιδείας) καθώς και τους άλλους κλάδους εργαζόμενων που η αντεργατική πολιτική και η ανέχεια ήδη έσπρωξε στο δρόμο των κινητοποιήσεων.

Ο συμβολισμός επόμενα του γιορτασμού της 1ης Μάη, με πανεργατική απεργία και συλλαλητήριο είναι πολυσήμαντος και απαιτεί τη μαζική κινητοποίηση των εργαζόμενων. Μαζί με την οφειλόμενη τιμή στους εργατικούς αγώνες που έφεραν με θυσίες, κάποτε ακόμη και σε αίμα, τις κατακτήσεις που κερδήθηκαν, οι εργαζόμενοι διατρανώνουν την απόφασή τους να προασπίσουν δυναμικά τις κατακτήσεις αυτές από όποια απειλή εξυφαίνεται από το ντόπιο και ξένο κεφάλαιο και τις υποτακτικές κυβερνήσεις και πολιτικούς, αλλά και να διεκδικήσουν αποφασιστικά τη διεύρυνσή τους. Απαιτούν ιδιαίτερα στη σημερινή συγκυρία την αποπομπή από την κυβέρνηση των υπεύθυνων υπουργών Τσιτουρίδη και Αλογοσκούφη και την αλλαγή στην πολιτική κατεύθυνση, να στηθεί ανάχωμα στην αντεργατική και αντιασφαλιστική γραμμή, μια ευνοϊκή αλλαγή συσχετισμού δυνάμεων που θα πρέπει να εκφρασθεί και στις επόμενες εθνικές εκλογές. Οι εργαζόμενοι την 1η Μάη με τις κινητοποιήσεις τους παλεύουν μαζί με τα εκατομμύρια συναδέλφους τους παγκόσμια, για ασφαλή και αξιοπρεπή δουλειά, για δημόσια και αποτελεσματική μόρφωση και κοινωνική πρόνοια, αλλά και για το σταμάτημα των πολέμων, καθώς και για μια αποτελεσματική αντιμετώπιση των κινδύνων για το περιβάλλον που υπονομεύουν την επιβίωση σ' όλο τον πλανήτη.

Οι εργαζόμενοι στην ΙΝΤΡΑΚΟΜ, στην κατεύθυνση που δείχνουν οι πρόσφατοι αγώνες και που αποτύπωσαν οι πρόσφατες εκλογές, καλούνται να δώσουν ουσιαστικό και αγωνιστικό παρόν, μαζί με όλους τους άλλους εργαζόμενους στις κινητοποιήσεις τη μέρα της 1ης Μάη.

Βασίλης Συλαϊδής
Πρωτοβουλία Γένοβα στην ΙΝΤΡΑΚΟΜ

Από την Πανεργατική της 13 Δεκέμβρη

Ο καπιταλισμός σήμερα

Σκάνδαλα στους από πάνω Κίνημα στους από κάτω

Σκάνδαλα στην κορυφή, εκρηκτική οργή στη βάση της κοινωνίας. Αυτή είναι η εικόνα του καπιταλισμού σήμερα. Στην Ελλάδα οι δημοσκοπήσεις δείχνουν σαρωτικές πλειοψηφίες που θεωρούν την υπόθεση με τα ομόλογα «παράνομο πλουτισμό» και απαιτούν παραιτήσεις υπουργών.

Αλλά δεν είμαστε η μόνη χώρα. Το αντίθετο. Τις προηγούμενες ημέρες συνεδρίαζαν στις ΗΠΑ το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και η Παγκόσμια Τράπεζα μαζί, κάτω από τη σκιά του σκανδάλου Γούλφοβιτς.

Ο Γούλφοβιτς ήταν ένας από τους αρχιτέκτονες του «διαρκούς πολέμου» που εξαπέλυσαν οι ΗΠΑ μετά το 2001. Ηταν μία από τις πρώτες απώλειες που είχε το πολεμικό επιτελείο του Μπους λόγω της αντίστασης που συνάντησε στο Ιράκ. Αναγκάστηκε να μετακομίσει στην Παγκόσμια Τράπεζα, όπου όπως αποκαλύφθηκε, φρόντισε να ταχτοποιήσει τη φίλη του. Σίγουρα, υπάρχουν εκατομμύρια άνθρωποι στην Αμερική που απολαμβάνουν τις περιπέτειες της «ηθικολογικής δεξιάς», της «θρησκευόμενης πτέρυγας» των Ρεπουμπλικάνων, αυτών που «έφριταν» με τα σεξουαλικά δρώμενα του Λευκού Οίκου της εποχής Κλίντον. Αλλά το ζήτημα δεν περιορίζεται εκεί.

Οι τραπεζίτες όλου του κόσμου που ήταν μαζεμένοι για τη Σύνοδο ΔΝΤ-ΠΤ αγωνιούν γιατί η παγκόσμια οικονομία κινδυνεύει να μπει σε ύφεση αν ανεβάσουν κι άλλο τα επιτόκια για να περιορίσουν το φθηνό χρήμα που τροφοδοτεί τις φούσκες της διεθνούς κερδοσκοπίας. Στην αγορά στεγαστικών δανείων των ΗΠΑ σκάνε τεράστια «κανόνια», αλλά οι κεντρικοί τραπεζίτες θέλουν να συνεχίσουν την ανοδική πορεία των επιτοκίων. Κανένας δεν ξέρει πώς θα τελειώσει αυτό το «πάρτι» των αγορών.

Προφανώς ούτε και ο Αλογοσκούφης και ο Δούκας που έφεραν τον θαυμαστό κόσμο των δομημένων ομολόγων στην Ελλάδα. Το περιβόητο ομόλογο του ΤΕΑΔΥ στηρίζονταν σε ένα στοίχημα: η απόδοσή του ήταν συνάρτηση της ψαλίδας ανάμεσα στα μακροπρόθεσμα (10ετή) και τα βραχυπρόθεσμα (2ετή) επιτόκια. Τους τελευταίους μήνες η ψαλίδα αυτή βρίσκεται στο... μηδέν (βλέπε το διάγραμμα στη σελ 4). Οταν η απόδοση ενός ομολόγου πέφτει, τότε η αξία του κατρακυλάει. Αν το εξαργυρώσεις δεν θα πάρει το 100%, αλλά το 80, το 75 ή και λιγότερο. Το πρόβλημα, λοιπόν, δεν είναι μόνο οι «αδαείς διοικήσεις» στα Ταμεία, και τα λαίμαργα λαμόγια στις χρηματιστηριακές. Είναι και οι «ατσίδες» υπουργοί του Καραμανλή και το σύστημα που υπηρετούν.

Οι υπηρέτες αυτού του συστήματος μπαίνουν σε κρίση διεθνώς. Αυτός είναι ένας λόγος για τον οποίο έρχονται στην επιφάνεια αυτά τα σκάνδαλα. Πιο σημαντικός, όμως, είναι ένας δεύτερος λόγος που έχει να κάνει με τις ιδέες και την πολιτικοποίηση της «κοινής γνώμης». Υστερα από τόσες εμπειρίες για τις ταξικές ανισότητες που διευρύνει η επέλαση του νεοφιλελευθερισμού, ύστερα από τόσες συγκρούσεις με τα ψέματα και τις βαρβαρότητες του πολέμου, ύστερα από τόσες εναλλαγές της «κεντροδεξιάς» και της «κεντροαριστεράς» που κάνουν τα ίδια, υπάρχει παντού ένας ολόκληρος κόσμος που ριζοσπαστικοποιείται. Και δεν «μασάει» πια στις δικαιολογίες των απολογητών αυτού του συστήματος.

Αυτό είναι το ρεύμα που τροφοδοτεί την ανάκαμψη του κινήματος, είτε πρόκειται για την έκρηξη της νεολαίας με τις καταλήψεις, είτε για την οργή των εργαζόμενων για το σκάνδαλο στα Ταμεία. Είναι μία στέρεη βάση για την κλιμάκωση των αγώνων μας, για να φύγουν οι κλέφτες και να πάρουμε πίσω όλα όσα μας ανήκουν. Και είναι ένας βασικός λόγος γιατί η αριστερά που μπορεί να ανταποκριθεί σ' αυτό το καθήκον, πρέπει να έχει ξεκάθαρη αντικαπιταλιστική στρατηγική.

στηρίξτε την εργατικη αλληλεγγυη

οικονομική καμπάνια με στόχο 100.000 €

Λογαριασμός Εθνικής Τράπεζας: 162/768 339-16

Οικονομική Εξόρμηση

Άλλα 5.000 ευρώ συγκεντρώθηκαν για την καμπάνια της οικονομικής στήριξης της Εργατικής Αλληλεγγύης ανεβάζοντας στα 25.000 ευρώ τον δείκτη της εξόρμησης.

Ευχαριστούμε τους φίλους και τις φίλες της εφημερίδας που έδωσαν: Δημήτρης Ρ. 120 ευρώ, από 100 ευρώ οι: Τόνια Α., Ελβίρα Τ., Δήμητρα Κ., Γρηγόρης Ζ., Γιώργος Π., Δήμητρα Π., Λευτέρης Α., Χάρης Λ. 80 ευρώ, Γιάννης Σ. 70, από 60 ευρώ οι Βαγγέλης Μ. και Γιώργος Κ., από 50 ευρώ οι: Θανάσης Σ., Νάσος Μ., Φανή Α., Στέφανος Σ., Χρυσάνθη Μ., Μαριλένα Δ., Αιμιλία Γ., Ευγενία Κ., Μάγκι Ν., Εύα Τ., Σταυρούλα Π., Γιάννης Μ., Σάκης Κ., Δημήτρης Μ., Αλέξανδρος και Ελευθερία Κ.

Ευχαριστούμε επίσης τα σωματεία που γράφτηκαν συνδρομητές στην Εργατική Αλληλεγγύη: Εργατικό Κέντρο Κοζάνης, Σύλλογος Εργαζόμενων ΑΤΕ Κάρτα, ΠΟΣΕ-ΙΚΑ και ΠΟΣΠΕΡΤ.

Στόχος 100.000 ευρώ

10 | 20 | 30 | 40 | 50 | 60 | 70 | 80 | 90 | 100

Πρωτοβουλία για την Πρωτομαγιά

ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ, ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΝΙΚΗ!

Η ορμητική είσοδος στο προσκήνιο του κινήματος των φοιτητών με τις καταλήψεις και τις μαζικές διαδηλώσεις ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των ΑΕΙ, την αναθεώρηση του άρθρου 16 και τον νόμο πλαίσιο της Γιανάκου δίνει σήμερα το καλύτερο παράδειγμα για το πώς νικάνε οι αγώνες. Ουτε η κατασυκοφάντηση, ούτε οι «πραίτωρες» του Πολύδωρα μπορεσαν να σταματήσουν την ορμή του κινήματος.

Με αυτή την δύναμη καλούμε να συμπορευτούν τα συνδικάτα.

Να ενωθούμε στους δρόμους την Πρωτομαγιά για να την κάνουμε αφετηρία σύγκρουσης με την κυβέρνηση των σκανδάλων και της καταλήστευσης των Ασφαλιστικών Ταμείων. Την κυβέρνηση που κάνει πλάτες στους εφοπλιστές, τους τραπεζίτες, τους βιομηχάνους με τις ιδιωτικοποιήσεις, την λιτότητα, τις απολύσεις, τις εργασιακές σχέσεις-λάστιχο. Την κυβέρνηση που συστρατεύεται πρόθυμα στο πλευρό των ιμπεριαλιστικών πολέμων στο Ιράκ και το Αφγανιστάν, που προωθεί στράτευση στα 18 για την νεολαία και τις γυναίκες και κλιμακώνει τους εξοπλισμούς την ώρα που ρημάζουν τα σχολεία, τα νοσοκομεία, οι δημόσιες υπηρεσίες.

Είναι ώρα να ενώσουμε την μαζική αντίσταση των από τα κάτω και να προβάλουμε την προοπτική της σύγκρουσης, της ανατροπής και της νίκης των αγώνων ξεπερνώντας την ηττοπάθεια και την συμβιβαστική τακτική των συνδικαλιστικών ηγεσιών.

Να ανοίξουμε το δρόμο για την ανατροπή των νεοφιλελεύθερων επιθέσεων της κυβέρνησης με την έμπνευση του κινήματος των καταλήψεων.

Καλούμε τα συνδικάτα και το κίνημα των φοιτητικών καταλήψεων να κάνουν δικιά τους υπόθεση την επιτυχία της απεργίας και της συγκέντρωσης της Εργατικής Πρωτομαγιάς.

Καλούμε όλους τους συνδικαλιστές, αλλά και εργαζόμενους σε πλατιά σύσκεψη, την Παρασκευή 20 Απρίλη στις 6μμ στην αίθουσα του ΣΥΤΕ, Σίνα 16, για να συζητήσουμε και να οργανώσουμε την φετινή Πρωτομαγιά.

Ανδρέου Τιάνα – ΔΣ συλλόγου εργαζόμενων Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς,
Γεωργαντάς Στέλιος – ΔΣ συμβασιούχων Δήμου Περιστεριού,
Γκαρανέ Ντίνα – Παρεμβάσεις Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας,
Ευθυμίου Χρήστος - γραμματέας συλλ. Εργαζόμενων δήμου Αγίου Δημητρίου,
Ζώτος Αλέκος - ΔΣ εργαζόμενων ΙΝΤΡΑΚΟΜ,
Θεοχάρης Γιάννης – ΔΣ εργαζόμενων ΙΝΤΡΑΚΟΜ,
Καλφαγιάννης Παναγιώτης - μέλος ΔΣ ΠΣΥΠ ΕΡΤ,
Κοσκινάς Σπύρος – ΔΣ Λιθογράφων,
Λαδά Χριστίνα – συλλ. Δασκάλων Αριστοτέλης,
Μαΐστρος Γιάννης – ΕΕ της ΠΟΣΔΕΠ,
Μαρκάκης Γιάννης – πρωην πρόεδρος συλλόγου ΙΟΝΙΚΗΣ,
Μπράτσος Νάσος – ΕΣΗΕΑ,
Σαλτσίδης Θεόφιλος - ΔΣ ΤΑΠΑ-Υπ. Πολιτισμού,
Σταυρίδης Θανάσης – ΓΣ ΟΕΝΓΕ,
Τριγάζης Ζαχαρίας – ειδ. γραμ. Ομοσπονδίας Διοικ. Πρ. Τριτοβαθ. Εκπαίδευσης,
Τσατσούλης Μάρκος - ταμίας ΔΣ συλλ. Εργαζόμενων Ελληνικής Τράπεζας,
Χατζής Γιώργος – ΔΣ ΕΙΣΦ

"Δομημένο" το σκάνδαλο με τα ομόλογα

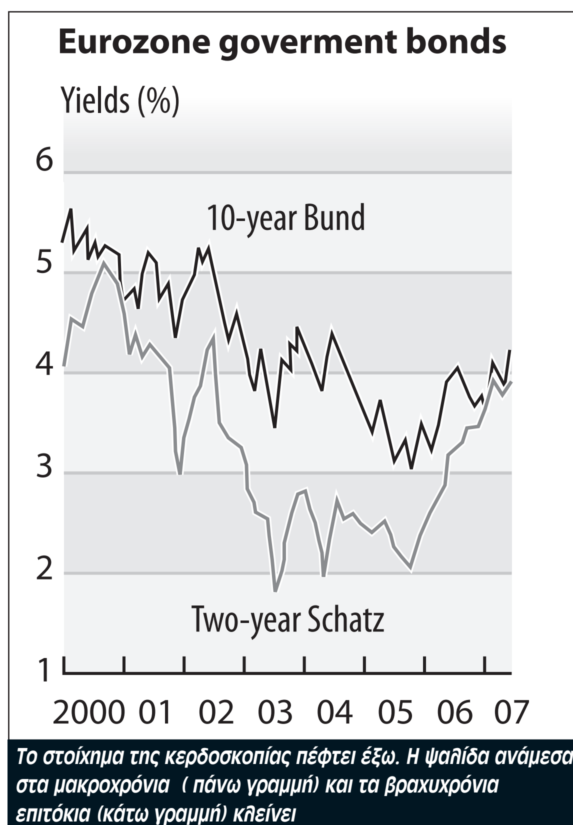
Την ίδια στιγμή που οι εργαζόμενοι αγανακτούν κάθε μέρα και περισσότερο με το μεγάλο φαγοπότι των «σύνθετων προϊόντων» των «δομημένων ομολόγων» που ρημάξανε τα αποθεματικά των ασφαλιστικών τους ταμείων, ο Καραμανλής και ο Αλογοσκούφης παριστάνουν τις αθώες περιστερές. «Η κυβέρνηση δεν έχει ούτε να κρύψει τίποτα ούτε να φοβηθεί τίποτα», δήλωσε ο Αλογοσκούφης σε συνέντευξή του στην Καθημερινή της Κυριακής. Ο Καραμανλής μίλησε την ίδια μέρα στους ΟΝΝΕΔίτες, λέγοντας ότι η στάση της κυβέρνησης «αποτελεί παράδειγμα μηδενικής ανοχής» απέναντι στη διαφθορά. Εδώ ταιριάζει η παροιμία φωνάζει ο κλέφτης...

Οι αποκαλύψεις συνεχίζονται. Καταρχήν για την έκταση του τζόγου με τα αποθεματικά. Σύμφωνα με την Ελευθεροτυπία της Δευτέρας 16 Απρίλη, περίπου το «40% των αποθεματικών όλων των Ταμείων, που κανονικά θα έπρεπε να είναι τοποθετημένα σε ομόλογα εγγυημένης απόδοσης στην Τράπεζα της Ελλάδος (κοντά στα 9,5 δις ευρώ στις 31/12/2005)» κατέληξαν «στα δομημένα ομόλογα αμφιβόλου απόδοσης που ...δόμησε το υπουργείο Οικονομικών και ο αρμόδιος υφυπουργός Π. Δούκας σε συνεργασία με τραπεζικούς ομίλους του εσωτερικού και του εξωτερικού...». Παρακάτω το ρεπορτάζ αναφέρει *«ιδιαίτερες επιδόσεις σε αυτό το παιχνίδι με την περιουσία των ασφαλισμένων σημείωσαν έξι ταμεία. Το γνωστό ΤΕΑΔΥ, το ταμείο των εργαζόμενων σε φαρμακευτικές (ΤΕΑΥΦΕ), το Ζύθου και Ποτών (ΤΕΑΠΟΖΠ) το Τροφίμων (ΤΕΑΥΕΤ), το Υγειονομικών (ΤΣΑΥ) και το ΤΕΑΠΟΚΑ των (ιδίων των) εργαζόμενων στα ασφαλιστικά ταμεία»*. Ο Τσιτουρίδης και ο Ρουσόπουλος έτρεξαν τη Δευτέρα να διαψεύσουν ότι το ΤΑΠ-ΟΤΕ και το Ταμείο Πρόνοιας των Δημοσίων Υπαλλήλων «σπάσανε» με ζημιά 25% τέτοια ομόλογα για να πληρώσουν εφάπαξ και συντάξεις. Την ίδια στιγμή το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, που η ΝΔ το είχε στη κορφή της λίστας των ιδιωτικοποιήσεων, αποδεικνύεται ότι υπέστη ζημιά 126 εκατομμυρίων ευρώ από «εναλλακτικές επενδύσεις».

Επίσης, το ίδιο εξοργιστικές είναι κι οι λίγες λεπτομέρειες που βγαίνουν στο φως για το πώς στήθηκε η τσόχα για τον τζόγο, για το τρόπο δηλαδή που οι πάντες από την JP Morgan μέχρι την Ακρόπολις Χρηματιστηριακή τσιμπούσαν τις παχυλές τους προμήθειες πουλώντας και ξαναπουλώντας το «κρυφό ομόλογο» σε εταιρείες και μεσάζοντες από το Λονδίνο στο Μόναχο από κει στην Κύπρο και την Αθήνα μέχρι τα αναπόφευκτα Νησιά Κάϊμαν. Ο ένας πουλούσε στον άλλο υπερτιμολογημένα το ομόλογο και όλοι μαζί πίνανε στην υγειά του κορόϊδου, των ασφαλισμένων δηλαδή. Τα Ταμεία έχασαν 22.540.000 εκατ ευρώ μόνο από την μεσολάβηση της North Asset Management του Παπαμαρκάκη και της Ακρόπολης, χώρια την προμήθεια της JP Morgan. Και μιλάμε μόνο για ένα από τα «δομημένα ομόλογα» που άρχισαν να αγοράζουν τα ταμεία –και όχι μόνο- τα τελευταία χρόνια.

Τώρα, ο Αλογοσκούφης, ο Δούκας και οι υπόλοιποι προσπαθούν να καλύψουν τα ίχνη αυτού του σκανδάλου επιστρατεύοντας το ένα μετά το άλλο τα πιο εξοργιστικά επιχειρήματα. Για παράδειγμα, λένε, ότι το ελληνικό δημόσιο ωφελήθηκε από τη σύμβαση με την JP Morgan αφού δανείστηκε τα 280 εκατομμύρια ευρώ, με χαμηλότερο επιτόκιο –κατά 16 μονάδες. Εμείς, λένε, κάναμε σωστά τη δουλειά μας, από κει και πέρα για το αν έχασαν τα ταμεία φταίνε οι «αδαείς» διοικήσεις τους και κάποιοι «άπληστοι χρηματιστές» σύμφωνα με εκφράσεις του Αλογοσκούφη. Είναι πραγματικά πρόκληση απέναντι στους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους που βλέπουνε τον ιδρώτα τους να γίνεται φτερά, οι υπουργοί της ΝΔ να απαντάνε περίπου με το «ας προσέχατε».

Την ίδια στιγμή η κυβέρνηση καταθέτει στη βουλή την τροπολογία για τον τρόπο επιλογής των διοικήσεων των ταμείων, που υποτίθεται θα τα «θωρακίσει» για να μην κάνουν τα ίδια «λάθη». Κι αυτή είναι μια πρόκληση. Μια πενταμελής επιτροπή που ορίζεται από το υπουργείο θα επιλέγει τις διοικήσεις των ταμείων (πλην ΙΚΑ και ΟΑΕΕ). Οι εκπρόσωποι της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς και της Τράπεζας της Ελλάδας θα έχουν βέτο στην επιλογή του υποψηφίου. Δηλαδή, οι «θεσμοί» που δεν έκαναν τίποτα για να προστατέψουν τα ταμεία από τη λεηλασία θα τους εξασφαλίσουν την «επαρκή» και «χρηστή διοίκηση».

Το στοίχημα της κερδοσκοπίας πέφτει έξω. Η ψαλίδα ανάμεσα στα μακροχρόνια (πάνω γραμμή) και τα βραχυχρόνια επιτόκια (κάτω γραμμή) κλείνει

Τα ασφαλιστικά ταμεία, λέει η προπαγάνδα που επιστρατεύει η κυβέρνηση, έχουν πέσει θύματα των «κομματόσκυλων» και των «εργατοπατέρων» που κάθονται στις καρέκλες των διοικήσεων. Αυτό που τους χρειάζεται είναι «άνθρωποι της αγοράς». Λες και δεν είναι η βουτιά στη τελευταία λέξη της «αγοράς» -των στοιχημάτων που στήνουν οι διεθνείς κερδοσκόποι με τα διάφορα «σύνθετα ομόλογα»- που οδήγησαν στη λεηλασία των αποθεματικών των ταμείων. Η ατζέντα των νεοφιλελεύθερων «μεταρρυθμίσεων» του Καραμανλή και στο ασφαλιστικό, σε αυτή την κατεύθυνση οδήγησε.

Τα ασφαλιστικά ταμεία δεν χρειάζονται περισσότερους «ανθρώπους της αγοράς». Χρειάζεται να απεμπλακούν από τον εναγκαλισμό αυτής της κερδοσκοπικής συμμορίας των γιάππηδων και των τραπεζιτών. Η περιουσία τους, είναι οι εισφορές των εργαζόμενων. Αυτοί πρέπει να τη διαχειριστούν. Αντί για διοικητικά συμβούλια γεμάτα εκπροσώπους των τραπεζιτών και γραφειοκράτες της κυβέρνησης, είναι καιρός να διεκδικήσουμε η διοίκηση των ταμείων και η διαχείριση της περιουσίας τους να περάσει στα χέρια των εργαζόμενων. Ξέρουμε πολύ καλύτερα να τα διαχειριζόμαστε προς όφελος των ασφαλισμένων, των συνταξιούχων κι όλης της κοινωνίας. Με αυτή την προοπτική να βγούμε στην απεργία και τη διαδήλωση της Πρωτομαγιάς που θα έχει σύνθημα «δώστε πίσω τα κλεμμένα» και στις επόμενες απεργιακές κινητοποιήσεις που υπόσχεται η ηγεσία της ΓΣΕΕ.

Λέανδρος Μπόλαρης

ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΤΩΝ ΕΦΟΠΛΙΣΤΩΝ

Το ναυάγιο του Sea Diamond έξω από τη Σαντορίνη την Μ. Πέμπτη αποκαλύπτει σε όλο το μέγεθός της την εγκληματική ασυδοσία που απολαμβάνουν οι εφοπλιστές με την σκανδαλώδη εύνοια των κυβερνήσεων όπως της ΝΔ και του υπουργού της του Κεφαλογιάννη. Ασυδοσία που τώρα κόστισε δυο ανθρώπινες ζωές αλλά που απειλεί αμέτρητες άλλες στο όνομα του κέρδους..

Οι πάντες είχαν λόγο που θα βυθιστεί το πλοίο, ποιος και που θα κάνει τη ρυμούλκηση και τη διάσωση: η πλοιοκτήτρια εταιρεία, οι εταιρείες ρυμουλκών οι ασφαλιστικές, οι πάντες εκτός από το υπουργείο και τις αρμόδιες υπηρεσίες. Αυτή είναι η αλήθεια, όσο και αν ο Κεφαλογιάννης προσπαθεί να κάνει το άσπρο μαύρο από τα «παράθυρα» των καναλιών.

Το πλοίο, ηλικίας 21 ετών, είχε μετασκευαστεί από την εταιρεία του Κωστάκη Λοΐζου σε κρουαζιερόπλοιο πολυτελείας και ρίχτηκε να κάνει κούρσες στο Αιγαίο για να κρατήσει η εταιρεία τα πρωτεία. Είναι συνηθισμένο θέαμα να παραβγαίνουν τα επιβατηγά και τα κρουαζιερόπλοια ποιο θα φτάσει πρώτο στον προορισμό. Κάπως έτσι πρέπει να εξηγείται και το μυστήριο της πρόσκρουσης στην χαρτογραφημένη ξέρα.

Το πλοίο ήταν τόσο φορτωμένο, με τους 1.500 επιβάτες και τα 400 μέλη πληρώματος, που όπως καταγγέλει και η ΠΕΜΕΝ είχαν βάλει κόσμο σε καμπίνες κάτω από την ίσαλο γραμμή. Σε μια τέτοια εγκλωβίστηκαν οι δυο γάλλοι τουρίστες –πατέρας και κόρη- που έχασαν άδικα τη ζωή τους.

Και μετά την πρόσκρουση ξεκίνησε ένα απίστευτο, μακάβριο παζάρι, της πλοιοκτήτριας εταιρείας με τις ναυαγοσωστικές που κράτησε για ώρες. Δώδεκα πολύτιμες ώρες χάθηκαν. Το συμβόλαιο υπογράφτηκε 2 ώρες πριν βυθιστεί το πλοίο. Οι ναυαγοσωστικές θέλανε συμβόλαιο τύπου Lloyds, οι ασφαλιστές της εταιρείες γκρίνιαζαν μην και φουσκώσουν οι αποζημιώσεις, και με ένα «μυστήριο» τρόπο το πλοίο οδηγήθηκε να βυθιστεί στα 140 μέτρα βάθος από τα αβαθή που βρισκόταν. Ισως το να βυθιστεί κόστιζε λιγότερο από το να επισκευαστεί...

Πολλοί μιλάνε για «ερασιτεχνισμό» και «κλασσικό ελληνικό αλαλούμ». Χάος και ερασιτεχνισμός σίγουρα, αλλά αυτά είναι το σήμα κατατεθέν της ελεύθερης αγοράς. Και η ναυτιλία, ιδιαίτερα η ακτοπλοΐα και ο τουρισμός βρίσκεται ολοκληρωτικά στα χέρια της λεγόμενης «ιδιωτικής πρωτοβουλίας». Οταν καθυστερεί ένα δρομολόγιο της Ολυμπιακής τα «παπαγαλάκια» της αγοράς βγαίνουν αμέσως να μιλήσουν για την «ολυμπιακή ταλαιπωρία» του δημοσίου. Οταν οι εφοπλιστές στέλνουν στο πάτο καράβια με ανθρώπους, τότε το παραμύθι αλλάζει και ξαφνικά ο ένοχος γίνεται «αόρατος».

Βασιλιάς του Τουρισμού

Αλλά δεν είναι. Τον Σεπτέμβρη του 2000 ήταν ο Σφηνιάς της Μινόαν με το ναυάγιο του Σαμίνα. Και τώρα είναι ο Κ. Λοΐζος. Και οι δυο «αστέρια» της αγοράς και «δαιμόνιοι» επιχειρηματίες.

Ο όμιλος Λούη διαθέτει 14 ξενοδοχεία στην Ελλάδα, 12 στην Κύπρο και 12 κρουαζιερόπλοια. Ο Λοΐζος είναι «βασιλιάς του μαζικού φθηνού τουρισμού της Μεσογείου» και η αιχμή του δόρατος αυτού που η Καθημερινή της 15 Απρίλη περιέγραψε ως «η μαζικότερη είσοδος επενδυτικών κεφαλαίων από το εξωτερικό στον χώρο του ελληνικού τουρισμού [που] έγινε από Κύπριους επιχειρηματίες από τα μέσα της δεκαετίας του '90 εως σήμερα.»

Οι κυβερνήσεις φροντίζουν να του δίνουν δωράκια, όπως και σε όλους τους εφοπλιστές. Δωράκια εκατομμυρίων ευρώ. Οπως η απαλλαγή από τις εισφορές στο ΝΑΤ για τα κρουαζιερόπλοια που υπέγραψε ο Κεφαλογιάννης. Δέκα εκατομμύρια ευρώ έχασε το –ελλειμματικό- Ταμείο των ναυτικών. Από αυτό το χορό δεν θα μπορούσε να λείψει βέβαια και η Εκκλησία με τον «προσκυνηματικό τουρισμό» και τις «ιερές κρουαζιέρες» με τα κρουαζιερόπλοια της Λούης, κόστους 250.000 ευρώ που τα πληρώνει ο ΕΟΤ. Τον Οκτώβρη του 2005, δυο βρετανοί τουρίστες είχαν πεθάνει σε ξενοδοχείο της Λούης στην Κέρκυρα, όταν από το χαλασμένο κλιματιστικό διέρευσε μονοξείδιο του άνθρακα. Το υπουργείο Τουριστικής Ανάπτυξης υποτίθεται ότι είχε αφαιρέσει την άδεια από το ξενοδοχείο. Το οποίο, όμως, λειτούργησε κανονικότατα το Πάσχα.

Οι εφοπλιστές που κυριαρχούν στο Αιγαίο –έλληνες και κύπριοι- είναι και λειτουργούν όπως κάθε μεγάλη εταιρεία και πολυεθνική: βάζοντας το κέρδος τους πάνω από τους ανθρώπους και το περιβάλλον. Αυτό δείχνει το ναυάγιο του Sea Diamond. Αγρια εκμετάλλευση για τα πληρώματα, αδιαφορία για τη ζωή και των ναυτικών και των επιβατών, και εκατοντάδες τόνοι μαζούτ που απειλούν τη Σαντορίνη.

Κάθε φορά που γίνεται ένα τέτοιο ναυάγιο-έγκλημα ακούμε από τους επισήμους και μη ότι «θα αποδοθούν οι ευθύνες», το «μαχαίρι θα φτάσει μέχρι το κόκαλο» και άλλες τέτοιες υποκριτικές αερολογίες. Κι η συνέχεια είναι οι εφοπλιστές να κάνουν χρυσά κέρδη κρατώντας ομήρους εργαζόμενους, νησιώτες και επιβάτες.

Τον Σεπτέμβρη του 2000 στις διαδηλώσεις που γίνονταν στον Πειραιά μετά το ναυάγιο του Σαμίνα ακούγεταν το σύνθημα «άπληστοι φονιάδες εφοπλιστές τα κέρδη σας κοστίζουν ανθρώπινες ζωές». Αυτός ο ομφάλιος λώρος πρέπει να κοπεί αν θέλουμε να μην ξαναδούμε τέτοιες τραγωδίες. Ο πλούτος των εφοπλιστών να περάσει στο δημόσιο, στα χέρια της κοινωνίας.

ΟΙ ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΖΟΙ ΝΑΥΤΕΡΓΑΤΕΣ ΤΟΥ SEA DIAMOND

Από το σοκ του ναυάγιου στην αναισθησία της εταιρείας

Η Εργατική Αλληλεγγύη μίλησε με τον Τζο Βαλένθια από την Ενωση Φιλιππινέζων Εργατών «Kasapi», που επισκέφτηκε τους μετανάστες από τις Φιλιππίνες που εργάζονταν στο Sea Diamond.

Πώς μάθατε για τους συμπατριώτες σας που εργάζονταν στο Sea Diamond;

Από τους 400 εργαζόμενους στο Sea Diamond οι 80 είναι από τις Φιλιππίνες. Αμέσως μετά το ατύχημα τους μετέφεραν σε ένα άλλο πλοίο της εταιρείας, το Emerald που βρισκόταν στο Πέραμα για επισκευές. Μας πήραν τηλέφωνο το Σάββατο που μας πέρασε και μας είπαν ότι κάποιοι από αυτούς δεν θέλουν να ξαναδουλέψουν στην εταιρεία και θέλουν να γυρίσουν πίσω στις Φιλιππίνες. Αμέσως μίλησα με τον Πέτρο Κωνσταντίνου από την Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ και πήγαμε στο Πέραμα για να τους βρούμε. Το πλοίο δεν ήταν εκεί. Μετά πήγαμε στη Δραπετσώνα, μετά στον Αγ. Γεώργιο στο Κερατσίνι και τελικά βρήκαμε το πλοίο στο Διεθνές Λιμάνι στον Πειραιά.

Σε τι κατάσταση είναι τα παιδιά ;

Η εταιρεία δεν τους έδωσε ούτε μία μέρα άδεια. Μόλις έγινε το ατύχημα τους μεταφέρανε αμέσως στο Emerald και τους έβαλαν να δουλέψουν. Οι περισσότεροι θέλουν να συνεχίσουν να δουλέψουν, αλλά υπάρχουν 11, που έχουν πάθει ψυχολογικό σοκ και θέλουν να γυρίσουν στις Φιλιππίνες. Αυτοί που θέλουν να συνεχίσουν τη δουλειά έφυγαν ήδη με το Emerald. Από τους 11 τρία παιδιά νοσηλεύονται σε μία ιδιωτική κλινική, στον Αγ. Νικόλα, και άλλοι οκτώ βρίσκονται σε ένα ξενοδοχείο κοντά στο λιμάνι. Αυτοί που θέλουν να γυρίσουν περιμένουν τα εισιτήρια αλλά στεναχωριούνται για δύο πράγματα.

Το ένα είναι γιατί θέλουν ένα πιστοποιητικό υγείας από την κλινική. Γιατί όταν γυρίσουν στις Φιλιππίνες πρέπει να έχουν ένα πιστοποιητικό που να δείχνει ότι αναγκάστηκαν να φύγουν, γιατί έχουν ψυχολογικά προβλήματα. Αυτοί που μεταφέρθηκαν στην ιδιωτική κλινική, που δεν είναι ακριβώς κλινική είναι περισσότερο ξενώνας, κάποια στιγμή τους έδωσαν ένα χαρτί που έλεγε ότι νοσηλεύτηκαν για μετατραυματικό σοκ. Αυτό το χαρτί το πήρε ο Γιατρός του καραβιού και μετά από λίγο το καράβι τηλεφώνησε στην κλινική και τους είπε να μην δώσετε σε κανένα χαρτιά. Τώρα οι συγκεκριμένοι δεν έχουν κανένα χαρτί στο χέρι τους που λέει ότι νοσηλεύτηκαν. Τώρα η κλινική λέει ότι δεν μπορείτε να πάρετε από εμάς πιστοποιητικό, μόνο από την εταιρεία. Και η εταιρεία δεν τους τα δίνει.

Το δεύτερο είναι για τα λεφτά. Η εταιρεία Λούης υποσχέθηκε να δώσει 2.000 δολάρια για τα πράγματα που χάσανε, αλλά μέχρι στιγμής έδωσε μόνο 1.000. Αυτοί που έχουν αποφασίσουν να δουλέψουν μπορεί να πάρουν το άλλο ποσό, αλλά αυτοί που αποφάσισαν να φύγουν θα τα χάσουν.

Τι σας είπαν για το ναυάγιο;

Ενας από αυτούς που μιλήσαμε, δούλευε κάτω στη μηχανή του πλοίου. Μας είπε ότι άκουσε έναν θόρυβο και ξαφνικά ένας βράχος μπήκε μέσα στο πλοίο. Σβήσανε τα φώτα και αμέσως έτρεξε επάνω. Δεν υπήρχε πουθενά σωσίβιο και μάλιστα ο ίδιος δεν ήξερε καν να κολυμπάει. Τώρα έχει υποστεί τέτοιοι σοκ που δεν μπορεί καν να βλέπει θάλασσα. Μετατραυματικό σοκ είναι πιθανόν να έχουν πολλοί. Σε κάποιους εκδηλώθηκε τώρα και σε κάποιους θα εκδηλωθεί μετά. Δεν είναι μόνο παιδιά από τις Φιλιππίνες που δούλευαν στο Sea Diamond είναι και από άλλες χώρες. Από τη Βουλγαρία και το Εκουαδόρ. Οι πιο πολλοί φοβούνται, δεν λένε τι θέλουν. Εχουν απέναντι τους έναν τοίχο. Οι περισσότεροι αισθάνονται απομονωμένοι. Δεν είναι συνδικαλισμένοι και δεν μπορούν να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους. Να σκεφτείτε ότι μας είπαν ότι ο μισθός τους δεν ξεπερνά τα 185 δολάρια το μήνα.

Μαζί με τον Τζό Βαλένθια και τον ναυτεργάτη Σέζαρ(ναυαγός ο ίδιος πρίν από δέκα χρόνια) και τον ναυτεργάτη συνδικαλιστή από το Αμβούργο Ρέιμοντ αναζητήσαμε τους ναυτεργάτες του Sea Diamond. Η εταιρία όλες αυτές τις μέρες έκανε τα πάντα για να εμφανίσει ως «μικροπαράληψη» τον πνιγμό των δύο γάλλων επιβατών σε μια εξαιρετικά πετυχημένη επιχείρηση διάσωσης. Η Ντόρα Μπακογιάννη την αποκάλεσε μάλιστα «εθνική επιτυχία» εκφράζοντας τον κυνισμό των εφοπλιστών και των επιχειρηματιών που εξακολουθούν να κοιμούνται ήσυχοι και να ονειρεύονται κέρδη,κέρδη,κέρδη...

Πάνω απ όλα η εταιρία ήθελε να δώσει την εικόνα ότι όλα συνεχίζονται όπως πριν και οι εργαζόμενοι στο καράβι δεν αντιμετώπισαν κανένα πρόβλημα. Φρόντισαν να τους μεταφέρουν στα γρήγορα να διαμείνουν και να δουλέψουν κι όλας(!) στο υπό επισκευή Emerald στη Ζώνη Περάματος και να κάνουν μαζί στα γρήγορα βραδινό δοκιμαστικό ταξίδι για να βρίσκεται έγκαιρα το Emerald στον Πειραιά για αναχώρηση στις επόμενες περιπέτειες της εταιρίας Λούης. Βρήκαμε τους ναυτεργάτες ανήσυχους να αναρωτιούνται για το μέλλον τους αλλά και κάποιους που κατέληξαν με μετατραυματικό σόκ λόγω ναυαγίου σε κλινική.

Η αλήθεια είναι ότι χρειάστηκε μια τέτοια παρέμβαση και μια ραδιοφωνική εκπομπή για να κινητοποιηθεί ένας μηχανισμός από την εταιρία και την πρεσβεία των Φιλιππίνων. Οι νοσηλευόμενοι είχαν την υποστήριξη μας στο να απαιτήσουν και τελικά να κερδίσουν αποζημιώσεις 2000 δολαρίων και τα έγγραφα τους για να γυρίσουν πίσω με τον φόβο στην καρδιά.

Όπως είπε ο Σέζαρ σε ελληνικά καράβια απασχολούνται πάνω από πέντε χιλιάδες ναυτεργάτες και περίπου χίλιοι σε γιώτ πλουσίων. «Χρειάζεται να τους οργανώσουμε γιατί η απληστία των εργοδοτών σημαίνει κίνδυνο για τις ζωές, εκβιασμούς και δουλειά ατέλειωτων ωρών ακόμα και σαν υπηρέτες στα σπίτια τους».

Είναι βέβαιο ότι οι ναυτεργάτες άξιζαν την στήριξη της ΠΝΟ και των σωματείων στην ίδια την Σαντορίνη αλλά και στο Πειραιά. Το διαπιστώσαμε όσοι βρεθήκαμε κοντά τους.

Πέτρος Κωνσταντίνου

ΜΑΘΗΤΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗ ΣΤΑ 18

«Θα τσακίσουμε αυτά τα σχέδια»

Με επιτυχία έγινε το Σάββατο 14 Απρίλη το μονοήμερο που οργάνωσε η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο Μαθητών στο Πολυτεχνείο. Οι πρωταγωνιστές του αντιπολεμικού κινήματος, από δεκάδες σχολεία συζήτησαν για τις εμπειρίες τους από την συμμετοχή τους στο αντιπολεμικό κίνημα και τις καταλήψεις στα σχολεία κόντρα στις επιθέσεις της κυβέρνησης της ΝΔ, αλλά και τη συνέχεια αυτών των μαχών.

Το μονοήμερο ξεκίνησε με την πρώτη άμεση μάχη που έχουν να δώσουν οι μαθητές ενάντια στα σχέδια της κυβέρνησης για στράτευση στα 18 και τη στράτευση των κοριτσιών. Την εισήγηση έκαναν η **Ελπίδα Καμπάνη** από το ΣΕΚ, ο **Γιάννης Αθανασόπουλος** από 1ο Ενιαίο Λύκειο Αγ. Παρασκευής και ο **Ορέστης Ηλίας** από το 1ο Γυμνάσιο Βριλησσίων. *«Το αντιπολεμικό κίνημα δεν πρόκειται να επιτρέψει να περάσουν αυτές οι επιθέσεις»*, τόνισε η Ελπίδα. *«Η κυβέρνηση θέλει με αυτόν τον τρόπο να τιμωρήσει τη νέα γενιά. Θα συνεχίσουμε κάνοντας τα σχολεία μας αντιπολεμικά ορμητήρια με στόχο να κάνουμε πατσαβούρι τα σχέδια του Μεϊμαράκη»*. *«Θα τσακίσουμε αυτά τα σχέδια όπως τσακίσαμε την αναθεώρηση του Αρθρου 16»*, είπε ο Γιαννης. *«Με τους αγώνες μας όλο το προηγούμενο διάστημα αποδείξαμε ότι έχουμε δύναμη να τους σταματήσουμε και θα συνεχίσουμε με τον ίδιο τρόπο. Στόχος μας είναι να γκρεμίσουμε αυτή την κυβέρνηση και να χτίσουμε μία άλλη κοινωνία για τα συμφέροντα των πολλών»*. *«Το σχολείο μας συμμετείχε με πανώ στο αντιπολεμικό συλλαλητήριο στις 17 Μάρτη»*, είπε ο Ορέστης. *«Αυτό έπαιξε τεράστιο ρόλο. Την επόμενη ημέρα τα παιδιά μέσα στις τάξεις φώναζαν «αντικαπιταλίστα» και χτύπαγαν τα χέρια τους στα θρανία. Στην παρέλαση της 25ης Μαρτίου πήγαμε φορώντας αντιπολεμικά αυτοκόλλητα. Υπάρχει ένα νέο κίνημα μαθητών και χρειάζεται να το οργανώσουμε φτιάχνοντας ομάδες μέσα σε κάθε σχολείο»*. Στη συζήτηση μπήκαν πάρα πολλά ερωτήματα. «Μήπως χρειάζεται στρατός για την Αμυνα;», «Θέλουμε να καταργηθεί ο στρατός, πώς μπορεί να γίνει αυτό;» Ηταν μερικά από αυτά.

Αμέσως μετά ακολούθησε βίντεο από το μεγάλο αντιπολεμικό συλλαλητήριο στις 17 Μάρτη. Στη δεύτερη συζήτηση με θέμα «Η μάχη ενάντια στη βάση του 10 στις πανελλαδικές είναι μάχη για δημόσια και δωρεάν παιδεία», την εισήγηση έκαναν ο **Νίκος Σκιαδάς** από την Συντονιστική κατάληψης του ΤΕΙ Ρεθύμνου και η **Νίκη Παπαδοπούλου** από 3ο Ενιαίο Λύκειο Περιστερίου. *«Η βάση του 10 ήταν η πρώτη μεταρρύθμιση της κυβέρνησης Καραμανλή προκειμένου να ξεκινήσει το ξεπούλημα της Δημόσιας Παιδείας»* είπε ο Νίκος. *«Το αποτέλεσμα ήταν χιλιάδες παιδιά που κόπηκαν στις πανελλαδικές να στραφούν προς τις ιδιωτικές σχολές, να κλείσουν πολλά τμήματα ΤΕΙ»*. Η Νίκη θύμισε τις καταλήψεις των μαθητών που ξέσπασαν αυτή τη χρονιά ενάντια στη βάση του 10. *«Η κατάληψή μας είχε μεγάλη επιτυχία. Φτάσαμε να οργανώσουμε διαδήλωση μέσα στο Περιστέρι όπου ο κόσμος μας έλεγε μπράβο. Με τις μάχες μας μπορούμε να καταφέρουμε να μπαίνουμε όλοι στα πανεπιστήμια και να φτιάξουμε μια καλύτερη κοινωνία»*. Στη διάρκεια της συζήτησης η Ελίνα μίλησε για το πώς οργανώθηκε η κατάληψη στο σχολείο της. *«Στο σχολείο μου υπάρχει επαναστατικό πνεύμα. Κάθε Δευτέρα κάναμε συνέλευση και ψηφίζαμε τη συνέχιση της κατάληψης. Είχαμε μία εφορευτική επιτροπή όπου συμμετείχαν πέντε μαθητές, δύο καθηγητές και δύο από το σύλλογο γονέων και ψηφίζαμε με κάλπη. Κάναμε κατάληψη τέσσερις εβδομάδες. Οι καθηγητές και οι γονείς ήταν μαζί μας. Οργανώναμε μαζικά κατεβάσματα στις πορείες με τα πανώ μας»*.

Το τρίτο θέμα ήταν αφιερωμένο στην πάλη ενάντια στο Ρατσισμό, τον Εθνικισμό, την Ομοφυλοφοβία και τους Φασίστες. Την εισήγηση έκαναν ο **Στέλιος Μιχαηλίδης** από το Παν. Ρεθύμνου η **Ελίνα Γρύλλη** από το Ζάννειο Πειραματικό Γυμνάσιο Πειραιά και ο **Μάριος Αλέξης** από το 1ο ΤΕΕ Μεταξουργείου. Και σε αυτό το θέμα η συζήτηση ήταν πολύ πλούσια. Η Ελίνα τόνισε ότι οι φασίστες είναι ένας υπαρκτός κίνδυνος, όπως φάνηκε από την πρόσφατη προσπάθεια τους να κάψουν το βιβλίο της ιστορίας στην παρέλαση της 25ης Μαρτίου. Στο θέμα των φασιστών αναφέρθηκε και Μάριος, ενώ στη διάρκεια της συζητήσεις μπήκαν πολλά ερωτήματα όπως το τι απαντάμε σε αυτούς που λένε ότι οι Αλβανοί φταίνε για την ανεργία και για την εγκληματικότητα.

Ολοι έφυγαν ενθουσιασμένοι και με πολλά περισσότερα επιχειρήματα και αποφασισμένοι να κερδίσουν ακόμα περισσότερους συμμαθητές στο αντιπολεμικό κίνημα και στις επαναστατικές ιδέες, οργανώνοντας τη συμμετοχή των συμμαθητών τους στο τριήμερο του Μαρξισμού 2007.

ΦΟΙΤΗΤΕΣ

Συλλαλητήριο την Πέμπτη

ΑΝΟΙΧΤΟ ΚΑΛΕΣΜΑ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΡΙΕΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ

Το κίνημα των καταλήψεων πέτυχε νίκες, τσάκισε πολλά από τα σχέδια της Νέας Δημοκρατίας, τσαλάκωσε το προφίλ του μεταρρυθμιστή που πλάσαρε ο Καραμανλής και συνολικά άλλαξε την εικόνα στις σχολές. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε να γυρίσουν στην "ομαλότητα" και στους ρυθμούς που είχαν πριν από αυτό το μεγαλειώδες κίνημα.

Συνεχίζουμε στο δρόμο που άνοιξαν οι καταλήψεις, ενωτικά και ριζοσπαστικά. Με αυτόν τον τρόπο πρέπει να δώσουμε όλες τις μάχες που έρχονται και η πρώτη είναι αυτή των φοιτητικών εκλογών. Τα κομμάτια που πρωτοστατούν στο κίνημα, προσανατολίζονται σε μια κοινή εκλογική κάθοδο.

Για να απομονωθεί η ΔΑΠ και κάθε φωνή που στηρίζει την επέλαση της αγοράς στις σχολές.

Για να εκφραστούν με μαζικό τρόπο οι χιλιάδες ανένταχτοι αγωνιστές και αγωνίστριες που καθορίζουν το κίνημα ένα χρόνο τώρα.

Για την πιο πλατιά δράση της ριζοσπαστικής αριστεράς σε όλα τα ζητήματα, για να συνεχίσουμε με νικηφόρα και ανατρεπτικά κινήματα.

Αν πετύχει αυτή η προσπάθεια θα είναι ένα σημαντικό βήμα στη διαδικασία ανασύνθεσης μιας μαζικής ριζοσπαστικής αριστεράς. Μπορούμε να χτίσουμε τη νέα αριστερά της αντικαπιταλιστικής προοπτικής και όχι κινημάτων διαμαρτυρίας και συμβιβασμού.

Ολη η κοινωνία έχει τα μάτια της στραμμένα στις διαδικασίες του φοιτητικού κινήματος αυτή την περίοδο. Μια πιθανή επιτυχία αυτού του εγχειρήματος θα προκαλέσει τεράστια αίσθηση στους εργαζόμενους, που εμπνέονται από το κίνημά μας.

Καλούμε όλο τον κόσμο που παλεύει μέσα στις σχολές και τα ανεξάρτητα σχήματα να στηρίξουν τις εκδηλώσεις που οργανώνουν η Πρωτοβουλία Γένοβα και τα ΕΑΑΚ σε κάθε σχολή. Για να πετύχει αυτό το εγχείρημα πρέπει να πάρει σάρκα και οστά σε κάθε Πανεπιστήμιο, σε κάθε ΤΕΙ ξεχωριστά, με την συμμετοχή σε αυτήν την προσπάθεια του κόσμου που αγωνίστηκε. Αξίζει να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις σε αυτή την προοπτική και αυτό ξεκινάει από τις κοινές εκδηλώσεις.

Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ στις σχολές

στο δρόμο που άνοιξαν οι καταλήψεις

ΚΑΤΩ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΣΚΑΝΔΑΛΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ

CAPITAL

Οι φοιτητές μαζί με τους εργάτες

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΕΝΟΒΑ στις σχολές www.genoa2001.org jspg@otenet.gr τηλ.: 6974 760179

Πρωτοβουλία για την κοινή εκλογική κάθοδο του μπλοκ των καταλήψεων

Εκδηλώσεις

Η Ριζοσπαστική Αριστερά, το φοιτητικό κίνημα και η παρέμβαση στις φοιτητικές εκλογές

ΠΑΝΤΕΙΟΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20/4
Αμφιθέατρο Σ.Καράγιωργα 4μμ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20/4

ΜΜΕ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20/4

ΝΟΜΙΚΗ ΑΘΗΝΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ 23/4 Αίθουσα 3 2μμ

ΦΛΣ ΑΘΗΝΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ 23/4 2μμ
Ομιλητές απο την ΣΑΦ, ΚΑΡΦΙ & Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ

ΑΣΟΕΕ
ΔΕΥΤΕΡΑ 23/4 5μμ
Ομιλητές απο την ΡΑΣ -ΕΑΑΚ & Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ

ΝΟΜΙΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΔΕΥΤΕΡΑ 23/4

ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΔΕΥΤΕΡΑ 23/4

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΡΕΘΥΜΝΟ
ΔΕΥΤΕΡΑ 23/4

Νέα πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια την Πέμπτη 19 Απρίλη, στις 12 το μεσημέρι στα Προπύλαια και την ίδια ώρα σε κάθε μεγάλη πόλη της χώρας, αποφάσισαν οι γενικές συνελεύσεις των φοιτητών αυτή την εβδομάδα. Το κίνημα των φοιτητικών καταλήψεων που από τα Χριστούγεννα μέχρι το Πάσχα ξεσήκωσε ολόκληρη την εκπαίδευση, συγκλόνισε ολόκληρη την κοινωνία και ανέτρεψε τα σχέδια της κυβέρνησης για ιδιωτικοποίηση των Πανεπιστημίων, μπαίνει και πάλι μπροστά στη μάχη για δημόσια και δωρεάν Παιδεία.

Η μαζικότητα των γενικών συνελεύσεων έδειξε ότι οι φοιτητές δεν γυρίζουν στα μαθήματα και τις εξεταστικές χωρίς να εξασφαλίσουν ότι ο αγώνας τους θα έχει συνέχεια. Η απόφασή τους για νέο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο την Πέμπτη, στέλνει ξεκάθαρο μήνυμα στη Γιαννάκου ότι αν τολμήσει να εφαρμόσει το νόμο πλαίσιο στα Πανεπιστήμια θα τους βρει ξανά μπροστά της. Οι φήμες που αφήνει το υπουργείο Παιδείας να διαρρεύσουν για άμεση εφαρμογή του νόμου με αποστολή εγκυκλίου στα Πανεπιστήμια ή για νέα νομοσχέδια για τα μεταπτυχιακά και την έρευνα με επιβολή διδάκτρων στους μεταπτυχιακούς φοιτητές, δεν μπορούν να τρομοκρατήσουν το φοιτητικό κίνημα.

Μαζικά

"Με γενική συνέλευση των 700 ατόμων άνοιξε η Φιλοσοφική Αθήνας αμέσως μετά τις γιορτές", μας είπε η Μαριάννα Χρονοπούλου, από την Πρωτοβουλία Γένοβα, "Είναι ένα δείγμα του πόσο δυνατό είναι το κίνημα των καταλήψεων, κόντρα στις προσπάθειες της κυβέρνησης και της ΔΑΠ να μας βάλουν σε ρυθμούς εξεταστικής και επιστροφής στην ομαλότητα.

Το ενωτικό πλαίσιο κέρδισε με διαφορά τη συνέλευση δείχνοντας ότι η πλειοψηφία των φοιτητών εξακολουθεί να εμπιστεύεται όσους από πέρσι το καλοκαίρι αγωνίστηκαν για τη νίκη του κινήματος. Η ΠΚΣ κατέβηκε μόνη της με πρόταση για κλείσιμο της σχολής μόνο τις ώρες της διαδήλωσης. Ετσι η απόφασή μας είναι για νέο παμφοιτητικό συλλαλητήριο την Πέμπτη 19/4, κατάληψη την ίδια μέρα για να συμμετέχει όσο το δυνατόν περισσότερος κόσμος στο συλλαλητήριο και νέα γενική συνέλευση την επόμενη Τρίτη".

"Η συνέλευση της Νομικής την Τρίτη ήταν μαζική και έκφραζε το αγωνιστικό κλίμα της προηγούμενης περιόδου", μας είπε η Ευδοκία Μουστάκα από την Πρωτοβουλία Γένοβα, "Την προηγούμενη ημέρα είχαμε καταφέρει να απομονώσουμε τη ΔΑΠ, εμποδίζοντάς την να πάρει -με τα δεκάδες ολοκαίνουργια τραπεζάκια που μόλις είχε αγοράσει- το τεράστιο χώρο που είχε πριν τις καταλήψεις. Ολες μαζί οι παρατάξεις της Αριστεράς της ανακοινώσαμε ότι οι σχολές δεν είναι πια όπως πριν και την αναγκάσαμε να περιοριστεί. Αυτή η τακτική όμως δε συνεχίστηκε στη συνέλευση. Η ΠΚΣ αποφάσισε να κάνει 'προεκλογική εμφάνιση' και πρακτικά έδιωξε την ΠΑΣΠ από το ενωτικό πλαίσιο χαρίζοντας τη συνέλευση στη ΔΑΠ".

Συνέχεια

"Η συνέλευση της Τρίτης ήταν το ίδιο μαζική με τις συνελεύσεις που κάναμε πριν το Πασχα", μας είπε η Αλκηστις Πολυχρόνη από την Πρωτοβουλία Γένοβα στο τμήμα Επιστημών Τέχνης στα Γιάννενα, "Αποφασίσαμε τοπικό συλλαλητήριο την Πέμπτη 19/4 και νέα γενική συνέλευση την επόμενη Τετάρτη για να συζητήσουμε τη συνέχεια".

"Στη συνέλευσή μας έγιναν τρεις προτάσεις για τη συνέχεια", μας είπε ο Στέλιος Γιαννούλης από την Πρωτοβουλία Γένοβα στο Εικαστικό Θεσσαλονίκης, "Η πρόταση της Γένοβα για συλλαλητήριο την Πέμπτη και κατάληψη της σχολής την ίδια μέρα, η πρόταση των ανεξάρτητων για κατάληψη διαρκείας που όμως ούτε οι ίδιοι δεν πολυπίστευαν ότι θα ψηφιστεί και η πρόταση της ΠΚΣ που μιλούσε μόνο για το συλλαλητήριο και ήταν ενάντια στην κατάληψη. Τελικά κέρδισε η πρόταση της ΠΚΣ αλλά αυτό δε σημαίνει ότι ο κόσμος είναι ξαφνικά ενάντια στην κατάληψη.

Αν προσπαθήσει η Γιαννάκου να εφαρμόσει το νόμο, είναι σίγουρο ότι όλοι οι φοιτητές θα ξαναβγούν μαζικά με διαρκείας. Στόχος μας αυτή τη στιγμή είναι να θυμίζουμε κάθε βδομάδα στην κυβέρνηση το κίνημα των καταλήψεων για να μην προχωρήσει. Ετσι πρέπει να αντιμετωπίσουμε την κατάσταση όλοι όσοι από την αρχή είμαστε στο μπλοκ των καταλήψεων.

Λένα Βερδέ

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ Σ.Ε.Κ.

Η πρό(σ)κληση του Μαρξισμού

Την Κυριακή 15 Απρίλη πραγματοποιήθηκε το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ. Σύντροφοι και συντρόφισες από όλη την Ελλάδα έβαλαν τις εμπειρίες από τις μάχες που έδωσε το κίνημα την προηγούμενη περίοδο και το ρόλο που έχει παίξει το ΣΕΚ σε αυτές. Την κεντρική εισήγηση την έκανε η Μαρία Στύλλου, και παραθέτουμε μερικά από τα βασικά της σημεία.

Από το περσινό τριήμερο του Μαρξισμού

Είκοσι χρόνια οργανώνουμε τον «Μαρξισμό» αλλά καμιά χρονιά δεν ήταν σαν κι αυτήν. Κοιτάξτε τι συμβαίνει στον Γούλφοβιτς, που τον διώξαμε από υπουργό του Μπους, πή - ρε την υπευθυνότητα της Παγκόσμιας Τράπεζας και τώρα το σωματείο των εργαζόμενων στην ΠΤ, όχι και κανένα εύκολο πράγμα, του λέει αντε σήκω φύγε μετά από το σκάνδαλο ότι έδωσε στη φίλη του από 100.000 δολάρια 200.000 δολάρια χωρίς να δουλεύει εκεί. Αυτά δείχνουν σε ποιο σημείο έχει φτάσει το κίνημα, διότι αυτά τα σκάνδαλα δεν είναι η πρώτη φορά που γίνονται πάντα έτσι δουλεύει ο καπιταλισμός. Ο Γούλφοβιτς μπορεί να άλλαξε θέση αλλά είναι ταυτισμένος με τον πόλεμο, τον Μπους, τον νεοφιλελευθερισμό –κι αυτό το κίνημα τους κυνηγάει σαν εφιάλτες.

Και αυτό ισχύει και για την Ελλάδα. Αυτό το κίνημα κυνηγάει όλους με τα δομημένα ομόλογα, ο Καραμανλής δεν «τα έδωσε» σε μια όπως ο Γούλφοβιτς, τάδωσε στις τράπεζες, στους χρηματιστές, στους φίλους του στο Σίτι του Λονδίνου, στις τσέπες της ΝΔ. Το ότι ακριβώς έχει πάρει τόσο μεγάλες διαστάσεις το σκάνδαλο, σε σημείο που η ΓΣΕΕ βάζει το σύνθημα «δώστε πίσω τα κλεμμένα», δεί - χνει ότι μετά από ένα χρόνο καταλήψεων και ένα δυνατό κίνημα ο κόσμος δεν αφήνει ούτε ηγεσίες, ούτε δημοσιο - γράφους ούτε την αντιπολίτευση να τα κλείσει όλα αυτά.

Αυτά τα δυο παραδείγματα, διεθνώς κι εδώ, δείχνουν πόσο έχουν αλλάξει τα πράγματα,. Εκεί που ήταν κάποια σκάνδα - λα, λαδώματα, όλο και περισ - σότερος κόσμος βλέπει και ποιος φταίει –ο καπιταλισμός. Αλλά και πέρα από αυτό, πολιτικά έχουν προχωρήσει τα πράγματα: «δώστε τα πίσω και φύγετε». Και αυτό στην Ελλάδα έχει αλλάξει περισσότερο, όταν ξεκίνησαν οι φοιτητικές καταλήψεις είμασταν οι μόνοι που βάζαμε το ζήτημα να πέσει η ΝΔ. Ηταν πολύ περιορι - σμένο το κομμάτι που έλεγε οι φοιτητές μαζί με τους εργάτες μπορούν να τη διώξουν την κυβέρνηση και να ανοίξουν το δρόμο όχι για τον Παπανδρέου αλλά για το ίδιο το κίνημα για μια άλλη προοπτική. Αυτή τη στιγμή η εικόνα είναι διαφορετική και μέσα στον κόσμο των καταλήψεων. Οταν τα λέει μια οργάνωση αυτά τα πράγματα είναι προπαγάνδα. Οταν τα λέει ο κόσμος είναι η δύνα - μη που μπορεί να τα κάνει.

Τα πράγματα έχουν προχωρήσει στο κίνημα ώστε να βάζει ότι η επόμενη λύση δεν εί - ναι το ΠΑΣΟΚ του Γ. Παπαν - δρέου. Και δεν αναφέρομαι στο ριζοσπαστικό κομμάτι των καταλήψεων, το λέω και για το κόσμο του ΠΑΣΟΚ. Εγινε το συνέδριο της Ν. ΠΑΣΟΚ και τα χε δώσει όλα ο Σκανδαλίδης και η ηγεσία για να στήσουν ένα συνέδριο που θα χειρο - κροτούσε τον Γ. Παπανδρέου και στο τέλος θα βγαζε μια ηγεσία κατ' εικόνα και ομοίω - ση. Και στο τέλος τι έγινε; Δεν τα κατάφεραν. Ο κόσμος του συνέδριου είπε όχι στις ιδιωτι - κοποιήσεις, στην αναθεώρηση του Αρθρου 16, στο νόμο πλαίσιο.

Αυτό το κίνημα δεν μπορεί να πάει πίσω. Να περάσει σε μια περίοδο «προεκλογική» που παγώνουν τα πάντα. Αυτός ο χώρος των καταλήψεων, και όχι μόνο στις σχολές, χρειάζεται να εκφραστεί πολιτικά. Χρειάζεται ένας πολιτικός πόλος της νέας αριστεράς που χρειάζεται να εκφραστεί και στις εκλογές και στις πρωτο - βουλίες στο κίνημα.

Είναι η καλύτερη στιγμή για να κερδηθεί στην στρατηγική της επανάστασης όλη αυτή η «φουρνιά» που βγήκε στις κα - ταλήψεις –όχι μόνο στους φοιτητικούς χώρους αλλά παντού.

Ιδέες

Γι' αυτό φέτος ο «Μαρξισμός» αποκτάει αυτές τις διαστάσεις. Υπάρχει πολύς κόσμος και στο φοιτητικό και στους μαθητές και στους εργατικούς χώρους, που εκτιμάει το ΣΕΚ, αυτά που κάνουμε που συμβαδίζουν με αυτά που θέλουν, εκτιμάει το ρόλο που έχουμε παίξει σε όλες τις μάχες που έχουν ανοίξει. Και θέλει να μάθει τις επαναστατικές ιδέες του ΣΕΚ. Και θέλει να οργανωθεί πολιτικά. Γ' αυτό ο «Μαρξισμός» φέτος έχει κι ένα άλλο χαρακτηριστικό, υπάρχουν πολλοί που θέλουν να έρθουν σαν ομιλητές.

Γι' αυτό χρειάζεται όλοι οι πυρήνες και οι φοιτητικές ομάδες να βάλουν τον «Μαρξισμό» στο κέντρο της δράσης τους. Ξεκινώντας από τα μέλη τους. Προχωρώντας μετά στο ότι κάθε μέλος είναι σε ένα κοινωνικό χώρο και μπορεί να φέρει από αυτόν τον χώρο. Και από κει πέρα στον κόσμο που συνεργαστήκαμε στις πρωτοβουλίες για το Αρθρο 16, της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο, που μαζί του καταφέραμε να γεμίσουμε το Σύνταγμα στις 17 Μάρτη, από την Συμμαχία για την Υπερνομαρχία που κατόρθωσε να πάρει το 1,3% στις νομαρχιακές εκλογές δηλαδή 20.000 άνθρωποι.

Για να φτάσουμε σε αυτή την επιτυχία ο «Μαρξισμός» χρειάζεται να γίνει γεγονός στη γειτονιά. Γεγονός είναι όταν μπαίνει η αφίσα και ο καθένας την βλέπει. Γεγονός είναι όταν μπαίνει ένα τεράστιο πανό στο σημείο που περνάνε όλοι ή όταν γίνεται μοίρασμα των υλικών του Μαρξισμού. Γεγονός είναι όταν γίνονται εξορμήσεις στις πλατείες που όλοι μαθαίνουν για τον «Μαρξισμό», το ίδιο στους εργατικούς χώρους. Και βέβαια πρέπει να γίνει ΤΟ γεγονός μέσα στις σχολές.

Ολη αυτή η δύναμη που συγκρούεται με τη ΝΔ, που στρίμωξε το ΠΑΣΟΚ, για να συνεχίσει να ανοίγει μάχες, για να μπορέσει να εκφραστεί πολιτικά θέλει στο κέντρο της ένα κομμάτι με ξεκάθαρες ιδέες. Κι αυτό είναι η πρόκληση για μας.

Τα θέματα των συζητήσεων

Ιμπεριαλισμός, Πόλεμος, Αντίσταση
Λίβανος, ένα χρόνο μετά την ήττα του Ισραήλ
Αίγυπτος, το κίνημα κατά του Μουμπάρακ
Η Ιταλία μετά την Βιτσένζα
Βενεζουέλα, αντικαπιταλιστική ανταρσία στην «αυλή» των ΗΠΑ
Θεωρίες για τον Ιμπεριαλισμό
Το κίνημα σε Ανατολή και Δύση

ΙΙ. Οι Επαναστάσεις και οι πρωταγωνιστές τους
Η Παρισινή Κομμούνα
Η Ρώσικη Επανάσταση του 1917
Ισπανία 1936
Μάης 1968
Μαρξ
Ενγκελς
Ρόζα Λούξεμπουργκ
Λένιν
Γκράμσι
Τρότσκι
Τόνι Κλιφ

ΙΙΙ. Μαρξισμός - Θεωρία και Πράξη
Τι είναι Διαλεκτική;
Τι σημαίνει Αλλοτρίωση;
Η θεωρία του Ιστορικού Υλισμού
Η ιστορική αλήθεια για τα σχολικά βιβλία
Τι είναι οι κοινωνικές τάξεις
Παγκοσμιοποίηση και Εργατική Τάξη
Απο που βγαίνουν τα κέρδη;
Κεφάλαιο, ανταγωνισμός και οικονομική κρίση
Καπιταλισμός και Κερδοσκοπία

IV. Καταπίεση και Απελευθέρωση
Μαρξισμός και Γυναικεία Απελευθέρωση
Σοσιαλισμός και Ομοφυλόφιλοι
Νεανική «εγκληματικότητα» και καπιταλισμός
Τι είναι ρατσισμός και πώς παλεύεται
Η φασιστική απειλή

V. Η Ταξική Πάλη στην Ελλάδα
Φεντερασιόν, ΣΕΚΕ, ΚΚΕ - Οι αρχές της Αριστεράς
Παντελής Πουλιόπουλος
Η Αντίσταση και το κίνημα της Μέσης Ανατολής
Ο Εμφύλιος Πόλεμος
40 χρόνια απο τη Χούντα
Απο την ΟΣΕ στο ΣΕΚ
Η πάλη για τα Δημοκρατικά Δικαιώματα σήμερα
Εχει «νέο» πρόγραμμα το ΠΑΣΟΚ;
Το κίνημα των καταλήψεων
Η ριζοσπαστική Αριστερά και οι εκλογές
Η Αριστερά στα Συνδικάτα
50 χρόνια Ε.Ε -Τι σήμαιναν για την Ελλάδα;

VI. Αντιπαραθέσεις στα Αριστερά
Μαρξ και Μπακούνιν
Ο Τόνι Νέγκρι και οι ιδέες της Αυτονομίας
Πώς χάθηκε η Ρώσικη Επανάσταση
Ήταν ο «Υπαρκτός Σοσιαλισμός» κρατικός καπιταλισμός;
Οι καταρρεύσεις του 1989
Η πολιτιστική επανάσταση στην Κίνα
Κούβα - η εξαίρεση;

VII. Τέχνη, Επιστήμη, Περιβάλλον
Επιστημονικές επαναστάσεις και κοινωνική πρόοδος - Βίοι παράλληλοι;
Υπάρχει αριστερή στροφή στον κινηματογράφο;
Κλιματική Αλλαγή - Υπάρχει λύση;

VIII. Ο δρόμος για την Επανάσταση
Το επαναστατικό κόμμα
Τα ΜΜΕ και ο επαναστατικός τύπος
Σοσιαλισμός και Δημοκρατία

40 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΤΗΣ 21 ΑΠΡΙΛΗ

Πώς μας έφεραν την Χούντα

Συνέντευξη με τον Στέφανο Λιναίο

Ποιες ήταν οι αιτίες τους πραξικοπήματος της Χούντας;

Οι αιτίες είναι πολύ βαθιές. Μετά την κατοχή και τον Εμφύλιο Πόλεμο περάσαμε από την αγγλική κυριαρχία στην αμερικάνικη. Τότε μέσω του ΙΔΕΑ και πολλών άλλων παράνομων στρατιωτικών οργανώσεων, σχεδιάστηκε η άλωση της Ελλάδας για τα μεγάλα σχέδια του καπιταλισμού και των μεγάλων συμφερόντων στη Μέση Ανατολή, Ασία, Αφρική, κλπ. Ετσι λοιπόν σιγά σιγά άρχισαν στην Ελλάδα να τοποθετούνται σε καίριες θέσεις, πολιτικές, στρατιωτικές, δικαιοσύνης άνθρωποι, με ένα ελληνοχριστιανικό πάθος, που τους εκμεταλλεύτηκε ο ξένος παράγοντας και τους έκανε πειθήνια όργανά τους. Από κει βγήκε και ο Παπαδόπουλος και ο Παττακός και ο Κόλλιας και πάρα πολλοί άλλοι. Το δίκτυ υφαινόταν συστηματικά. Μετά την Κορέα και το Βιετνάμ σιγά σιγά άρχισε πια το σχέδιο να επεκτείνεται προς την Κύπρο. Και επειδή η Κύπρος με την Ελλάδα ήταν απόλυτα δεμένες, έπρεπε να ελέγχουν την Ελλάδα.

Το πρώτο μεγάλο σοκ που έπαθαν τα μεγάλα συμφέροντα ήταν το '58 όταν η ΕΔΑ βγήκε δεύτερο κόμμα. Και εκεί από τη μία μεριά άρχισε η υπονόμευση από τα μεγάλα συμφέροντα. Ταυτόχρονα ήταν οι άλλοι φταίχτες, τα λάθη της Αριστεράς. Και από ένα μεγάλο κόμμα στις επόμενες εκλογές, με τη βία, τη νοθεία, φτάσαμε να έχουμε όχι μόνο λιγότερους βουλευτές αλλά να είμαστε και σχεδόν διαλυμένοι. Το ΚΚΕ ήταν παράνομο τότε.

Παρ' όλα αυτά εμείς δεν σταματήσαμε ο κόσμος προχώρησε πάρα πολύ, με αποτέλεσμα το '63 να αναγκαστεί να φύγει ο Καραμανλής γιατί έχασε την πλειοψηφία. Βγαίνει με μικρή δύναμη ο Γεώργιος Παπανδρέου, κανείς δεν μπορεί να κάνει κυβέρνηση, κάνει μία πρόχειρη κυβέρνηση και το Φλεβάρη του '64, δώσαμε τη μεγάλη μάχη για να φύγει η δεξιά οριστικά και ψηφίσαμε πάρα πολλοί Γεώργιο Παπανδρέου. Αυτό ήταν μία μεγάλη επιτυχία του ελληνικού λαού, απαλλαχτήκαμε από τη δεξιά και μέσα σε αυτό το λίγο χρονικό διάστημα που κυβέρνησε ο Γεώργος Παπανδρέου τουλάχιστον πετύχαμε πολλά πράγματα. Απελευθερωθήκαμε, έφυγε η λογοκρισία, ήρθαν οι εξόριστοι απ' έξω και οι αυτοεξόριστοι από το παραπέτασμα που λέγαμε τότε, και άρχισε πια να πληθαίνει ένας κόσμος προοδευτικός στην Ελλάδα.

Αυτό σήμαινε ότι στις επόμενες εκλογές θα μπορούσε στην Ελλάδα να είναι αν όχι κυβέρνηση η ΕΔΑ οπωσδήποτε όμως ένας ισχυρός παράγοντας. Αυτό ήταν ουσιαστικά η κύρια αιτία, που ανάγκασε τους αμερικανούς, τις μυστικές υπηρεσίες, και τα μεγάλα συμφέροντα να προχωρήσουν όσο γίνεται πιο σύντομα στα σχέδιά τους για την άλωση, την κατοχή, την εξάρτηση της Ελλάδας.

Πώς έγινε το πραξικόπημα και ποιοι είχαν την ευθύνη;

Δυστυχώς βοήθησαν πάρα πολλοί σε αυτό. Πρώτα απ όλα ο πολιτικός μας κόσμος. Ολος ο πολιτικός κόσμος. Οι δεξιοί γιατί δεν έκρυβαν τις προθέσεις τους. Φοβόντουσαν, βλέπανε ότι Ανδρέας Παπανδρέου και ΕΔΑ ανεβαίνουν και δεύτερο γιατί σιγά σιγά οι περισσότεροι ήταν αν όχι πληρωμένοι πράκτορες, μην πούμε αυτή τη βαριά κουβέντα, που εμείς η Αριστερά δεν φοβόμαστε να τη λέμε, ας πούμε όμως ότι ήταν εξαρτημένοι από τον ξένο παράγοντα. Δημοσιογράφοι, πολιτικοί, καθηγητές, διανοούμενοι, πάρα πολλοί.

Οι αμερικάνοι ψάχνανε ποιος θα κάνει το πραξικόπημα. Οι συνταγματάρχες στους οποίους είχαν απόλυτη εμπιστοσύνη γιατί ήταν υπάκουα σκυλιά ή ο βασιλιάς με τον αστικό κόσμο τον οποίο δεν εμπιστευόντουσαν. Ο Παναγιώτης Κανελλόπουλος ο οποίος και αυτός είχε δεχτεί αναστολή κάποιων άρθρων του Συντάγματος ή ένας Κόλλιας μια υπηρεσιακή κυβέρνηση υποτίθεται με κατάργηση του Συντάγματος; Εκεί παίχτηκε το παιχνίδι. Και επειδή οι αμερικάνοι βιαζόντουσαν αφήσανε ελεύθερες και τις δύο προσπάθειες και του βασιλιά και των συνταγματαρχών. Οποια πήγαινε καλύτερα. Γι' αυτό από την ιστορία θα διαβάσετε ότι οι μεν τα ρίχνουν στους δε. Οι δε λένε εμείς δεν φταίγαμε διότι δεν το ξέραμε. Οι άλλοι λέγανε το ξέρατε αλλά επειδή αυτή τη στιγμή δε σας είχαμε εμπιστοσύνη προλάβαμε.

Υπάρχει μία καταπληκτική φράση στην ταινία «δικαίωμα στη μνήμη» όπου ο ίδιος ο Χατζηπέτρος, ο αρχηγός της ΚΥΠ τότε, ομολογεί στο δικαστήριο μπροστά στον πρόεδρο Ντεγιάννη, μία συζήτηση με τον βασιλιά. Οταν πήγε στον βασιλιά και του είπε «μεγαλειότατε πρέπει να υπογράψετε την επανάσταση, ο βασιλιάς του απάντησε «γιατί βιαστήκατε αφού ξέρατε ότι ετοιμαζόμουνα εγώ να την κάνω με τους στρατηγούς». Και τότε ο Χατζηπέτρος είπε πότε; Και απαντά ο βασιλιάς «μετά τις εκλογές». Και του λέει ο Χατζηπέτρος «μετά τις εκλογές ποτέ δεν γίνονται επαναστάσεις. Τις επαναστάσεις τις κάνουμε πριν για να νομιμοποιηθούν, μετά θα θεωρούνται εσαεί πραξικόπημα».

Από την Αριστερά υπήρχε έλλειψη προετοιμασίας. Εμείς τότε ήμασταν Λαμπράκηδες. Εγώ είχα την τύχη να είμαι Γενικός Γραμματέας του σωματείου ηθοποιών. Είχαμε πλούσια δραστηριότητα. Πετύχαμε πράγματα αυτονόητα τώρα, τότε όμως άγνωστα. Πετύχαμε την αργία της Δευτέρας. Πετύχαμε 9 παραστάσεις ενώ είχαμε 14. Η πρώτη κατηγορία εναντίον μου ήταν ότι όλα αυτά τα έκανα γιατί είχα εντολές της Μόσχας. Η απεργία μας είχε τεράστια επιτυχία. Ηταν απόφαση του 100%. Κάναμε απεργία και δεν απήργησαν μόνο όλα τα θέατρα αλλά απήργησαν και όλοι οι θίασοι που περιόδευαν ακόμα και στο εξωτερικό.

Υπήρχε μία αφέλεια της αριστεράς που πίστευε ότι ο ελληνικός λαός θα ξεσηκωθεί χωρίς να τον οργανώσει. Ενα μήνα πριν είχα συναντηθεί με ένα στέλεχος της αριστεράς και του έλεγα, «καλά τη δικτατορία δεν τη βλέπετε;». Μία ομάδα ανθρώπων είχαμε υπογράψει ένα κείμενο και λέγαμε «Ξυπνήστε. Η Ελλάδα είναι μία κόρη ανύπαντρη και υπάρχουν πολλοί γαμπροί και ξέρετε πάρα πολύ καλά ποιος γαμπρός ενδιαφέρεται να την παντρευτεί». Και όταν πήγαμε στην ανώτατη ηγεσία της ΕΔΑ τους λέμε ότι ακόμα και στα όνειρά μας βλέπουμε στρατό, βλέπουμε δικτατορία, τι θα κάνουμε; Και μας απάντησαν « Ο σώζον εαυτό σωθείτω». Αυτός που είπε αυτή τη φράση είναι σπουδαίος και τρανός τώρα.

Τόσο ανέτοιμοι ήμασταν. Ενας άλλος λόγος για τον οποίο ήμασταν εφησυχασμένοι, είναι ότι κηρύσσαμε την περίφημη «ειρηνική συνύπαρξη». Ολοι εμείς που ήμασταν καμένοι και ολίγον τι φανατικοί λέγαμε αυτό δεν μπορεί να υπάρξει. Από όλο το θέατρο τον μόνο που πιάσανε αμέσως ήταν τον Καρούσο, γιατί είχαν εντολή να μην θίξουν ηθοποιούς για να μην γίνουν αντιπαθείς στον ελληνικό λαός. Τον πήγαν στον Ιππόδρομο, εκεί μπροστά του δέρνανε τον Ηλιού. Και όταν ηρέμησαν και τους άφησαν και τους δύο ήσυχους γυρίζει ο Καρούσος και λέει στον Ηλιού «ειρηνική συνύπαρξη δεν ήθελες; φάτην τώρα».

Ο Μητσοτάκης και ο Κωνσταντίνος Καραμανλής που σήμερα θεωρούνται δημοκράτες τί ρόλο έπαιξαν τότε;

Ολοι αυτοί την θέλανε την δικτατορία μόνο που δεν την θέλανε με αυτόν τον τρόπο. Την θέλανε ή με έναν τρόπο μαλακό, αναστολή άρθρων του Συντάγματος ή τη θέλανε με τον βασιλιά. Μέχρι και ο Καραμανλής όπως ομολόγησε ο ίδιος ο Μητσοτάκης πριν από μερικές ημέρες, είπε: «ψηφίστε με για να αναστείλω μερικά άρθρα του Συντάγματος διαφορετικά το χάσαμε το παιχνίδι».

Ο Μητσοτάκης και όλοι αυτοί, πίστευαν ότι δεν συμφέρει την Ελλάδα να βγει ο Παπανδρέου, διότι εν συνεχεία όχι ότι θα θριάμβευε ο Κομμουνισμός αλλά οπωσδήποτε όμως θα χάνανε αυτοί την εξουσία. Δημιουργήθηκε η αποστασία πήραν την κυβέρνηση έγινε ότι έγινε και από εκεί και πέρα άρχισε πια μία συνειδητή υπονόμευση της πολιτικής. Εξαγοράστηκαν αμέτρητοι βουλευτές της Ενωσης Κέντρου για να ψηφίσουν το Στεφανόπουλο και έτσι έγινε κυβέρνηση. Και σιγά σιγά άρχισαν να τοποθετούνται σε καίριες θέσεις στρατιωτικοί, δικαστικοί, υπάλληλοι, άρχισαν να οργανώνουν το δίκτυο. Ετσι λοιπόν δεν είναι τυχαίο ότι στα τανκς τοποθετήθηκε ο Παττακός, στην υπηρεσία τοποθετήσεων ο Παπαδόπουλος, οι οποίοι σιγά σιγά έφτιαξαν τη Χούντα.

Μπορούσε να αποτραπεί το πραξικόπημα;

Ηταν μία εποχή που την έζησα έντονα γιατί ήμουν στα πράγματα. Ολη η Ελλάδα, ειδικά η Αθήνα ήταν κάθε μέρα στους δρόμους, στα πεζοδρόμια, και στις φωτιές. Κάθε μέρα λέγαμε θα βγει ο στρατός δεν θα βγει; Προσπαθούσαν να περιορίσουν τα πάντα με τους χωροφύλακες. Φοβερά επεισόδια. Είχαμε το θάνατο του Πέτρουλα.

Οταν ο Παπανδρέου πήρε την κυβέρνηση με μεγάλη πλειοψηφία το '64 παρόλη την φοβία που είχαμε, όλη η Ελλάδα κατέβηκε στους δρόμους. Γιατί είχε ένα όραμα. Ενώ όταν έγινε η δικτατορία δεν υπήρχε κανείς που να τους εμπνέει. Ο Γεώργιος Παπανδρέου ξέραμε ότι ήταν ένας άνθρωπος ο οποίος ότι κάνει το κάνει μόνο για προσωπικές φιλοδοξίες. Είναι ο άνθρωπος που είχε την ευθύνη την εποχή των Δεκεμβριανών.

Είναι και κάτι σημαντικότερο. Η δικτατορία ήρθε όταν εμείς οι αριστεροί είχαμε αρχίσει να μοιραζόμαστε σε δύο κομμάτια. Αυτοί που λέγαμε ας βοηθήσουμε τον Αντρέα και την Ενωση Κέντρου να διώξουμε τη δεξιά και οι άλλοι που βλέπανε πολύ πιο μακριά και λέγανε αυτό θέλουν τα μεγάλα συμφέροντα. Μία αναχαίτιση του αριστερού κινήματος με τα συνθήματα του Γεωργίου Παπανδρέου, του Ανδρέα Παπανδρέου που όταν πάρουν την εξουσία και αυτοί θα κάνουν αν όχι τα ίδια και αυτοί θα κινηθούν προς μία εξάρτηση της Ελλάδος από τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα. Και έτσι και έγινε. Ο Αντρέας έλεγε «μόνο με επανάσταση στην Ελλάδα τα πράγματα διορθώνονται» όταν έγινε κυβέρνηση και τις βάσεις υπέγραψε και την εξάρτηση συνέχισε. Αυτοί λοιπόν που έβλεπαν πολύ μακριά όχι μόνο δεν είχαν τη δύναμη αλλά συγκρούονταν με εμάς τους νέους που μπροστά στο όραμα να φύγει η δεξιά δεν βλέπαμε το επόμενο βήμα.

Εαν είχαμε επαναστατικούς πυρήνες θα μπορούσαμε να κάνουμε κάτι.

Πώς αντέδρασε ο κόσμος αμέσως μετά;

Πέρασε ένα μεγάλο διάστημα τουλάχιστον ενός χρόνου μέχρι να αρχίσει η αντίδραση του κόσμου. Εγώ έμεινα μόνο δύο μήνες και μετά το έσκασα με τη γυναίκα μου και πήγαμε στο Λονδίνο. Ο κόσμος για ένα μεγάλο διάστημα έμεινε βουβός. Αισθάνθηκε πρώτα απ' όλα προδομένος από τις πολιτικές ηγεσίες του.

Έπαιξε ρόλο η στάση της αριστεράς στο πραξικόπημα στην μετέπειτα διάσπασή της;

Οταν φτάσαμε στο Λονδίνο, όλοι οι αυτοεξόριστοι πάθαμε σοκ όταν είδαμε στον τύπο μια εικόνα. Οταν ήρθε η Εθνική Ρωσίας να παίξει με την εθνική Ελλάδας, ο Πρέσβης της ΕΣΣΔ κύριος Κοριούκιν με τον Παττακό έκαναν το εναρκτήριο λάκτισμα στο γήπεδο του Παναθηναϊκού. Οταν μου την έστειλαν με τον Αντώνη Μπριλάκη και με τον Μάρκο τον Δραγούμη, που είχαμε φτιάξει μία ομάδα όλοι οι αυτοεξόριστοι, την πήγα στον Κολιγιάννη που ήταν τότε Γραμματέας και τον ρώτησα τι θα κάνει ο ελληνικός λαός. Και τι μας απάντησε; Οτι ήταν υποχρεωμένη η ΕΣΣΔ να κρατήσει μία στάση αναμονής μήπως καταφέρει αυτή τη διάλυση της Ελλάδος και την πάρει αυτή στα χέρια της και όχι η Αμερική. Επαθα σοκ.

Το δεύτερο χτύπημα ήταν η είσοδος των τανκς στην Τσεχοσλοβακία. Γιατί αν το '56 στην Ουγγαρία συγχωρέθηκε γιατί ήταν τα πρώτα βήματα, στην Τσεχοσλοβακία ήταν φοβερό. Εκεί πια διχοτομήθηκε το ΚΚΕ σε εσωτερικού και εξωτερικού. Εκεί πια διαλυθήκαμε.

Εκείνο που ήταν σημαντικό είναι ότι είχα αμέσως τη στήριξη του σωματείου Βρετανών Ηθοποιών. Οταν έφτασα στο Λονδίνο ο Ομπσέρβερ είχε γράψει ότι μας πιάσανε. Οταν το έμαθαν με κάλεσαν αμέσως, με ονόμασαν επίτιμο μέλος, μου έδωσαν άδεια εργασίας και άδεια παραμονής. Ο συνδικαλισμός στην Αγγλία είναι άγιο πράγμα έχει τεράστια δύναμη. Δεν με βοήθησαν απλώς, αλλά μου συμπαραστάθηκαν σε όλους τους αγώνες. Οταν έγινε η μεγάλη ετήσια συνέλευσή τους, ήταν 6.000 άτομα μέσα στο Απόλον Θιάτερ από όλη την Αγγλία και με ανεβάσανε στο βήμα και με παρουσιάσανε. Δεν θα το ξεχάσω. Σηκώθηκαν όλες αυτές οι χιλιάδες όρθιοι και το τριακονταμελές ΔΣ και με χειροκρότησαν. Συγκινήθηκα και με έπιασαν τα κλάματα γιατί ένιωθα ότι εκπροσωπούσα την Ελλάδα και παρόλο που είχα ετοιμάσει έναν λόγο στα αγγλικά, δεν μπόρεσα να πω τίποτα άλλο παρά μόνο «Thank you».

Ο Στέφανος Λιναίος μίλησε στην Κατερίνα Θωίδου

Το Ιράκ μετά την “αντεπίθεση” του Μπους

Σε κανέναν δεν ξέφυγε ο συμβολισμός από την βόμβα αυτοκτονίας που έσκασε μέσα στο κτίριο του Ιρακινού Κοινοβουλίου στη Βαγδάτη την Παρασκευή της περασμένης εβδομάδας. Δεν υπάρχει μέρος, ακόμα και στην καρδιά της Πράσινης Ζώνης, που να είναι ασφαλές από την αντίσταση.

Σε μια αποτίμηση της αμερικανικής στρατιωτικής «κλιμάκωσης» στο Ιράκ που ξεκίνησε στην αρχή της ίδιας εβδομάδας, οι Νιου Γιορκ Τάιμς κατέληξαν

*Γράφει ο **Αλεξ Καλλίνικος***

“Δεν υπάρχουν παρά ελάχιστες ενδείξεις ότι η επιχείρηση στη Βαγδάτη έχει επιτύχει το βασικό της στόχο να δημιουργήσει μια νησίδα σταθερότητας στην οποία οι Σουνίτες Αραβες, οι Σιίτες Αραβες και οι Κούρδοι θα μπορέσουν να βρουν το πώς θα κυβερνήσουν τη χώρα”, επιτρέποντας στις ΗΠΑ να μειώσουν τη στρατιωτική τους παρουσία στο Ιράκ.

Η διασπορά των αμερικανικών στρατευμάτων γύρω από τη Βαγδάτη σε μικρές μονάδες και η συνεργασία τους με τις δυνάμεις του ιρακινού καθεστώτος μαριονέτα είχε ανακόψει των αριθμό των θανάτων από φανατικές Σιίτικες και Σουνίτικες ομάδες αυτοκτονίας. Αλλά ο αμερικανός στρατιωτικός εκπρόσωπος τύπου παραδέχεται ότι *“δεν έχουμε δει την ίδια σημαντική μείωση στις συνολικές απώλειες”*.

Σύμφωνα με τους Νιου Γιορκ Τάιμς, *“στις βόρειες και τις δυτικές επαρχίες όπου έχουν το έλεγχο, αλλά και σε τμήματα της Βαγδάτης, ομάδες Σουνιτών Αράβων έχουν βελτιώσει τις τακτικές τους, χρησιμοποιώντας περισσότερα αυτοκίνητα αυτοκτονίας, γιλέκα με εκρηκτικά και εκτελώντας επιτυχημένες επιθέσεις με αέρια.”*

Εξαιτίας της ανάπτυξής τους στις γειτονιές, τα αμερικανικά στρατεύματα έχουν έρθει σε πολύ περισσότερες κατά μέτωπο μάχες με την αντίσταση.

Αποτέλεσμα είναι ότι έχουν περισσότερες απώλειες. 53 αμερικανοί σκοτώθηκαν στη μάχη τις επτά πρώτες εβδομάδες μετά την έναρξη της επιχείρησης στη Βαγδάτη στις 14 Φεβρουαρίου, σε σχέση με τους 29 που είχαν σκοτωθεί τις προηγούμενες επτά βδομάδες.

Ενας αμερικανός οπλίτης στη δυτική Βαγδάτη λέει: *“Οι αντάρτες βλέπουν τι κάνουμε και εμείς βλέπουμε τι κάνουν. Μετά προχωράμε. Είναι σαν το παιχνίδι της γάτας με το ποντίκι. Είναι πραγματικά ένα πολύ, πολύ έξυπνο ποντίκι”.*

Στην κρίσιμη μάχη που διεξάγεται στην επαρχία Ανμπαρ στο δυτικό Ιράκ, οι ΗΠΑ έχουν επωφεληθεί από τις διαιρέσεις μέσα στην αντίσταση. Η Αλ Κάιντα στη Μεσοποταμία πολεμά ενάντια σε αρκετές άλλες ομάδες σουνιτών ανταρτών που είναι αντίθετες με τη σεχταριστική βία ενάντια στου Σιίτες (όπως για παράδειγμα το παγιδευμένο αυτοκίνητο στη Καρμπάλα την προηγούμενη βδομάδα) και στις αδιάκριτες επιθέσεις σε πολίτες.

Οι αρχιτέκτονες της “κλιμάκωσης” έχουν επίσης μέχρι πρόσφατα σταθεί τυχεροί που ο ριζοσπάστης Σιίτης ηγέτης Μοκτάντα αλ-Σαντρ είπε στους μαχητές του Στρατού του Μάχντι να μην αντιστέκονται. Αυτό έχει επιτρέψει στις αμερικανικές δυνάμεις να εισχωρήσουν στο Σαντρ Σίτι, το προπύργιο των φτωχών Σιιτών στη Βαγδάτη.

Φαίνεται όμως ότι αυτή η κατάσταση μετατρέπεται σε μπούμεραγκ για τους κατακτητές. Τη περασμένη εβδομάδα μισό εκατομμύριο Ιρακινοί ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του Σαντρ και διαδήλωσαν μέσα στην ιερή πόλη Νατζάφ για να απαιτήσουν το τερματισμό της κατοχής.

Ενδεχομένως πιο σοβαρό, ένα δεκαπενθήμερο πιο πριν οι αμερικανικές δυνάμεις προκάλεσαν σφοδρές μάχες με το Στρατό του Μάχντι στη πόλη του νότου Ντιβανίγια. Ο Σαντρ απάντησε καλώντας τους στρατιώτες των ιρακινών δυνάμεων ασφαλείας να σταματήσουν να μάχονται το Στρατό του Μάχντι και να ενωθούν ενάντια στους κατακτητές.

Ενας από τους στόχους της “επιχείρησης” ήταν από την αρχή η συντριβή του Σαντρ και των υποστηρικτών του, ένα αγκάθι στην πλευρά των ΗΠΑ και των συμμάχων τους στο σιιτικό κατεστημένο. Αλλά η αντιπαράθεση με τους οπαδούς τους Σαντρ μπορεί να αποσταθεροποιήσει όλο το νότιο Ιράκ, όπου οι κυριαρχούν Σιίτες.

Εν τω μεταξύ η πολιτική πίεση πάνω στον Τζορτζ Μπους δε δείχνει κανένα σημάδι υποχώρησης. Μέχρι τώρα οι Δημοκρατικοί στο Κογκρέσσο συνεχίζουν να υποστηρίζουν το νομοσχέδιο που έχουν καταθέσει και το οποίο συνδέει τη χρηματοδότηση του πολέμου με τον ορισμό ημερομηνίας την επόμενη χρονιά για την απόσυρση των στρατευμάτων από το Ιράκ.

Ο Μπους τους κατήγγειλε ότι μαχαίρωσαν τα αμερικανικά στρατεύματα πισώπλατα. Αλλά αυτή η θέση υπονομεύτηκε όταν η κυβέρνηση ανακοίνωσε την περασμένη εβδομάδα ότι παρατείνει την περίοδο της παραμονής των στρατιωτών στο Ιράκ από 12 σε 15 μήνες, το μεγαλύτερο διάστημα από το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Αυτή η κίνηση αντανακλά την έντονη πίεση που ασκεί ο πόλεμος πάνω στον αμερικανικό στρατό. Το Πεντάγωνο αντιμετωπίζει όλο και μεγαλύτερες δυσκολίες να βρει πόρους για ξεκούραση, εκπαίδευση και επανεξοπλισμό των στρατευμάτων ανάμεσα στα διαστήματα που υπηρετούν στο Ιράκ.

Οι πολιτικές συνέπειες του Ιράκ θα χτυπήσουν και τους Νέους Εργατικούς της Βρετανίας. Αν το νότιο Ιράκ πραγματικά εκραγεί τότε οι βρετανικές δυνάμεις στην Βασόρα θα βρεθούν στην πρώτη γραμμή του μετώπου.

Ισως αποδειχτεί δύσκολο για τον υπουργό Αμυνας να τηρήσει την υπόσχεση του Τόνι Μπλερ για μείωση του αριθμού των βρετανικών στρατευμάτων στο Ιράκ. Αυτή θα είναι μία ακόμα ανεκπλήρωτη υπόσχεση που θα περάσει σαν “κληρονομιά” στον κακόμοιρο Γκόρντον Μπράουν.

ΚΑΪΡΟ

Η απόφαση της Συνδιάσκεψης

Η 5η Συνδιάσκεψη του Καΐρου συγκαλείται σε μια περίοδο γεμάτη δυνατότητες αλλά και προκλήσεις. Ο πόλεμος που ξεκίνησε η σιωνιστική πολεμική μηχανή ενάντια στον Λίβανο με την υποστήριξη των ΗΠΑ και της Ευρώπης τέλειωσε με μια πρωτοφανή ήττα της σιωνιστικής οντότητας στα χέρια της ηρωικής αντίστασης της Χεζμπολάχ. Ωστόσο η μάχη δεν έχει τελειώσει ακόμα και η πολιορκία που προσπαθούν να επιβάλλουν στην λιβανέζικη αντίσταση οι σιωνιστές και η αμερικάνικη κυβέρνηση, με τη βοήθεια των ντόπιων πρακτόρων τους και επιστρατεύοντας το όπλο του σεχταρισμού εκεί που απέτυχαν τα τανκς και τα αεροπλάνα τους- σημαίνει ότι είμαστε αντιμέτωποι με μεγάλες προκλήσεις οι οποίες απαιτούν από μας το μεγαλύτερο επίπεδο αντίστασης και συνειδητής πάλης ενάντια στον σεχταρισμό.

Απεργιακή διαδήλωση στην Αίγυπτο

Στο Ιράκ, η άγρια αντίσταση ενάντια στην αμερικάνικη κατοχή έχει σπρώξει την κυβέρνηση των ΗΠΑ σε ένα βάλτο χωρίς διέξοδο. Και εκεί επίσης η κατοχή προσπαθεί να παίξει το τελευταίο χαρτί της προσπαθώντας να μετατρέψει τη μάχη ενάντια στην κατοχή σε μια σεχταριστική σύγκρουση ανάμεσα σε Σουνίτες και Σιίτες. Η αντίσταση δεν θα κατορθώσει να απελευθερώσει το Ιράκ αν δεν αποφύγει αυτή την παγίδα και δεν μετατρέψει την αντίσταση σε μια ενωμένη εθνική δύναμη που θα ενώσει Σουνίτες και Σιίτες ενάντια στον αμερικάνο κατακτητή.

Και στην Παλαιστίνη όπου η αντίσταση κάτω από την ηγεσία της Χαμάς επέζησε από την πολιορκία της πείνας χωρίς να υποχωρήσει απέναντι στις αμερικάνικες, σιωνιστικές και αραβικές πιέσεις για παράδοση στην σιωνιστική οντότητα και τις Συμφωνίες του Οσλο, και εκεί επίσης ο εχθρός και οι ντόπιοι πράκτορές του έχουν προσπαθήσει να επιβάλλουν τον εμφύλιο πόλεμο για να αποπροσανατολίσουν την αντίσταση από το δρόμο και να χύσει παλαιστινιακό αίμα με παλαιστινιακά χέρια. Παρά τις πρόσφατες συμφωνίες και τη σοφία που έδειξε η αντίσταση ώστε να αντισταθεί σε αυτές τις προσπάθειες, είναι αντιμέτωπη ακόμα με μεγάλες προκλήσεις. Το σπάσιμο της πολιορκίας χρειάζεται την αναγέννηση της Ιντιφάντα και του όπλου της Αντίστασης.

Σήμερα γινόμαστε μάρτυρες της κλιμάκωσης των πολεμικών απειλών ενάντια στο Ιράν και την γενικευμένη κινητοποίηση της αμερικάνικης κυβέρνησης για ένα σκληρό αεροπορικό πλήγμα ενάντια στο Ιράν. Είναι φανερό ότι όσο θα μεγαλώνουν οι απώλειες των ΗΠΑ στο Ιράκ τόσο θα εντείνονται οι δηλώσεις για το κίνδυνο που αντιπροσωπεύει το Ιράν και την ανάγκη αντιμετώπισής του. Οπως συνήθως, τα «μετριοπαθή» αραβικά καθεστώτα παίζουν τον δικό τους ρόλο σε αυτή την ατζέντα τόσο στο επίπεδο της στρατιωτικής επιμελητείας όσο και στο επίπεδο της εκστρατείας από τα ΜΜΕ με στόχο την απομόνωση του ιρανικού καθεστώτος.

Ενας παράλογος πόλεμος που μπορεί να εξαπολύσει ο Μπους στο Ιράν θα έχει αποτέλεσμα εκατοντάδες χιλιάδες θύματα σε όλη την περιοχή και πιθανά όλος ο κόσμος θα μπει σε μια μακρά περίοδο πολέμων και εντάσεων χωρίς προηγούμενο. ΠΡΕΠΕΙ να συντονίσουμε τις προσπάθειές μας να σταματήσουμε αυτόν τον παράλογο πόλεμο οργανώνοντας κινητοποιήσεις και διαδηλώσεις και εκστρατείες σε όλον τον κόσμο.

Ενόσω ο ιμπεριαλισμός και οι σύμμαχοί του επιστρατεύουν τις σεχταριστικές διαιρέσεις ως όπλο για να εξασθενίσουν την αντίσταση οι ευρωπαϊκές και η αμερικάνικη κυβέρνηση χρησιμοποιούν τα όπλα του ρατσισμού και της ισλαμοφοβίας σαν όπλα για να δικαιολογήσουν την αποικιακή τους επιθετικότητα και τη διαίρεση των αντιπολεμικών κινημάτων. Γι' αυτό το λόγο είναι αναγκαίο η πάλη ενάντια στον αντιμουσουλμανικό ρατσισμό να αποτελέσει συστατικό μέρος της αντιπολεμικής πάλης.

Στις αραβικές χώρες δεν είναι πια δυνατόν να διαχωρίσουμε τον αγώνα ενάντια στον δεσποτισμό με τον αγώνα ενάντια στον πόλεμο και την αμερικάνικη και σιωνιστική αποικιοκρατία στην περιοχή. Τα καθεστώτα που έχουν συμμαχήσει με τον ιμπεριαλισμό, ιδιαίτερα τα καθεστώτα της Αιγύπτου, της Σ. Αραβίας και της Ιορδανίας παίζουν ένα κρίσιμο ρόλο στην προσπάθεια στραγγαλισμού και πολιορκίας της λιβανέζικης, παλαιστινιακής και ιρακινής αντίστασης με αντάλλαγμα την υποστήριξη των ΗΠΑ στον δεσποτισμό τους. Γι' αυτό το λόγο κάθε δράση που αναλαμβάνεται στις αραβικές χώρες υπέρ της ελευθερίας και της δικαιοσύνης είναι όφελος για την ένοπλη αντίσταση, και κάθε επιτυχία της αντίστασης είναι, την ίδια στιγμή, ένας σεισμός που κάνει τους θρόνους του δεσποτισμού και της διαφθοράς στην περιοχή μας να τρίζουν.

Επίσης, δεν είναι πια δυνατόν να κάνουμε διαχωρισμό ανάμεσα στις πολιτικές της πείνας και της εξαθλίωσης που επιβάλλουν αυτά τα καθεστώτα στους αραβικούς λαούς στο όνομα της καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης και του νεοφιλελευθερισμού από τη μια μεριά και τον ρόλο που παίζουν στην περιφέρειά μας αυτά τα καθεστώτα. Τα ίδια καθεστώτα που ανοίγουν τα εδάφη, τα χωρικά ύδατα και τον εναέριο χώρο για τον αποικιακό στρατό των ΗΠΑ είναι τα ίδια που εφαρμόζουν οικονομικές πολιτικές που εξυπηρετούν αποκλειστικά μερικές γιγάντιες πολυεθνικές επιχειρήσεις και μια μικρή ομάδα ντόπιων, διεφθαρμένων επιχειρηματιών. Το τίμημα το πληρώνει η πλειοψηφία του πληθυσμού.

Βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μεγάλες προκλήσεις. Ελπίζουμε ότι η συνδιάσκεψή μας θα αποτελέσει ένα ποιοτικό βήμα εμπρός στο δρόμο μας για να ενώσουμε τις προσπάθειες ανάμεσα στα αντιστασιακά κινήματα και το αραβικό εθνικό κίνημα αντιπολίτευσης, συμπεριλαμβάνοντας ισλαμιστές, σοσιαλιστές, άραβες εθνικιστές και το παγκόσμιο αντιπολεμικό κίνημα.

Αντιμέτωπη με αυτές τις προκλήσεις, η 5η Συνδιάσκεψη του Καΐρου ολοκληρώνει τις εργασίες της με τις ακόλουθες προτάσεις:

Ι. Υποστήριξη της αντίστασης σε Παλαιστίνη, Ιράκ και Λίβανο

1. Ιράκ

Α- Σύνδεση του αντιπολεμικού αγώνες στις κατοχικές χώρες (ΗΠΑ, Βρετανία κλπ) και στις χώρες που στηρίζουν την κατοχή (Αίγυπτος, Ιορδανία, Σαουδική Αραβία) και δυνάμωμα της πίεσης σε αυτές τις κυβερνήσεις με σκοπό: Το κλείσιμο των στρατιωτικών βάσεων. Αρνηση διέλευσης από αέρα στεριά και θάλασσα για τις αμερικάνικες δυνάμεις. Κάλεσμα για την συγκρότηση ενός ενιαίου εθνικού μετώπου ενάντια στην κατοχή και τις σεκταριστικές διαιρέσεις. Δυνάμωμα του καλέσματος για τον αποκλεισμό της ιρακινής κυβέρνησης μαριονέτα (κλείσιμο πρεσβειών, άρνηση βίζας, διαδηλώσεις ενάντια στις επισκέψεις ιρακινών αξιωματούχων.) Κάλεσμα για σταμάτημα όλων των μορφών συνεργασίας στην εκπαίδευση του ιρακινού στρατού και αστυνομίας για την κατοχή. Οργάνωση της ανθρωπιστικής βοήθειας (τροφίμων, φαρμάκων κλπ) προς τον ιρακινό λαό μέσα κι έξω από το Ιράκ (οργάνωση των τρεχόντων αποστολών αλληλεγγύης).

Β- Οργάνωση μιας ετήσιας διαδήλωσης τον Μάρτη ενάντια στην αμερικάνικη κατοχή του Ιράκ.

2. Παλαιστίνη

Αναζωογόννηση και επικοινωνία των κινημάτων ενάντια στο τείχος των ρατσιστικών διακρίσεων. Οργάνωση καμπανιών για να σπάσει η πολιορκία στο λαό και την αντίσταση της Παλαιστίνης. Οργάνωση διαδηλώσεων παγκοσμίως ενάντια στις επισκέψεις σιωνιστών αξιωματούχων (Μπους, Τσένι). Δυνάμωμα και σύνδεση των κινημάτων μποϊκοτάζ στις αραβικές χώρες (Αίγυπτος, Ιορδανία, Μαρόκο, Κόλπος). Οργάνωση της ανθρωπιστικής βοήθειας στον παλαιστινιακό λαό. Δημιουργία μιας ιστοσελίδας του μποϊκοτάζ στην σιωνιστική οντότητα στα αραβικά και στα αγγλικά με σκοπό την παρουσίαση και την σύνδεση των επιτροπών και οργανώσεων του μποϊκοτάζ διεθνώς. Οργάνωση μιας διεθνούς καμπάνιας για το μποϊκοτάζ του Ισραήλ και την οργάνωση μιας ετήσιας διαδήλωσης τον Σεπτέμβρη για την υποστήριξη των δικαίων του παλαιστινιακού λαού.

3. Λίβανος

Θεωρούμε τις δυνάμεις του ΟΗΕ στο Λίβανο δυνάμεις κατοχής και υποστηρίζουμε τα λαϊκά κινήματα σε όλες τις χώρες που ζητάνε την απόσυρση αυτών των στρατευμάτων. Εκθεση και απομόνωση των λιβανέζικων δυνάμεων που συμμαχούν με τις ΗΠΑ και το Ισραήλ όπως και του ρόλου των αραβικών καθεστώτων που τις υποστηρίζουν. Κοινή προετοιμασία για το δυνάμωμα των πλατύτερων δυνατών λαϊκών κινημάτων σε περίπτωση μιας νέας σιωνιστικής επίθεσης στο Λίβανο με σκοπό την συντριβή της αντίστασης. Υποστήριξη της λιβανέζικης αντίστασης ενάντια στο αμερικανο-σιωνιστικό σχέδιο. Οργάνωση μιας ετήσιας διεθνούς διαδήλωσης τον Ιούλη ενάντια στην επιθετικότητα σε βάρος του Λιβάνου.

ΙΙ. Αντιμετώπιση των πολεμικών απειλών εξαιτίας της πυρηνικής ενέργειας (Ιράν-Κορέα)

Ενώνουμε θέσεις και προσπάθειες ενάντια σε μια επίθεση των ΗΠΑ στο Ιράν και οργάνωση καμπανιών ενάντια στην κλιμακούμενη πολιορκία ενάντια στο Ιράν. Σε περίπτωση ενός πολέμου των ΗΠΑ ενάντια στο Ιράν, οργάνωση μιας διεθνούς διαδήλωσης ενάντια στην επίθεση. Πυρηνικός αφοπλισμός του Ισραήλ. Υποστήριξη του δικαιώματος των λαών να έχουν πυρηνική ενέργεια για ειρηνικούς σκοπούς. Αποκάλυψη των δυο μέτρων και σταθμών στην αντιμετώπιση των πυρηνικών (Ισραήλ απέναντι στο Ιράν και τη Κορέα.)

ΙΙΙ. Γέφυρες ανάμεσα στην Αριστερά και τα ισλαμικά κινήματα ενάντια στον ιμπεριαλισμό και την παγκοσμιοποίηση

Απλωμα και βάθεμα της συνεργασίας ανάμεσα στα ισλαμικά κινήματα αντίστασης και τους αγώνες της Αριστεράς στην Αραβία και διεθνώς (μελέτη των διαφορετικών εμπειριών του Λιβάνου, της Αιγύπτου κλπ.) Πολιτική στήριξης ενάντια σε κάθε μορφή διακρίσεων σε βάρος αραβικών και μουσουλμανικών μειονοτήτων στην Δύση και σύνδεση αυτών των διακρίσεων με την ιμπεριαλιστική ατζέντα. Σύνδεση του αγώνα ενάντια στην αποικιοκρατία και τον ρατσισμό με τον αγώνα ενάντια στην καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση και τον νεοφιλελευθερισμό. Σύγκρουση με τις απόψεις περί σύγκρουσης των πολιτισμών ή θρησκειών κλπ. Σύνδεση των ανερχόμενων κινημάτων της Αριστεράς στην Λατινική Αμερική με τα αντιπολεμικά κινήματα από τη μια και τα κινήματα της αντίστασης και των εθνικών δυνάμεων στις αραβικές χώρες από την άλλη. Κάλεσμα για την οργάνωση μιας συνδιάσκεψης που θα συγκεντρώσει τις δυνάμεις της αραβικής Αριστεράς και της ισλαμικής αντίστασης στις αραβικές χώρες για το συντονισμό των προσπαθειών στους εθνικούς και δημοκρατικούς αγώνες τους.

IV. Σχετικά με τις διαιρέσεις ανάμεσα στα κινήματα της αντίστασης

Συντονισμός των προσπαθειών ενάντια στον αποπροσανατολισμό της ιρακινής αντίστασης προς έναν σεχταριστικό εμφύλιο πόλεμο και αποκάλυψη των προσπαθειών της αμερικάνικης κατοχής και των αραβικών καθεστώτων να εντείνουν αυτές τις συγκρούσεις. Υποστήριξη της εθνικής ενότητας στο Λίβανο, την Παλαιστίνη και το Ιράκ χωρίς συμβιβασμούς στις βασικές αρχές της αντίστασης. (Απόρριψη του συνθήματος της εθνικής ενότητας για την διευκόλυνση της αμερικανο-σιωνιστικής ατζέντας.) Υποστήριξη και δυνάμωμα της ενότητας της αντίστασης (σουνιτική Χαμάς και σιιτική Χεζμπολάχ ενάντια στο ενιαίο ιμπεριαλιστικό σχέδιο) και οργάνωση δράσεων σε παγκόσμιο επίπεδο για το δυνάμωμα αυτής της ενότητας και για κοινή συνδιάσκεψη ενάντια στις σεκταριστικές διαιρέσεις.

V. Χτίσιμο μιας διεθνούς συμμαχίας αντίστασης

Εφαρμογή στρατηγικών διαρκούς συντονισμού ανάμεσα στα αντιπολεμικά κινήματα και τα κινήματα αντίστασης στις αραβικές χώρες και την Λατινική Αμερική. Συγκρότηση ενός δικτύου ανταλλαγής εμπειριών και πληροφοριών και συντονισμού δραστηριοτήτων. Συμφωνία σε κοινές διεθνείς μέρες διαμαρτυρίας κατά το πρότυπο της 15ης Φλεβάρη 2003.

VI. Υποστήριξη των Δημοκρατικών Δικαιωμάτων των Αραβικών Λαών

Υποστήριξη των αγώνων ενάντια σε νόμους που περιορίζουν τις ελευθερίες με το πρόσχημα της καταπολέμησης της τρομοκρατίας, αποκάλυψη του ρατσιστικού και δεσποτικού χαρακτήρα τους και σύνδεση αυτού του δεσποτισμού των διεθνών καθεστώτων με τους αγώνες για δημοκρατία στις αραβικές χώρες (Γκουαντάναμο, Αμπου Γκράιμπ, αιγυπτιακές και σαουδικές φυλακές και μυστικά κέντρα φυλάκισης στην Ευρώπη.) Σύνδεση των ανερχόμενων κοινωνικών κινημάτων (εργατών και επαγγελματιών) στις αραβικές χώρες με τα αντίστοιχα σε διαφορετικά μερη του κόσμου και δημιουργία μηχανισμών αλληλεγγύης και κοινού αγώνα.

Εκθεση των δεσποτικών αραβικών καθεστώτων και οργάνωση καταλήψεων και διαδηλώσεων ενάντια στις επισκέψεις συμβόλων αυτών των δεσποτικών καθεστώτων. Δυνάμωμα της διεθνούς αλληλεγγύης με τα δημοκρατικά κινήματα ενάντια στις δικτατορίες στις αραβικές χώρες (οργάνωση διαδηλώσεων ενάντια στα στρατοδικεία, φυλακίσεις, βασανιστήρια) και αποκάλυψη των καταπιεστικών καθεστώτων όπως και της αμερικάνικης και ευρωπαϊκής συνενοχής, οργάνωση μιας διεθνούς καμπάνιας ενάντια στη δίκη πολιτών από στρατοδικεία στην Αίγυπτο.

Η οργανωτική επιτροπή της Συνδιάσκεψης του Καΐρου καλεί όλες τις ομάδες, προσωπικότητες, λαϊκές επιτροπές και οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών που παλεύουν ενάντια στον Ιμπεριαλισμό, τον Σιωνισμό, τον Πόλεμο και την παγκοσμιοποίηση στην Αίγυπτο, τον αραβικό κόσμο και παγκόσμια στο Κοινωνικό Φόρουμ του Καΐρου που θα γίνει από τις 27 μέχρι 30 Μάρτη 2008.

Η αιγυπτιακή οργανωτική επιτροπή θα συγκροτήσει μια αιγυπτιακή και διεθνή συντονιστική επιτροπή για να προετοιμάσει το γεγονός.

Γέφυρα αντίστασης Αθήνα - Κάιρο

Το φετινό συνέδριο του Καΐρου ήταν μια συγκλονιστική εμπειρία, πολύ πιο προχωρημένο από κάθε άλλη χρονιά. Εκπροσώπησα την Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο από την Ελλάδα μαζί με τον Πέτρο Κωνσταντίνου, συντονιστή της Πρωτοβουλίας Γένοβα. Παρότι ήμασταν μόνο δύο, κάναμε έξι παρεμβάσεις στο Συνέδριο και γίναμε το κέντρο για πολλούς αιγύπτιους ακτιβιστές. Ο λόγος ήταν ότι μεταφέραμε τις εμπειρίες των κινημάτων στην Ελλάδα και πάρα πολλοί, ισλαμιστές και αριστεροί αιγύπτιοι ήθελαν να μάθουν περισσότερα, να συζητήσουν και να πάρουν ιδέες για τις δικές τους μάχες.

Κάναμε παρεμβάσεις στις συζητήσεις για την αλληλεγγύη στην Αντίσταση σε Ιράκ, Λίβανο, Παλαιστίνη, για τη δράση των σοσιαλιστών φοιτητών ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, για το φοιτητικό κίνημα ενάντια στη δικτατορία, για τις εργατικές απεργίες, για τη συνεργασία ισλαμιστών και Αριστεράς και για τον παγκόσμιο συντονισμό του αντιπολεμικού κινήματος. Μεταφέραμε τις εμπειρίες των καταλήψεων στην Ελλάδα και οι φοιτητές ήθελαν να μάθουν πώς μπορούν να αντιμετωπίσουν την καταστολή της Αστυνομίας, πώς να χτίσουν την ενότητα ανάμεσα στις οργανώσεις του κινήματος.

Μιλήσαμε για τις μάχες της εργατικής τάξης στην Ελλάδα και για το πώς το αντιπολεμικό κίνημα έχει παίξει ρόλο για να ριζοσπαστικοποιήσει και εργάτες και φοιτητές. Πώς οργανώσαμε το συλλαλητήριο της 17 Μάρτη, κερδίζοντας τη συμμετοχή των φοιτητικών καταλήψεων. Τονίσαμε τη σημασία της μάχης ενάντια στην ισλαμοφοβία και το γιατί η Αριστερά έχει καθήκον να υπερασπίζεται τους μουσουλμάνους μέσα στις χώρες της Δύσης απέναντι στις επιθέσεις. Φέραμε το παράδειγμα του Τζαβέντ Ασλάμ για το πώς το αντιπολεμικό κίνημα και τα συνδικάτα καταφέραμε μαζί να τον σώσουμε από την απέλαση στο Πακιστάν. Στην συζήτηση για τον συντονισμό προτείναμε και αποφασίστηκε να αναπτυχθεί μια πιο στενή συνεργασία ανάμεσα στα αντιπολεμικά κινήματα της Μεσογείου, κυρίως Ελλάδα, Τουρκία, Λίβανο, Παλαιστίνη, Αίγυπτο.

Δύο ήταν τα πιο σημαντικά κρατούμενα του συνεδρίου. Η κοινή δράση των ισλαμιστικών οργανώσεων, κυρίως των Αδελφών Μουσουλμάνων με την Αριστερά στην Αίγυπτο, που ήταν φανερή σε κάθε διαδικασία του συνεδρίου. Οπως και το γεγονός ότι όλα τα κινήματα της Αιγύπτου, από τους αγρότες και τους εργάτες ως τους φοιτητές τόνιζαν πως τα κινήματά τους δεν είναι ξεχωριστά αλλά μια ενιαία μάχη ενάντια στον Μουμπάρακ και τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό.

Γιάννης Σηφακάκης

Το κίνημα στην Μέση Ανατολή

Στο 5ο συνέδριο του Καΐρου ενάντια στον ιμπεριαλισμό και το σιωνισμό που πραγματοποιήθηκε στις αρχές Απρίλη αποτυπώθηκαν πάρα πολλές σημαντικές εξελίξεις στα κινήματα της Μέσης Ανατολής. Η πιο κρίσιμη αλλαγή που καταγράφηκε είναι ότι τα κινήματα που ξέσπασαν τα τελευταία χρόνια στον αραβικό κόσμο με πυροδότη την παλαιστινιακή Ιντιφάντα και την αντίσταση στον πόλεμο στο Ιράκ έχουν μετατραπεί σε αντικαθεστωτικά κινήματα. Ενα παράδειγμα είναι οι εξελίξεις στο Λίβανο, όπου μετά τη νίκη της Αντίστασης το περασμένο καλοκαίρι, ο ενθουσιασμός για την επιτυχία και ο θυμός για το Ισραήλ μετατράπηκαν σε ένα κίνημα οργής ενάντια στην κυβέρνηση του Φουάντ Σινιόρα. Σήμερα η κυβέρνηση Σινιόρα παραμένει στην εξουσία με μειοψηφική στήριξη από το κοινοβούλιο και έτσι το κίνημα έχει σε μεγάλο βαθμό παραλύσει το πολιτικό σκηνικό στο Λίβανο, ένα σκηνικό που μέχρι πέρσι ήταν το αγαπημένο παράδειγμα των Αμερικάνων.

Από την Συνδιάσκεψη του Καΐρου το 2006

Η Αίγυπτος όμως είναι το πιο χαρακτηριστικό και το πιο σημαντικό παράδειγμα, όντας η πολυπληθέστερη χώρα της Μέσης Ανατολής. Στην Αίγυπτο μετά από 20 χρόνια σκληρής δικτατορίας του Μουμπάρακ, η αλληλεγγύη στην Ιντιφάντα το 2000 έδωσε τα πρώτα σκιρτήματα ενός κινήματος που προσπαθούσε να ξαναβγεί στο δρόμο. Το 2003, την ημέρα που ξεκινούσε ο πόλεμος στο Ιράκ, η πανίσχυρη αστυνομία του Μουμπάρακ πιάστηκε στον ύπνο καθώς δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι βγήκαν στους δρόμους του Καΐρου. Ηταν η πρώτη μη ελεγχόμενη από το καθεστώς μαζική διαδήλωση μετά από πολλά χρόνια. Μέσα σε αυτή την ευκαιρία στήθηκαν δίκτυα όπως το "Κιφάγια" (Αρκετά) που έφερε το αίτημα για δημοκρατία στην πρώτη γραμμή. Οι χρονιές του 2004 και 2005 ήταν μια αναμέτρηση ανάμεσα στις προσπάθειες του καθεστώτος να προχωρήσει σε εσωτερικές αλλαγές για να σωθεί και από την άλλη του δημοκρατικού κινήματος που απειλούσε να μετατρέψει κάθε μικρή κίνηση του Μουμπάρακ σε συνολική κρίση.

Το 2006 στο προσκήνιο ήρθε ένας καινούργιος και πολύ σημαντικός παίχτης: το εργατικό κίνημα. Με το συνδικαλισμό τελείως παράνομο είχαν αρχίσει να ξεσπάνε άγριες απεργίες από το 2004. Στα τέλη του 2006 το απεργιακό κίνημα έφτασε σε πρωτοφανές σημείο. Δεκάδες χιλιάδες εργάτες στη μεγαλύτερη υφαντουργία της Αιγύπτου, σε ένα κλάδο που είχε κρατικοποιηθεί στη δεκαετία του '60 και τώρα βρίσκεται σε φάση ξεπουλήματος, βγήκαν σε άγρια απεργία και ξεσήκωσαν ένα κύμα συμπαράστασης σε όλη σχεδόν την εργατική τάξη. Ηταν μια απεργία πέρα για πέρα από τα κάτω. Οι περιγραφές κάνουν λόγο για 3.000 εργάτριες που έκαναν εσωτερική πορεία μέσα στο εργοστάσιο και εισέβαλαν στο τμήμα όπου δουλεύουν κυρίως άντρες για να τους πείσουν να βγουν κι αυτοί σε απεργία φωνάζοντας "Οι γυναίκες είναι εδώ. Οι άντρες που είναι;".

Πρόκειται για μια εξέλιξη που απειλεί τους πιο σίγουρους πυλώνες του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού. Το καθεστώς του Μουμπάρακ, όπως και άλλα καθεστώτα της περιοχής, συνδυάζει την σκληρή καταστολή σε βάρος του κόσμου, άγρια λιτότητα και απλόχερη στήριξη στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό. Τώρα αυτός ο συνδυασμός "σταθερότητας" αντιστρέφεται. Ετσι φτάσαμε στο σημείο όπου στην Αίγυπτο τρία φαινομενικά διαφορετικά κινήματα, το κίνημα για δημοκρατικά δικαιώματα, το εργατικό κίνημα και το αντιπολεμικό κίνημα έχουν αλληλοσυνδεθεί με τέτοιο τρόπο που μετατράπηκαν σε κίνημα αντικαθεστωτικό.

Μέσα σε αυτές τις μεγάλες αλλαγές, έχουν προκύψει καινούργια πολιτικά ζητήματα καθώς δυνάμεις του ριζοσπαστικού Ισλάμ και δυνάμεις της Αριστεράς που για δεκαετίες ήταν από απομονωμένες μέχρι εχθρικές βρίσκονται να παλεύουν πλάι πλάι σε όλα τα μέτωπα. Γι' αυτό στο Κάιρο ήταν τόσο έντονη η συζήτηση για το πώς μπορεί να προχωρήσει αυτή η κοινή δράση. Η εφημερίδα αλ-Αχράμ αλίευσε ένα από τα πιο χαρακτηριστικά στιγμιότυπα: με τον Αλί Φαγιάντ, μέλος της Εκτελεστικής Γραμματείας της Χεζμπολάχ του Λιβάνου να ασκεί κριτική στα κόμματα της ευρωπαϊκής Αριστεράς που έχουν αποδεχθεί την ταύτιση μουσουλμάνων και τρομοκρατών: *'Θα πρέπει να αποφύγουμε την κυβερνητική αδιαλλαξία, είτε είναι ισλαμική ή όχι, και την επιβολή της θρησκείας πάνω στον κόσμο'. Αναφέρθηκε στο επιχείρημα του Γκράμσι που μιλούσε για την ανάγκη δημιουργίας ενός κοινού μετώπου σε σημαντικές ιστορικές συγκυρίες ώστε να προκύψουν ιστορικές αλλαγές, μετά τις οποίες η κάθε ομάδα μπορεί να διαλέξει το διαφορετικό της δρόμο. Τι όμορφη ειρωνία να ακούς έναν Ισλαμιστή, να αναφέρεται στα λόγια ενός Δυτικού κομμουνιστή θεωρητικού.*

Νίκος Λούντος

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ και όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών είναι κρατικοί καπιταλισμοί όπου η εκμετάλλευση και η καταπίεση της εργατικής τάξης δεν διαφέρει από τη Δύση. Γι'αυτό, υποστηρίζουμε τις εργατικές εξεγέρσεις ενάντια στη γραφειοκρατική άρχουσα τάξη αυτών των χωρών.

Υποστηρίζουμε επίσης όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Θέλω να γίνω μέλος του ΣΕΚ

Ονομα
Διεύθυνση...
Πόλη ....
Τηλέφωνο ....
Σωματείο - Σύλλογος..........................
....

Γράψτε μας στη διεύθυνση:
Τ.Θ.8161, Ομόνοια, 100 10 Αθήνα

ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΑ ΦΟΡΟΥΜ

40 χρόνια απο την Χούντα - Ποιος την ανέβασε και ποιος την έριξε

ΧΑΛΑΝΔΡΙ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20/4 Παλαιό Δημαρχείο 8μμ
Ομιλητές: Γιώργος Παφίλης, δικηγόρος - αντιστασιακός, Μαρία Στύλλου

ΚΑΛΛΙΘΕΑ
ΣΑΒΒΑΤΟ 21/4 Δημαρχείο 7μμ
Ομιλητές: Πάνος Γκαργκάνας, Δημήτρης Λιβιεράτος, ιστορικός

ΙΛΙΟΝ
ΣΑΒΒΑΤΟ 21/4 Δημαρχείο 6.30μμ
Ομιλητές: Κώστας Χριστόπουλος, πρώην Δημοτικός Σύμβουλος, Μαρία Στύλλου

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΣΑΒΒΑΤΟ 21/4
Πολιτιστικός Σύλλογος Ανάληψη 7μμ
Ομιλητής: Θράσος Τζιάρας

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΥΡΙΑΚΗ 22/4 ΕΔΟΘ
(Προξ.Κορομηλά 51) 6μμ
Ομιλητές:
Ομηρος Ταχμαζίδης, δημοσιογράφος
Τριαντάφυλλος Μιταφίδης , Σύλλογος Φυλακισθέντων & Εξορισθέντων της Αντίστασης, Πέτρος Κωνσταντίνου

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΔΕΥΤΕΡΑ 23/4 Ξυλοτεχνία 6.30μμ
Ομιλητές: Τάκης Γεωργακόπουλος
Μαρία Στύλλου

ΚΕΝΤΡΟ ΑΘΗΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/4 ΑΣΟΕΕ Αίθουσα Α22 7μμ
Ομιλητής: Πάνος Γκαργκάνας

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/4 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Ομιλητής: Γιάννης Σηφακάκης

Ν.ΙΩΝΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 26/4 Παλαιό Δημαρχείο 8μμ
Ομιλητές: Γιώργος Παφίλης, δικηγόρος - αντιστασιακός, Γιάννης Αγγελόπουλος

ΖΩΓΡΑΦΟΥ
ΠΕΜΠΤΗ 26/4 Πνευματικό Κέντρο 7μμ
Ομιλήτρια: Διονυσία Πυλαρινού

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΠΕΜΠΤΗ 26/4 Βιοτεχνικό Επιμελητήριο (Καραϊσκου 111) 7.30μμ
Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου

ΡΕΘΥΜΝΟ
ΣΑΒΒΑΤΟ 28/4 Κέντρο Νέων 6μμ

Ν.ΣΜΥΡΝΗ
ΠΕΜΠΤΗ 3/5 Παλαιό Δημαρχείο 7μμ

ΑΝΤΟΝΙΟ ΓΚΡΑΜΣΙ - Η ζωή και οι ιδέες ενός μεγάλου επαναστάτη

ΠΑΤΡΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20/4 ΤΕΙ 6μμ
Ομιλητής: Κώστας Πίττας

ΧΑΝΙΑ
ΣΑΒΒΑΤΟ 21/4 καφέ Ψυχαγώγιο 8μμ
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΣΑΒΒΑΤΟ 28/4 Πολιτιστικός Σύλλογος Ανάληψη 7μμ
Ομιλητής: Αποστόλης Ξεκουκουλωτάκης

ΕΞΑΡΧΕΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/4 ταβέρνα Ροζαλία 7.30μμ
Μαρξισμός και Εθνικισμός
Ομιλήτρια: Ευγενία Κουνιάκη

ΓΑΛΑΤΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/4 Πινακοθήκη (Ψυχάρη 36) 7μμ
Μαρξισμός και Εθνικισμός
Ομιλητής: Θανάσης Καμπαγιάννης

ΒΥΡΩΝΑΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/4 καφέ πυονο 7.30μμ
Πώς οργανώνουμε τον Μαρξισμό 2007
Ομιλητής: Γιώργος Παπαγγελής

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/4 καφέ dream 7.30μμ
Πώς οργανώνουμε τον Μαρξισμό 2007
Ομιλητής: Στρατής Κωνσταντάρας

ΜΑΡΟΥΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/4 καφέ Γαρδένια 8μμ
Μαρξισμός και Αλλοτρίωση
Ομιλητής: Δημήτρης Λάμπρου

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/4 καφέ Αλσος 7μμ
Ρατσισμός: Τι είναι και πώς παλεύεται;
Ομιλήτρια: Καρολίνα Γιάβορεκ

ΑΙΓΑΛΕΩ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/4 ΤΕΙ 7μμ
Σκάνδαλα της Ν.Δ: Ατύχημα ή αποτέλεσμα του καπιταλισμού;
Ομιλητής: Ηλίας Γιαννόπουλος

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/4 Dunking donuts 7.30μμ
Πώς οργανώνουμε την πανεργατική απεργία την Πρωτομαγιά
Ομιλητής: Σπύρος Κοσκινάς

ΝΙΚΑΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/4 7μμ
Ενημέρωση απο το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/4 goody's 7μμ
Ενημέρωση απο το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
ΠΕΜΠΤΗ 19/4 καφέ Κιβωτός 7μμ
Μαρξισμός και Εθνικισμός
Ομιλητής: Θανάσης Σταυρίδης

ΖΩΓΡΑΦΟΥ
ΠΕΜΠΤΗ 19/4 καφέ info 7μμ
Πώς οργανώνουμε τον Μαρξισμό 2007
Ομιλητής: Γιώργος Τσαμούρης

Ν.ΣΜΥΡΝΗ
ΠΕΜΠΤΗ 19/4 καφέ Γιώργος 7μμ
Πώς οργανώνουμε τον Μαρξισμό 2007
Ομιλητής: Πάνος Κατσαχνιάς

ΚΥΨΕΛΗ
ΚΥΡΙΑΚΗ 22/4 καφέ Γρηγόρης 5μμ
Μαρξισμός και Εθνικισμός
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/4 καφέ Πρεσβεία 7μμ
Οι εκλογές στην Γαλλία

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ 30/4 καφέ Πρεσβεία 7μμ
Κόκκινη Πρωτομαγιά 2007

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 2/5 7.30μμ
Η επικαιρότητα του Μαρξισμού τον 21ο αιώνα
Προβολή βίντεο

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΣΑΒΒΑΤΟ 5/5
Πολιτιστικός Σύλλογος Ανάληψη 7μμ
Η μελλοντική σοσιαλιστική κοινωνία
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΣΑΒΒΑΤΟ 12/5
Πολιτιστικός Σύλλογος Ανάληψη 7μμ
Σταλινισμός και Σοσιαλδημοκρατία: Οι δύο πτυχές του ρεφορμισμού
Ομιλητής: Βασίλης Μυρσινιάς

Συμμαχία ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

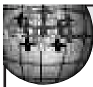
Εκδηλώσεις

Όχι στράτευση στα 18, Οχι στράτευση των γυναικών

Προβολή νέου βίντεο απο το αντιπολεμικό συλλαλητήριο στις17 Μάρτη

ΕΞΑΡΧΕΙΑ
ΣΑΒΒΑΤΟ 28/4 ταβέρνα Ροζαλία 6μμ

ΓΑΛΑΤΣΙ
ΚΥΡΙΑΚΗ 29/4 Πινακοθήκη (Ψυχάρη 36) 6μμ

Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ 2001

Κόκκινη Πρωτομαγιά 2007

Προβολή Ντοκιμάντερ για την Φεντερασιόν

ΧΑΛΑΝΔΡΙ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 27/4 Στέκι (Αβέρωφ 7) 8μμ

ΜΑΡΟΥΣΙ
ΔΕΥΤΕΡΑ 30/4 πλ.Ηρώων 8μμ

«Η ιστορία της Εργατικής Πρωτομαγιάς στην Ελλάδα».

Τρίτη 24 Απρίλη, στις 7μμ, βραδιά με τον Δημήτρη Λιβιεράτο, Ιστορικό του εργατικού κινήματος

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο
Φειδίου 14-16, 210-5247584
(πίσω από Τιτάνια ΡΕΞ),

ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΜΑΣ ΒΡΕΙΤΕ

ΑΘΗΝΑ **ΚΕΝΤΡΟ 6932840030,** Αμπελόκηποι 6973669298, Στουρνάρη *(Εξάρχεια)* 69480819082, Καλλιδρομίου *(Εξάρχεια)* 6976707074, Βικτόρια 6932751578, Γκύζη 6973669298, Πατήσια 6945549910, Κυψέλη 6972669983, Γαλάτσι 6937297138 **ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6974760178,** Αγ. Δημήτριος 6974760178, Ηλιούπολη 6974760178, Βύρωνας 6976423861, Ελληνικό 6974760178, Ν.Σμύρνη 6945559970, Π. Φάληρο 6977096227, Ιλίσια 6937539449, Ζωγράφου 6937539449, Ν. Κόσμος 6932840030, **ΝΟΤΙΑ 6977607861,** Κουκάκι 6977607861, Κάτω Πετράλωνα 6972327931, Ανω Πετράλωνα 6972825701, Καλλιθέα 6992287187 **ΒΟΡΕΙΑ 6932394790,** Μαρούσι 6974902625, Κηφισιά 6945231631, Ν. Ερυθραία- Αγ. Στέφανος 6945412733, Πεύκη 6945231631 **ΒΟΡΕΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6932394790,** Χαλάνδρι 6978650354, Χολαργός-Ψυχικό 6973050470, Μελίσια- Βριλήσια 6974190814, Μεσόγεια 6974244214, Αγ. Παρασκευή 6945125154 **ΒΟΡΕΙΟΔΥΤΙΚΑ 6932394790,** Ν. Ιωνία 6937539449, Ν. Φιλαδέλφεια 6946298643, Ν. Ηράκλειο 6947777158, Μεταμόρφωση-Λυκόβρυση 6948089082 **ΔΥΤΙΚΑ 6972032108,** Αγ. Ανάργυροι-Καματερό-Μενίδι 6972032108, Ιλιον 6934185231, Πετρούπολη 6973050590, Περιστέρι 6978671192, Αιγάλεω 6946937432 **πΕΙΡΑΙΑΣ 6945829645,** Κερατσίνι 6979023528, Κορυδαλλός 6948840134, Νίκαια 6995482423, Πασαλιμάνι 6934052292, Καλλίπολη 6932241549, Ν. Φάληρο-Καμίνια 6944149451, Πέραμα 6977528970 **ΣΧΟΛΕΣ ΑΘΗΝΑΣ 6974760179,** ΑΣΟΕΕ 6978183675, ΕΜΠ 6932751578, ΝΟΜΙΚΗ 6932015679, ΦΛΣ 6978559518, Σχολές Θετικών Επιστημών 6947602766, ΙΑΤΡΙΚΗ 6972375386, Πάντειος 6978650354, ΑΣΚΤ 6932594899, ΤΕΙ Αιγάλεω 6934185231, ΤΕΙ Πειραιά 6946008569

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 6976595821 **ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6974770802,** Καλαμαριά 6937272845, Τούμπα 6944573975, Χαριλάου 6973600813 **ΚΕΝΤΡΟΔΥΤΙΚΑ 6944640403,** Αμπελόκηποι 6972585353, Νεάπολη- Συκιές 6976595821, Κέντρο 6946123602, Μαθητές 6973614853 **ΣΧΟΛΕΣ 6937539449,** Μαθηματικό-Φυσικό 6978850281, Νομική 6948486377, Πολυτεχνείο 6978698795, ΦΛΣ 6978890468, Καλών Τεχνών 6977017070, ΤΕΙ 6978416028, ΠΑ.ΜΑΚ. 6932197565 **ΓΙΑΝΝΕΝΑ 6977614478,** Πόλη 6939062458, Ιατρική 6945677808, Φιλοσοφική 6946762169, Χημικό 6972311179, Βιολογικών Εφαρμογών 6977080222, Μαθητές 6946706346 **πΑΤΡΑ,** Πόλη 6942537435, ΤΕΙ 6934020219 **ΚΡΗΤΗ 6972715314,** ΗΡΑΚΛΕΙΟ 6936856614, ΧΑΝΙΑ 6972715314, ΡΕΘΥΜΝΟ 6934216811, ΠΟΛΗ 6934216811, ΤΕΙ 6947907826, ΦΛΣ-ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ 6934165340, ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ- ΨΥΧΟΛ. 6934216811, ΑΓΡΙΝΙΟ 6972923142, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ 6947324620, ΑΡΤΑ 6948308799, ΒΟΛΟΣ 6972231125, ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ 6974541520, ΖΑΚΥΝΘΟΣ 6977815669, ΙΚΑΡΙΑ 6934284525, ΚΑΛΑΜΑΤΑ 6977210336, ΚΟΜΟΤΗΝΗ 6973243737, ΛΑΜΙΑ 6979115155, ΜΥΤΙΛΗΝΗ 6946774201, ΞΑΝΘΗ 6978695229, ΣΑΜΟΣ 6938510280, ΣΥΡΟΣ 6947534124, ΧΑΛΚΙΔΑ 6973328487, ΛΑΡΙΣΑ 6942647137

Εξορμήσεις με την Εργατική Αλληλεγγύη

ΠΕΜΠΤΗ 19/4
Ν.ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ.Ασίας 6.30μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ σταθμός ΗΣΑΠ 6μμ

ΡΕΘΥΜΝΟ
Παλιά Πόλη 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20/4
ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ σταθμός Μετρό 6.30μμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Σκλαβενίτης 6.30μμ
ΝΙΚΑΙΑ μαρκετ ΙΝ 6.30μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Λόφος Αξιωματικών 6.30μμ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ
Δημαρχείο 7μμ

ΡΕΘΥΜΝΟ
Παλιά Πόλη 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 21/4
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11.30πμ
ΚΥΨΕΛΗ κεντρική πλατεία 12.30μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ πλατεία Δεληολάνη 11.30πμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ μάρκετ ΙΝ 11.30πμ
Ν.ΣΜΥΡΝΗ κεντρική πλατεία 12μες
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Βασιλόπουλος 12μες
ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 11.30πμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πεζόδρομος Χαιμαντά 11.30πμ
ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Αγ.Ιωάννου & Γιαβάση 11.30πμ
Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ Πλ.ΗΣΑΠ 2μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ πλ.Κύπρου 12μες
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Σκλαβενίτης 11πμ
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 11πμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος 12μες
ΑΙΓΑΛΕΩ πλ.Εσταυρωμένου 12μες
ΠΕΙΡΑΙΑΣ πεζόδρομος Σωτήρος 11.30πμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλ.Ελευθερίας 12μες

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΟ Άγ.Λαμπράκη 11πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ πλ.Οσίας Ξένης 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλ.Επταλόφου 11πμ
ΤΟΥΜΠΑ Αγ.Θεράποντος 11πμ
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ πεζόδρομος 11πμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Νομαρχία 11.30πμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Λιοντάρια 11.30μμ

ΡΕΘΥΜΝΟ
Παλιά Πόλη 11.30πμ

ΧΑΝΙΑ
Αγορά 11.30πμ

ΤΡΙΤΗ 24/4
ΒΙΚΤΩΡΙΑ σταθμός ΗΣΑΠ 6μμ

στις σχολές κάθε μέρα...

ΑΘΗΝΑ
ΠΑΝΤΕΙΟΣ Πεζόδρομος 9.30πμ
ΦΛΣ κεντρική είσοδος 11πμ
ΝΟΠΕ κεντρική είσοδος 9.30πμ
ΕΜΠ Τοπογράφοι 11πμ
ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ ΣΤΕΦ κυλικείο 12μες

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΝΟΜΙΚΗ φουαγιέ 11πμ
ΙΑΤΡΙΚΗ κυλικείο 11πμ
ΜΜΕ ισόγειο 11πμ
ΜΟΥΣΙΚΟ φουαγιέ 11πμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΙΑΤΡΙΚΗ κυλικείο 9πμ
ΦΛΣ κυλικείο 10πμ
ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΕΧΝΗΣ κεντρική Βιβλιοθήκη 10πμ
ΛΕΣΧΗ 2μμ

ΡΕΘΥΜΝΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ Κοσμητεία 9πμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ (Βούτες) 11πμ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΝΩΣΣΟΣ 11πμ
ΤΕΙ 11πμ

ΤΕΤΑΡΤΗ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ - ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΣΟΕΕ κεντρική είσοδος 1μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20/4
ΤΕΙ Αθήνας κεντρικός διάδρομος 2μμ

εργατικη αλληλεγγυη
ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Εκδίδεται από το
ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
Ιδιοκτήτης: *ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ*
Εκδότης: *Κώστας Πίττας*
Διευθυντής: *Πάνος Γκαργκάνας*
Εκτύπωση: *Μεσημβρινή Α.Ε.*
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Παντελής Γαβριηλίδης, Αλέξης Καλέργης
e-mail: ergatiki@otenet.gr
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, Ομόνοια
τηλ. 210 52 41001, fax 210 52 27177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 100 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΤΟΥΡΚΙΑ

Μια διχασμένη άρχουσα τάξη

Χιλιάδες διαδηλωτές με πλακάτ ενάντια στον Ταγίπ Ερντογκάν και το "ισλαμιστικό" του Κόμμα Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης (ΑΚΡ) συγκεντρώθηκαν το περασμένο Σάββατο στην Πλατεία Ταντογάν της Αγκυρας για να εκφράσουν την αντίθεσή τους στην προοπτική μεταπήδησής του από την θέση του πρωθυπουργού στην θέση του προέδρου της δημοκρατίας τον ερχόμενο Μάη.

Η διαδήλωση, που είχε οργανωθεί από τον ουσιαστικά άγνωστο "Σύνδεσμο Κεμαλικής Σκέψης" προβλήθηκε το βράδυ του Σαββάτου από όλα τα δελτία ειδήσεων και όλα τα κανάλια. Η αιτία δεν ήταν απλά και μόνο το μέγεθος -που μετριόταν σε εκατοντάδες χιλιάδες. Ούτε οφειλόταν η κάλυψη απλά και μόνο στο γεγονός ότι η διαδήλωση γινόταν σε μια άλλη χώρα, οργανωμένη από έναν συντηρητικό δεξιό σύνδεσμο και όχι από κάποιο εργατικό συνδικάτο. Η πραγματική αιτία για αυτή την αναπάντεχη προβολή ήταν το "προφανές" συμπέρασμα: οι Ισλαμιστές πέφτουν και η Τουρκία ξαναμπαίνει στην τροχιά των στρατηγών, του εθνικισμού και της πολεμοκαπηλείας. Ο τίτλος του άρθρου της "Ελευθεροτυπίας" είναι χαρακτηριστικός: "Κόντρα αρβύλας-φερετζέ". Ετσι και αλλιώς, θα μπορούσε να έρθει τίποτα καλό από την Τουρκία;

Οι σημαίες του αντιπολεμικού κινήματος της Τουρκίας με την λέξη BARIS (ειρήνη) στους δρόμους της Αθήνας στις 6 Μάη 2006

Το στρατόπεδο των Κεμαλικών

Η διαδήλωση στην Αγκυρα ήταν πραγματικά μεγάλη. Αλλά αυτό καθόλου δεν σημαίνει ούτε ότι "η αρβύλα" έχει πάρει ξαφνικά το πάνω χέρι στην Τουρκία. Ακριβώς το αντίθετο συμβαίνει.

Η παραδοσιακή εθνικιστική πτέρυγα βρίσκεται, τα τελευταία χρόνια, σε θέση άμυνας και όχι σε θέση αντεπίθεσης στην Τουρκία. Οι ιδέες τους βαδίζουν από την μια ήττα στην επόμενη - σε όλα τα μέτωπα που έχουν ανοίξει, από το Κουρδικό και το Αρμενικό, μέχρι την Κύπρο, την Ευρωπαϊκή Ενωση και την ίδια την κυβέρνηση. Στις εκλογές που πρόκειται να γίνουν (κατά πάσα πιθανότητα) τον Νοέμβρη το ΑΚΡ, το κόμμα του Ερντογκάν, αναμένεται και πάλι να σαρώσει.

Τα σκληροπυρηνικά εθνικιστικά κόμματα -από το Σοσιαλιστικό Κόμμα του Μπαϊκάλ μέχρι τους φασίστες του ΜΗΡ- βρίσκονται σε πτώση. Τα γκάλοπ δίνουν γύρω στο 10% στον ΜΗΡ (το 10% είναι το όριο που χρειάζεται να πιάσει ένα κόμμα για να μπει στην Βουλή στην Τουρκία) και σαφώς λιγότερο στον Μπαϊκάλ. Οσο οξύνονται οι εθνικιστικές τους κορώνες, τόσο πέφτουν τα ποσοστά τους στις δημοσκοπήσεις.

Και όσο πέφτουν τα ποσοστά τους, τόσο περισσότερο "σκυλιάζουν". "Τι θα πει είμαστε όλοι Αρμένιοι" ούρλιαζε ο Μπαϊκάλ τον περασμένο Γενάρη, όταν όλη η χώρα παρακολουθούσε συγκλονισμένη την κηδεία του Χράντ Ντίκ, του διάσημου αρμενικής καταγωγής δημοσιογράφου που είχε δολοφονηθεί πριν από λίγες μέρες από έναν νεαρό φασίστα από την Τραπεζούντα. "Δεν είμαστε όλοι Αρμένιοι".

Οι εφημερίδες και τα κανάλια παρουσίασαν την διαδήλωση του Σαββάτου σαν μια διαδήλωση "κεμαλικών". Αυτό που ονομάζουν, όμως, "κεμαλικοί" είναι μια πολύ πλατιά "παράταξη" που ξεκινάει από τις άγριες, ακροδεξιές συμμορίες και φτάνει μέχρι τις μυστικές υπηρεσίες και τους απόστρατους αξιωματικούς σαν τον Σενέρ Ερουϊγκούρ, τον πρόεδρο του "Συνδέσμου Κεμαλικής Σκέψης".

Ο Ογκούν Σαμάστ, ο δολοφόνος του Χράντ Ντικ, παραδέχτηκε ότι παρακολουθούσε τις συγκεντρώσεις του "Κόμματος της Μεγάλης Ενότητας" (ΒΒΡ) -μιας μικροσκοπικής, σκληροπυρηνικής, επιθετικής διάσπασης του ΜΗΡ. Ο Ογκούν Σαμάστ, όμως, ήταν απλά ένα φτωχό χωριατόπαιδο από ένα χωριό της Τραπεζούντας. Χωρίς διασυνδέσεις με τις μυστικές υπηρεσίες δεν θα είχε καταφέρει ποτέ ούτε να βρει το όπλο, ούτε να φτάσει στην Αγκυρα, ούτε να βρει τον Χράντ Ντικ και να τον πυροβολήσει.

Ο ίδιος ο "Σύνδεσμος Κεμαλικής Σκέψης" δεν είναι παρά ένας ασήμαντος, ευυπόληπτος σύλλογος δεξιών απόστρατων αξιωματικών και παροπλισμένων ακαδημαϊκών. Χωρίς τις σχέσεις με αυτό που οι εφημερίδες ονομάζουν στην Τουρκία "το βαθύ κράτος" δεν θα μπορούσε να μαζέψει ούτε το ένα εκατοστό του κόσμου που συγκεντρώθηκε το Σάββατο στην Αγκυρα. Και φυσικά δε θα είχε καταφέρει τίποτα χωρίς τους εκδότες και τους καναλάρχες που προπαγάνδισαν ακούραστα το συλλαλητήριο, χωρίς τους διευθυντές και τους προϊσταμένους των δημόσιων υπηρεσιών που υποχρέωσαν τους υφιστάμενούς τους να είναι εκεί, τους καθηγητές των στρατιωτικών ακαδημιών που έστειλαν τους μαθητές τους με διαταγή, ντυμένους με πολιτικά στην συγκέντρωση. Και φυσικά χωρίς τα μέλη των "καλών οικογενειών" που δεν θα μπορούσαν να λείψουν από μια συγκέντρωση ενάντια στον "ισλαμικό σκοταδισμό" ή τους οπαδούς του Σοσιαλιστικού Κόμματος του Μπαϊκάλ.

Ανάμεσα στους διαδηλωτές υπήρχαν βέβαια και κάποιοι που απλά απεχθάνονται την κυβέρνηση -κάποιοι, προφανώς εξαγριωμένοι από τους εξευτελισμούς των ελεγκτών της ΕΕ, φώναζαν συνθήματα ενάντια στον ιμπεριαλισμό. Η Disk και οι περισσότερες εργατικές συνομοσπονδίες, δήλωσαν ανοιχτά και δημόσια ότι δεν πρόκειται να πάρουν μέρος σε αυτό το συλλαλητήριο.

Το Κουρδικό

Την ίδια ώρα που η κεμαλική δεξιά οργάνωνε την διαδήλωση στην Αγκυρα οι στρατηγοί ετοίμαζαν την δική τους αντεπίθεση.

Την περασμένη Πέμπτη ο στρατηγός Γιασάρ Μπουγιουκανίτ, ο αρχηγός των Τουρκικών Ενόπλων Δυνάμεων απείλησε δημόσια με μια μεγάλη εισβολή στο κουρδικό βόρειο Ιράκ. Οι δηλώσεις του προκάλεσαν την άμεση αντίδραση των ΗΠΑ που έτρεξαν αμέσως να προειδοποιήσουν την Τουρκία να μην προχωρήσει σε μια τέτοια ενέργεια.

Οι δηλώσεις του στρατηγού Μπουγιουκανίτ είχαν, βέβαια, σαν πρώτο στόχο τον ίδιο τον Ερντογκάν και τις φιλοδοξίες του να ανέβει στην προεδρία. Αλλά ταυτόχρονα δείχνουν και ανάγλυφα τους στόχους και τις επιδιώξεις της κεμαλικής δεξιάς.

Πολλοί μέσα στην άρχουσα τάξη της Τουρκίας φοβούνται ότι οι εξελίξεις στο Ιράκ θα οδηγήσουν τελικά στην αυτονόμηση του Βορρά και την δημιουργία ενός ανεξάρτητου Κουρδικού κράτους -με άμεση συνέπεια την αναζωπύρωση του κουρδικού ζητήματος και μέσα στην ίδια την Τουρκία.

Στην Τουρκία ζουν περίπου 12 εκατομμύρια Κούρδοι, οι περισσότεροι μέσα σε συνθήκες φοβερής φτώχειας στις νοτιοανατολικές επαρχίες της χώρας. Για να αντιμετωπίσει τις αποσχιστικές τάσεις η άρχουσα τάξη της Τουρκίας κατέφυγε στην συνταγή της άγριας καταπίεσης με τον τουρκικό στρατό να επιτίθεται και να σβήνει από τον χάρτη ολόκληρα χωριά. Ο τουρκικός στρατός κατάφερε τελικά να νικήσει το PKK (το απελευθερωτικό μέτωπο των Κούρδων της Τουρκίας) το 1999 χάρη στην βοήθεια της "διεθνούς κοινότητας" (η Ελλάδα έπαιξε εκείνη την εποχή κρίσιμο ρόλο με την παράδοση του Οτσαλάν) αλλά και την προδοσία των ηγετών των Κούρδων του Ιράκ που ήρθαν σε μυστική συμφωνία με την Αγκυρα και έκλεισαν τα σύνορά τους με την Τουρκία.

Αυτό δεν εμπόδισε την Τουρκία να εισβάλλει στο βόρειο Ιράκ και να δημιουργήσει μια "ζώνη ασφαλείας" πλάτους 15-20 χιλιομέτρων, η οποία υποτίθεται ότι θα εμποδίζει τους αντάρτες του PKK να ανασυγκροτηθούν μέσα στο Ιρακινό έδαφος. Ούτε εμπόδισε την περασμένη βδομάδα τον Ερντογκάν να απειλήσει ότι θα "συντρίψει" τους Κούρδους του Ιράκ αν συνεχίσουν να αναμειγνύονται στις τουρκικές εσωτερικές υποθέσεις και να στείλει τον στρατό στις συνοριακές περιοχές.

Η δεξιά θεωρεί παρόλα αυτά ότι η κυβέρνηση του Ερντογκάν είναι πολύ υποχωρητική απέναντι στους Κούρδους -όπως και απέναντι σε όλες τις μειονότητες της Τουρκίας. Λίγο μετά την δολοφονία του Χραντ Ντικ -που είχε καταδικαστεί από τα τουρκικά δικαστήρια για "προσβολή στην Τουρκοσύνη"- η κυβέρνηση υποσχέθηκε να αναθεωρήσει το σχετικό άρθρο του ποινικού κώδικα. Για την δεξιά, μια τέτοια πράξη, ισοδυναμεί, όμως, με ανοιχτή προδοσία. Για αυτό έχουν λυσσάξει μπροστά στην προοπτική να γίνει ο Ερντογκάν πρόεδρος της χώρας.

Εκσυγχρονισμός

Σε πείσμα της εθνικιστικής προπαγάνδας των καναλιών και των εφημερίδων εδώ στην Ελλάδα, που προσπαθούν να παρουσιάζουν συνεχώς με τα πιο απειλητικά χρώματα τις εξελίξεις στην Τουρκία, ούτε οι στρατηγοί, ούτε οι εθνικιστές έχουν πάρει το πάνω χέρι στην άλλη πλευρά του Αιγαίου. Ούτε αντιπροσωπεύει ο Ερντογκάν και το Κόμμα της Ανάπτυξης και της Δικαιοσύνης τον "Φερετζέ" όπως προσπαθεί να μας πείσει η Ελευθεροτυπία. Πίσω από τις αναφορές στο Ισλάμ και τις Τουρκικές παραδόσεις η κυβέρνηση του Ερντογκάν είναι μια εκσυγχρονιστική κυβέρνηση που προσπαθεί να βάλει την οικονομία στον "σύγχρονο" κόσμο της ελεύθερης αγοράς και της παγκοσμιοποίησης.

Τα ανοίγματα στην διεθνή αγορά έχουν φέρει αποτελέσματα για τον Τουρκικό καπιταλισμό. Πέρσι οι ρυθμοί ανάπτυξης της οικονομίας ξεπέρασαν το 6%. Συνολικά μέσα στα τελευταία 5 χρόνια το κατά κεφαλή εισόδημα έχει πάνω από διπλασιαστεί στην Τουρκία.

Τώρα ο Ερντογκάν υπόσχεται ότι, αν παραμείνει στην εξουσία, θα το ξαναδιπλασιάσει μέσα στην επόμενη πενταετία. Πώς; Τα σχέδιά του δεν είναι κρυφά: μα με περικοπές και ιδιωτικοποιήσεις φυσικά...

Σωτήρης Κοντογιάννης

ΘΕΑΤΡΟ

Επικός αντιπολεμικός Μπρέχτ

«Η Μάνα Κουράγιο και τα παιδιά της» στο Εθνικό Θέατρο

Στην Κεντρική Σκηνή του Εθνικού Θεάτρου παίζεται εδώ και βδομάδες το αριστούργημα του Μπέρτολτ Μπρεχτ «Η Μάνα Κουράγιο και τα παιδιά της», σε μια πλούσια παράσταση, πιστή στο ύφος και το πνεύμα του συγγραφέα, με την πολύ καλή Αντιγόνη Βαλάκου στον κεντρικό ρόλο.

Πρόκειται για ένα κορυφαίο και διαχρονικό αντιπολεμικό έργο που γράφτηκε το 1938, εποχή που ξεσπούσε ο Β παγκόσμιος πόλεμος. Ο Μπρεχτ τότε είχε καταφύγει στη Δανία, καθώς τα έργα του καίγονταν μαζικά στην πυρά από τους ναζί του Χίτλερ. Το έργο εκτυλίσσεται στη Γερμανία-Σκανδιναβία στη διάρκεια του Τριακονταετούς Πολέμου (1618-48), που κυριολεκτικά ρήμαξε την Κεντρική Ευρώπη, όμως τα μηνύματα που κουβαλάει είναι διαχρονικά, μπόρεσαν να εκφράσουν την εποχή του Μπρεχτ, εκφράζουν και το σήμερα με τους διαρκείς πολέμους των ΗΠΑ.

Η Μάνα Κουράγιο, κατά κόσμον Άννα Φίρλιγκ είναι μια ιδιότυπη ηρωίδα: Ταξιδεύει με τον αραμπά – καντίνα και τα τρία παιδιά της κατά μήκος της πολεμικής ζώνης και προσπαθεί να επιβιώσει πουλώντας τρόφιμα, ποτά και προμήθειες στα αντίπαλα στρατεύματα. Αυτή της η όψη, η προστασία των παιδιών της θα μπορούσε να προκαλέσει τη συμπάθεια του θεατή, όχι όμως και η αντίληψή της για τη ζωή και τον κόσμο. Δεν αντιμετωπίζει τον πόλεμο σαν αυτό που πραγματικά είναι, μηχανή θανάτου και δυστυχίας για τους ανθρώπους, αλλά σαν πηγή εσόδων. Με εμπορικό δαιμόνιο και κυνισμό προσπαθεί να αντιγράψει αυτό που κάνουν οι στρατοί: να επιβιώσουν εις βάρος της ζωής των άλλων. Είναι περήφανη για τον πραγματισμό και την καπατσοσύνη της:

«Αν ο πόλεμος τα κέφια σου χαλάει,
θα ξοφλήσεις απ'τη νίκη πιο μπροστά,
μαγαζί είναι κι ο πόλεμος και πουλάει
το μπαρούτι και το βόλι αντί τυριά».

Παρόλο λοιπόν που παίζει σύμφωνα με τους κανόνες και την «κοινή λογική», ο πόλεμος της παίρνει το ένα μετά το άλλο τα παιδιά της. Ο χειροδύναμος «λεβέντης» Άιλιφ στρατολογείται από τους καραβανάδες και αφού διαπρέψει στα πεδία των μαχών και της λαφυραγωγίας, τον καταπίνει η ίδια μηχανή που τον έθρεψε. Ο ακέραιος Σβάιτσερκας, ταμίας του καθολικού τάγματος πέφτει θύμα της ευσυνειδησίας του, η μουγγή Κάτριν επιμένει να λειτουργεί με ευαισθησία και αλληλεγγύη και τελικά θυσιάζεται για να σώσει ένα πολιορκούμενο χωριό. «Αν θες από τον πόλεμο να ζεις, τον οβολό σου μην του τον στερείς», επαναλαμβάνεται προφητικά σε πολλές στιγμές της παράστασης. Η Άννα μένει να σέρνει μόνη τον αραμπά της, ένα τέλος όχι ευχάριστο, πλην όμως απόλυτα συνεπές με την ιστορική αλήθεια και την ηθική στάση της ηρωίδας.

Επικό Θέατρο

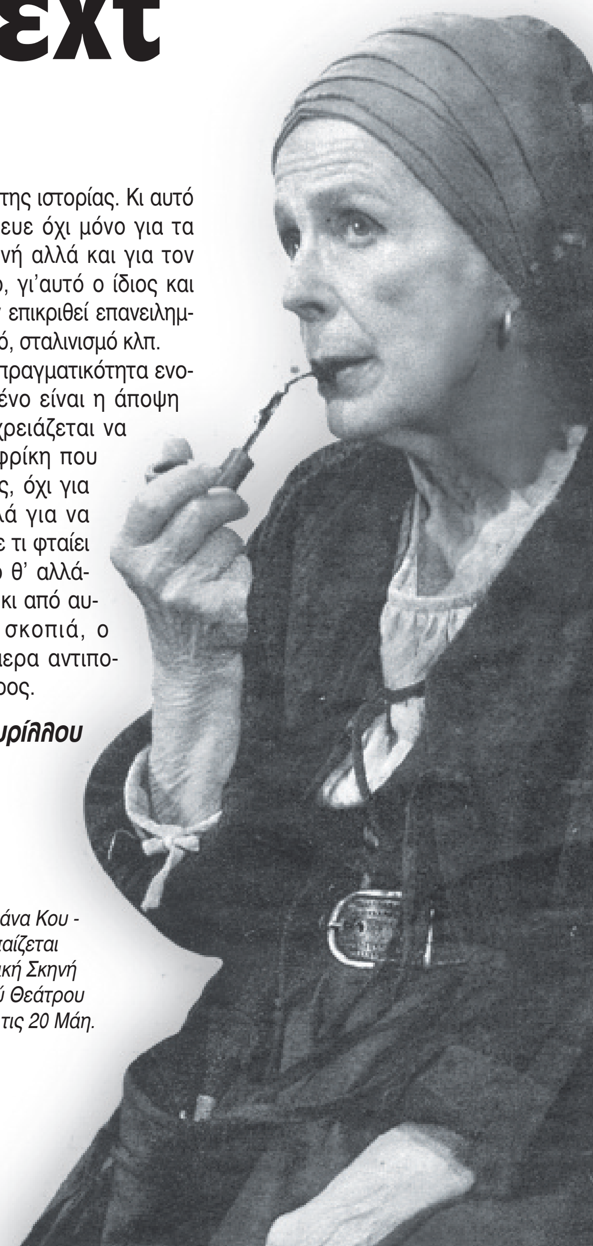
Η «Μάνα Κουράγιο» είναι χαρακτηριστικό παιδί της αντίληψης του Μπρεχτ, μιάς αντίληψης που πήρε σάρκα και οστά με το «Επικό θέατρο». Θέλησε να κοντράρει την κυρίαρχη νατουραλιστική προσέγγιση που εκβίαζε τη συγκίνηση του κοινού, το να ταυτιστεί με τους κεντρικούς ήρωες και να «ξεφύγει» μαζί τους μέσα σε ένα φανταστικό κόσμο δράσης, λειτουργώντας τελικά σαν παθητικός καταναλωτής θεάματος.

Αντίθετα, ο Μπρεχτ ήθελε το κοινό συνειδητό και κριτικό παρατηρητή αυτών που συμβαίνουν στη σκηνή, το θέατρο ήταν εργαλείο για να αιφνιδιάσει, να προκαλέσει την κριτική ματιά στην πραγματικότητα, γι'αυτό και το ρεύμα του έμεινε γνωστό και σαν θεωρία της «αποστασιοποίησης».

Για να το πετύχει, συγκρούστηκε με την παραδοσιακή θεατρική φόρμα των πέντε πράξεων, συχνά διακόπτει την πλοκή και παρεμβάλλει σχόλια προς τους θεατές, ή προτάσσει μια περίληψη του τι θα ακολουθήσει, ώστε να περιορίσει τη φυσική περιέργεια και να ρίξει βάρος στην ανάπτυξη της κρίσης του κοινού. Ήθελε να δείξει ότι η πορεία των γεγονότων δεν είναι προκαθορισμένη, περικλείει αντιθέσεις που αλλοτριώνουν και συνθλίβουν τους ανθρώπους, όμως οι επιλογές και η ενεργή συμμετοχή, το τι κάνει ή δεν κάνει κανείς παίζει ρόλο στην εξέλιξη της ιστορίας. Κι αυτό ο Μπρεχτ το πίστευε όχι μόνο για τα δρώμενα στη σκηνή αλλά και για τον πραγματικό κόσμο, γι'αυτό ο ίδιος και τα έργα του έχουν επικριθεί επανειλημμένα για διδακτισμό, σταλινισμό κλπ.

Αυτό που στην πραγματικότητα ενοχλεί το κατεστημένο είναι η άποψη του Μπρεχτ ότι χρειάζεται να αντιδρούμε στη φρίκη που υπάρχει γύρω μας, όχι για να θρηνούμε αλλά για να προβληματιστούμε τι φταίει και με ποιό τρόπο θ' αλλάξουμε τον κόσμο, κι από αυτή ακριβώς τη σκοπιά, ο Μπρεχτ είναι σήμερα αντιπολεμικός και επίκαιρος.

Δήμητρα Κυρίλλου

INFO: Η «Μάνα Κουράγιο» θα παίζεται στην Κεντρική Σκηνή του Εθνικού Θεάτρου (Ρεξ) μέχρι τις 20 Μάη.

γράμματα

Ο Κινηματογράφος και το σύστημα

Σε όποιο βαθμό κι αν παρακολουθεί κάποιος κινηματογράφο ή προγράμματα της τηλεόρασης θα έχει να θυμάται ένα κλασσικό, μέχρι και πριν λίγα χρόνια, μοτίβο υποθέσεων και μια συγκεκριμένη οπτική(πολιτική) γωνία κινηματογράφησης. Ουσιαστικά είχαμε να κάνουμε με ωδές στην ατομική προσπάθεια σούπερ ηρώων, στρατούς με χαρούμενους και λυσσαλέους στρατιώτες, κομεντί με μόνα προβλήματα τα ερωτικής ή φιλικής φύσεως ή επιχειρήματες με (και πάλι) ερωτικά τρίγωνα να τους χωρίζουν(και όχι κεφάλαια).

Τα τελευταία χρόνια, εσκεμμένα ας το θέσουμε χρονικά από το Σιάτλ του '99 και μετά(αν και οι αλλαγές στη βιομηχανία του θεάματος άργησαν), παρατηρείται μια αντικειμενική στροφή στη φιλοσοφία των υποθέσεων που πολλές φορές δεν είναι απόρροια συγκεκριμένης «καλλιτεχνικής» μεθόδου αλλά απλό αποτέλεσμα των πολιτικών εξελίξεων. Για παράδειγμα στο πολύ πρόσφατο **ΒΑΒΕΛ** του Ιναρίτου η μεσόκοπη τουρίστρια από την Αμερική τραυματίζεται σχεδόν θανάσιμα από πυροβολισμό που προέκυψε από ένα αθώο παιχνίδι δυο παιδιών αγροτικής οικογένειας της Αφρικής. Τα δυο παιδιά(ήταν δεν ήταν 10 χρόνων) προσπαθούσαν να μάθουν αν όντως η καραμπίνα του βοσκού πατέρα τους μπορεί να πυροβολεί και στα 3χλμ. κι όμως η είδηση πέρασε στη διεθνή μέσα σαν «τρομοκρατική ενέργεια» και κατόπιν κινητοποιήθηκε η αμερικανική πρεσβεία. Ακόμη και ο Βουλγαράκης θα αισθάνθηκε περίεργα από μια τέτοια συγκυρία βλέποντας ένα σκηνοθέτη που αν και δεν προσπαθούσε να δώσει πολιτικό αμιγώς χαρακτήρα στην ιστορία ξεμπρόστιαζε το διεθνές παρακράτος του Bush και των πιστών του ΜΜΕ!

Ακόμη, φέτος προβλήθηκε το **BORAT**, μια ωμή σάτιρα του αμερικανικού πολιτισμού όπως (σεναριακά) θέλησε να τον ζήσει και να τον μεταδώσει ένας άραβας δημοσιογράφος. Ο δημιουργός και πρωταγωνιστής της ταινίας, Σάσα Μπάρον Κοέν, σε μια χαρακτηριστική σκηνή όπου παριστάνει τον εκλεκτό καλεσμένο σε ένα παιχνίδι ευχαριστεί την Αμερική που «έφερε τη δημοκρατία στο Ιράκ και εξαφάνισε την τρομοκρατία» και ο κόσμος που παρακολουθεί το παιχνίδι χωρίζεται, με πάρα πολλούς να τον επευφημούν. Αλλά όταν συνεχίζει αναφέροντας «...που έσφαξε χιλιάδες παιδιά και γυναίκες και βομβάρδισε αμάχους» το κοινό παγώνει. Αυτά τα δυο κινηματογραφικά γεγονότα ειδικά στην πρώτη περίπτωση δεν δίνουν στον θεατή ούτε την άποψη ενός αντικαπιταλιστή σκηνοθέτη ούτε έστω την άποψη ενός αντιπολεμικού ακτιβιστή. Το μόνο που κάνουν είναι να καταγράφουν στο φακό συμβάντα και λεγόμενα απλών καθημερινών ανθρώπων ή απλών καθημερινών(πλέον) ειδήσεων με μια σκοπιά που αναπόφευκτα βάζει το θεατή να παίρνει (ή να ενισχύει μια) συντριπτικά ενάντια στον πόλεμο του Bush θέση.

Χαρακτηριστικότερη όμως ένδειξη αυτής της στροφής αποτελούν οι αλλαγές στα σενάρια ή στη σκηνοθεσία. Αν κάποιος έλεγε στον Σον Κόνερι ότι το 2006 ο διάδοχός του στον κινηματογραφικό φακό σαν Τζέιμς Μποντ θα έκανε για χάρη του σεναρίου τόσες επαγγελματικές γκάφες για μετέπειτα πρωτοκλασσάτο κατάσκοπο θα έχανε δεκαετίες νωρίτερα τα μαλλιά που χάνει τελευταία! Ένας ήρωας πρώτου βεληνεκούς που για να τραβήξει τον κόσμο τόσο σαν φιγούρα όχι μόνο δεν πρέπει να μένει ατσαλάκωτος αλλά θα πρέπει να περνά κακουχίες στρατοπέδων συγκέντρωσης και να φτάνει λίγο πριν έναν «υποτιμητικό»(για τα στάνταρντ του Χόλλυγουντ) θάνατο(δηλητηριασμός, τροχαίο, «εξευτελιστικός» βασανισμός).

Κρίση

Δε χρειάζεται όμως τελικά παρά να ανοίξουμε την τηλεόρασή μας για να δούμε ότι στην περίπτωση του δημοφιλούς «Μαρία η άσχημη» το μοντέλο του άλλοτε πανίσχυρου (σεναριακά) επιχειρηματία τώρα όχι μόνο βλέπει την εταιρεία του να βρίσκεται σε κρίση(κάτι που θα μπορούσε να γραφτεί υπό οποιαδήποτε χρονική συγκυρία άλλωστε) αλλά δεν ξέρει και πώς να την αντιμετωπίσει.

Σε αυτό το σημείο μόνο η πιστή και εργατική αλλά αδικημένη υπάλληλος είναι η μόνη που μπορεί να ξελασπώσει το αφεντικό της. Ουσιαστικά κουβαλάει σαν φιγούρα και το ρόλο της εργατικής τάξης μόνο που θα ήταν αδιανόητο να παίξει μαζί με όλους τους εργαζόμενους της επιχείρησης το ρόλο τους «νεκροθάφτη» του καπιταλιστή. Αυτό άλλωστε θα αποτελούσε σπάσιμο της δικλείδας ασφαλείας του σεναρίου με το σύστημα.

Αυτά τα παραδείγματα δεν αποτελούν αυτοτελή επεισόδια μιας αλλαγής στην κινηματογράφηση, αποτελούν μια πρώτης τάξεως εισβολή του πολιτικού σκηνικού (όπως αντιπολεμικά και εργατικά διαμορφώνεται τα τελευταία χρόνια) στο σύστημα των ΜΜΕ και των studio ταινιών που ανήμπορα να αντεπεξέλθουν στο ρόλο τους στο πλευρό της αστικής τάξης αναγκάζονται είτε να αναγνωρίζουν σε ποια τάξη κυρίως απευθύνονται, είτε να ξεμπροστιάζουν αυτήν που καλύπτουν. Και είναι αλήθεια ότι κόσμος που παρακολουθεί τηλεόραση και κινηματογράφο ούτε πιο απαιτητικός έγινε ξαφνικά ούτε πιο ...δεμένος με την πλειοψηφία της κοινωνίας, την εργατική τάξη(άλλωστε αναπόσπαστο κομμάτι της αποτελεί). Είναι ο κόσμος που έχοντας ζήσει το αντικαπιταλιστικό κίνημα των τελευταίων 10 χρόνων, τη Γένοβα, την αντιπολεμική 15η Φλεβάρη του 2003 και όλους τους εργατικούς και πανεκπαιδευτικούς αγώνες άρχισε να δίνει «γραμμή» και στην ...7η τέχνη. Τα σενάρια πλέον αναγκάζονται να στοχοποιούν άθελά τους τα μεγαλύτερα καθάρματα του καπιταλισμού, να απευθύνονται στην εργατική τάξη και να ανατροφοδοτούν τους αγώνες μας. Γιατί από εμάς αντλεί την ισχύ του το σύστημα και με τέτοια δείγματα στις οθόνες μας το μόνο που μπορούσε μέχρι τώρα να κρύβει είναι και αυτό που τελικά μας σερβίρει πλέον στο πιάτο, την κρίση του.

Βασίλης Μυρσινιάς
Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα Ηρακλείου

Εργαζόμενοι ΜΜΕ

Πρόσκληση σε συζήτηση

Όσοι-ες υπογράψαμε την «ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΕΝΩΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΜΜΕ»,που κυκλοφορεί εδώ και λίγες μέρες, κάνουμε πράξη την υπόσχεση που δώσαμε μέσω της διακήρυξης και οργανώνουμε συζήτηση στην ΕΣΗΕΑ

ΣΥΖΗΤΑΜΕ: Για την συνολική επίθεση στα εργασιακά δικαιώματα που πραγματοποιούν οι εργοδότες με την πλήρη συμμετοχή και στήριξη της κυβέρνησης και στα ΜΜΕ. Για το κόψιμο συμβασιούχων στην ΕΡΤ που δεν υπάγονταν στις ρυθμίσεις του Π.Δ. Παυλόπουλου, τη διατήρηση του προβλήματος με νέες γενιές συμβασιούχων, την επαναπρόσληψη ελαχίστων από τους κομμένους, την «τιμωρία» μη επαναπρόσληψης για όσους κινήθηκαν δικαστικά. Για την ανοχή και τις χαριστικές ρυθμίσεις (96 δόσεις) στην εισφοροδιαφυγή και την μη τήρηση των εργοδοτικών υποχρεώσεων στα ασφαλιστικά ταμεία, την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων και τις συνεχείς και κάθε είδους παραβιάσεις των ΣΣΕ. Για τις αγοραπωλησίες στον χώρο των media, άλλοτε υπαρκτές, άλλοτε φημολογούμενες, άλλοτε σχεδιαζόμενες για το άμεσο μέλλον, τις στρατιές καλοπληρωμένων «συμβούλων» και μάνατζερ, που δημιουργούν ανατροπές στα εργασιακά δικαιώματα (από απολύσεις έως βλαπτικές μεταβολές) προδιαγράφοντας σημαντικές εξελίξεις στην αγορά εργασίας για το επόμενο διάστημα. Για τις «εθελούσιες» έξοδοι-απολύσεις, τώρα στον Flash, παλιότερα στον SKY, πειρατικές λειτουργίες ΜΜΕ με πιο γνωστό παράδειγμα την λειτουργία του Planet μετά την απομάκρυνση των εργαζομένων που αγωνίστηκαν σκληρά για να σώσουν την δουλειά τους, συνθέτουν το εργασιακό τοπίο.

ΟΡΓΑΝΩΝΟΥΜΕ: Δεν χρειάζεται να είναι κανείς ιδιαίτερα παρατηρητικός για να διαπιστώσει την αδυναμία της ΕΣΗΕΑ να ανταποκριθεί στις ανάγκες των εργαζομένων μπροστά στην εργοδοτική-κυβερνητική επίθεση. Δεν μας εκφράζουν αντιλήψεις γενικής απαξίωσης των συνδικάτων και ισοπέδωσης των πάντων με λογικές του τύπου «όλοι είναι ίδιοι». Πιστεύουμε ότι η ζωή έφερε κοντά ένα μίνιμουμ σημείων που επιτρέπουν την κοινή δράση

*Η απεργιακή απάντηση στις απολύσεις και όχι ο χαρτοπόλεμος των δελτίων Τύπου.

*Ο συντονισμός-κοινωνική συμμαχία με ευρύτερα στρώματα εργαζομένων και όχι η απουσία από τις γενικότερες κινητοποιήσεις τους (πχ. απεργίες ΓΣΕΕ, κινητοποιήσεις συμβασιούχων, από τις οποίες οι δημοσιογραφικές οργανώσεις ουσιαστικά απείχαν, η απουσία από τις κινητοποιήσεις για το άρθρο 16, κλπ).

*Ακρίβεια, λιτότητα, ανεργία και απολύσεις είναι προβλήματα που μας αφορούν όλους.

Κυκλοφόρησε το νέο φύλλο των Financial Crimes

*Η πρόσφατη εξέλιξη στο διασωματειακό των κλαδικών σωματείων των ΜΜΕ που αποφασίσθηκε εισήγηση στην κατεύθυνση των επόμενων βημάτων για το Συνδικάτο Τύπου είναι θετική. Φαινόμενα όπως η μη ουσιαστική στήριξη της απεργίας της ΕΤΕΡ για ένταξη στο ΤΣΠΕΑΘ δεν πρέπει να επαναληφθούν, γιατί πάνε πίσω την ενότητά μας.

*Το ξεπέρασμα του τέλματος στο θέμα της αλλαγής του καταστατικού της ΕΣΗΕΑ (μάχη που δυστυχώς δεν δόθηκε από τις αριστερές δυνάμεις στο παρελθόν, παρά τις διακηρύξεις τους) εντάσσοντας το νέο κόσμο στην συνδικαλιστική του οργάνωση και καταργώντας τους απαράδεκτους διαχωρισμούς μελών και «μη μελών».

ΚΑΛΟΥΝ *Ζουμή Αλέκα-ΠΗΓΑΣΟΣ, Κουτζουράδης Γιάννης-Βάθμιο πειθαρχ. συμβούλιο ΕΣΗΕΑ Λίτσης Μωυσής-Ελευθεροτυπία, Μαυρίδης Νίκανδρος-ΠΗΓΑΣΟΣ, Μήτρου Άννα-άνεργη, Μοσχονά Λήδα-συνταξιούχος, Μπουκάλα Σαλώμη-εξωτ.συνεργάτης-Καθημερινή, Μπράτσος Νάσος-ΕΡΤ, Σαρρής Κώστας-ΠΗΓΑΣΟΣ, Στεφανόπουλος Σωτήρης-ΠΗΓΑΣΟΣ, Σπυριδωνάκου Μαρία-ΣΚΑΪ, Τατάρογλου Τάσος-94 FM, Τουφεξή Μιμή-Β θμιο πειθαρχ.συμβούλιο ΕΣΗΕΑ, Τσιόφφι Γκουίντο-άνεργος, Τσώλη Μαρία-ΒΗΜΑ, Φλέσσιας Σωτήρης-94 FM, Φωτέλλη Ειρήνη-ΕΡΤ, Χατζηγεωργίου Τάσος-ΕΡΤ επικοινωνία με 6977410188, 6979982492, 6977650944, 6977513903, bratsos@hol.gr litsis@enet.gr, karim@in.gr, sarriskostas@hotmail.com, butler@acn.gr*

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Αλλαγή σχεδίου πόλης για τους "επενδυτές" ή για τους κατοίκους;

Μια πρόταση τροποποίησης ενός σχεδίου πόλης δεν μπορεί παρά να έχει ένα συγκεκριμένο στόχο / σκοπό / όραμα για την πόλη, που προσδοκά να δημιουργηθεί μέσα από τις ρυθμίσεις που προτείνει. Διαφορετικά κινδυνεύει να δημιουργήσει δυσάρεστες και ανεπιθύμητες καταστάσεις.

Η πρόταση όμως της Δημοτικής Αρχής Περιστερίου, αν και σε πρώτη ανάγνωση, μοιάζει ασύνδετη και αλλοπρόσαλλη, εν τούτοις σε μια δεύτερη προσέγγιση, επιτρέπει σε κάποιον να διακρίνει τους στόχους της. Οι στόχοι αυτοί σχετίζονται με την απελευθέρωση των ελεύθερων χώρων και την «αξιοποίηση» τους, δηλαδή την εμπορευματοποίησή τους.

Δεν είναι οι στόχοι αυτοί τυχαίοι. Συνδέονται με το επενδυτικό «μπουμ στην κτηματαγορά», δηλαδή με τα περισσότερα από 5 δις ευρώ, που αναμένονται να εισρεύσουν τα επόμενα χρόνια στη χώρα μας από επενδύτες και ενδιαφερόμενους αγοραστές ακινήτων για χώρους γραφείων, εμπορικά κέντρα, βιομηχανικά κτίρια κ.τ.λ. Περισσότερες από 20 διεθνείς μάρκες εισήλθαν στην αγορά τα δύο τελευταία χρόνια, όπως οι Fnac, Koton, Media Markt, Ikea κ.α. Σημειώνεται επίσης ότι το The Mall Athens και Mediterranean Cosmos, έκλεισαν το πρώτο χρόνο τους με ιδιαίτερη επιτυχία. Σημειώνουμε επίσης ότι η Δυτική Αθήνα, αποτελεί προνομιακό χώρο επενδύσεων, λόγω των χαμηλών αξιών κτήσεως γης.

Στα πλαίσια αυτά, η πρόταση αλλαγής του σχεδίου πόλης στο Περιστέρι ανοίγει διάπλατα τις πόρτες για επενδυτικές ευκαιρίες, οι οποίες όμως εξοβελίζουν στο περιθώριο τόσο τους κατοίκους, αφού θα υποβαθμίσουν την ποιότητα ζωής τους, όσο και την τοπική οικονομία, αφού οι μικροί βιοτέχνες και οι ντόπιοι έμποροι δεν θα αντέξουν τον ανταγωνισμό των μεγάλων ευρωπαϊκών εμπορικών αλυσίδων. Παράλληλα το αστικό πράσινο την ήδη δραματικά υποβαθμισμένη πόλη του Περιστεριού, θα μειωθεί ακόμη περισσότερο, αφού 25 πάρκα θα εξαφανιστούν για να γίνουν χώροι στάθμευσης ενώ το Εκθεσιακό Κέντρο του Άλσους θα αποχαρακτηριστεί από χώρος πράσινου, και θα οικοδομηθεί σ' αυτό Συνεδριακό Κέντρο.

Όλα αυτά συμφωνούν πλήρως με την νεοφιλελεύθερη πολιτική της Ν.Δ., η κυβέρνηση της οποίας προχωρά προς το τέλος της τετραετίας της, εν μέσω σκανδάλων δομημένων ομολόγων, εν μέσω αιματηρών γηπεδικών και εξωγηπεδικών ταραχών, τηλεφωνικών υποκλοπών και απαξίωσης των μεγάλων δημόσιων οργανισμών.

Θυμίζουμε επιλεκτικά το σκάνδαλο των αποθεματικών των δημοσίων ταμείων, (ασφαλώς όσα βλέπουν το φως της δημοσιότητας είναι μικρό μέρος μόνο της πραγματικότητας), αλλά και την αναθεώρηση του Συντάγματος με αιχμές το άρθρο 16 (θα έβαζαν το θεμέλιο λίθο σε επιχειρήσεις «παιδείας», με τζίρο εκατομμυρίων ευρώ) και το άρθρο 24 για τα δημόσια δάση. Με το τελευταίο επιχείρησαν το μεγαλύτερο ρουσφέτι στην σύγχρονη ελληνική ιστορία. Τέλος με τις πρόσφατες συμφωνίες για τον Ελαιώνα και τα μεγάλα φιλέτα αδόμητων χώρων (Αεροδρόμιο, Ιππόδρομος, Παραλιακή κ.λ.π.) σχεδιάζεται να δοθούν σε μεγαλοκατασκευαστές εκτάσεις που αν αξιοποιούνταν σε διαφορετική κατεύθυνση, με σεβασμό στην πόλη και το περιβάλλον, θα άλλαζε η όψη της Αθήνας.

Στο Περιστέρι η τοπική νεοδημοκρατική δημοτική ομάδα, με την πρόταση για την αλλαγή του Σχεδίου Πόλης, ευθυγραμμίζεται πλήρως με την κεντρική πολιτική επιλογή. Εμπορευματοποιεί κάθε χώρο της πόλης, διαστρέφοντας την πραγματικότητα με μια καταιγίδα διαφημιστικών και επικοινωνιακών τρυκ, τα οποία στόχο έχουν να κρύψουν τα πραγματικά τους σχέδια.

Ήταν συνεπώς αναμενόμενη η αγανάκτηση των κατοίκων για τις μεθοδεύσεις της Διοίκησης. Για το γεγονός δηλαδή ότι απέφυγε να ενημερώσει τους φορείς της πόλης αλλά και τα πρόσφατα εκλεγμένα διαμερισματικά συμβούλια, προσβάλλοντας ακόμη και τους ομοϊδεάτες προς αυτήν, συμβούλους, σε μια πρωτοφανή αντιδημοκρατική ενέργεια. Για την προσπάθεια της να ολοκληρώσει τη συζήτηση στο Δημοτικό επίπεδο την μεγαλοβδομάδα και την εβδομάδα του Πάσχα, που απουσίαζαν στα χωριά τους οι κάτοικοι. Παρά την έντονη αντίθεση όλων των αντιπολιτευομένων Δημοτικών παρατάξεων.

Μπροστά στις ενέργειες αυτές δικαιολογούνται νομίζουμε, οι πολίτες, που προσπαθώντας να σώσουν ότι μπορεί πλέον να σωθεί στην πόλη τους, διέκοψαν την συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου, απαιτώντας πληρέστερη ενημέρωση και μια διαφορετική αντιμετώπιση της πόλης. Πληροφορίες που ανέφεραν ότι, η πλειοψηφία εν κρυπτώ ψήφισε την πρόταση, παρά την διακοπή της συνεδρίασης, εξόργισαν ακόμη περισσότερο τους κατοίκους, που αποφάσισαν ανάμεσα σε άλλες ενέργειες και ανοιχτή συγκέντρωση ενημέρωσης την Παρασκευή, στον πεζόδρομο της Εθνικής Αντιστάσεως.

Ο Περιβαλλοντικός Σύλλογος θεωρεί ότι μια πρόταση για την τροποποίηση του σχεδίου πόλης, πρέπει να στοχεύει σε μια πόλη με ελεύθερους χώρους και πράσινο, με προστασία της τοπικής οικονομικής ζωής, μια πόλη με σεβασμό στην ιδιαιτερότητα των διαφόρων κοινωνικών ομάδων, πρέπει να στοχεύει σε μια πόλη που θα σέβεται τις κοινωνικές και οικολογικές παραμέτρους της καθημερινότητας των πολιτών.

Στα πλαίσια αυτά ο Περιβαλλοντικός Σύλλογος δεν θα σταματήσει να αντιδρά με όλα τα νόμιμα μέσα, όπως άλλωστε έχει υποχρέωση από το καταστατικό του, ώστε να αποτρέψει την μετατροπή της πόλης σε έρημο τσιμέντου.

Δημήτρης Κούνδουρος
Πρόεδρος Περιβαλλοντικού και Φυσιολατρικού Συλλόγου Περιστερίου

Επέλαση "αναπλάσεων"

Την περασμένη Πέμπτη η δεξιά παράταξη του δημάρχου Περιστερίου Παχατουρίδη πρότεινε στο δημοτικό συμβούλιο το νέο πολεοδομικό σχέδιο της πόλης, ένα σχέδιο τσιμεντοποίησης και εμπορευματοποίησης των ελεύθερων χώρων. Στο άρθρο του προέδρου του Περιβαλλοντικού Συλλόγου Περιστερίου που δημοσιεύουμε, περιγράφονται οι στόχοι του νέου σχεδίου και οι συνέπειές του στην ποιότητα ζωής των πολιτών.

Η **Λίλιαν Μπουρίτη**, μέλος της Πρωτοβουλίας ΓΕΝΟΒΑ Περιστερίου μας περιέγραψε τις αντιδράσεις των κατοίκων. "Πάνω από 50 άτομα συγκεντρωθήκαμε στο δημαρχείο για το δημοτικό συμβούλιο. Οι δημοτικές παρατάξεις της αντιπολίτευσης ζήτησαν την αναβολή της ψήφισης του σχεδίου αλλά η πλειοψηφία του Παχατουρίδη αρνήθηκε. Σύσσωμη η αντιπολίτευση αποχώρησε και προχωρήσαμε σε κατάληψη του χώρου για να μην ψηφιστεί το σχέδιο. Παρόλα αυτά μάθαμε ότι το ψήφισαν κρυφά. Την Κυριακή όλοι μαζί οργανώσαμε σύσκεψη δημοτικών παρατάξεων, φορέων και οργανώσεων και αποφασίσαμε να καλέσουμε Λαϊκή Γενική Συνέλευση την Παρασκευή 20/4, στις 7μμ στο Πεζόδρομο για ενημέρωση του κόσμου και για να αποφασίσουμε τη συνέχεια των κινητοποιήσεών μας".

Η μάχη για να να σωθεί το πράσινο και οι ελεύθεροι χώροι δεν ανοίγει μόνο στο Περιστέρι. Οι κάτοικοι του Χαλανδρίου αντιδρούν στο νέο σχέδιο ανάπτυξης της Ρεματιάς που ψήφισαν μόνοι τους οι δημοτικοί σύμβουλοι του δημάρχου Ζαφειρόπουλου. Σε άρθρο του, ο δημοτικός σύμβουλος της παράταξης "Αντίσταση με τους πολίτες του Χαλανδρίου". **Σίμος Ρούσσος**, αναφέρει "Η διοίκηση Ζαφειρόπουλου αφού κινήθηκε για μερικά χρόνια στην πεπατημένη της εγκατάλειψης της ρεματιάς και της ανοχής σε κάθε είδους παρανομία...επιχειρεί με το προτεινόμενο σχέδιο μια εφ όλης της ύλης αναδιάταξη που στόχο έχει να παραδώσει τη ρεματιά στα επιχειρηματικά συμφέροντα που σύμφωνα με το νεοφιλελεύθερο δογματισμό της αποτελούν λύση δια πάσαν νόσον".

Παράλληλα, η πιο μεγάλη μάχη που ήρθε στην επικαιρότητα είναι η μάχη για τη διάσωση των 9000 στρεμμάτων του Ελαιώνα. Ο δήμαρχος της Αθήνας Κακλαμάνης και η ΠΑΕ Παναθηναϊκός έβαλαν μπροστά τις μπουλντόζες για τη σκανδαλώδη κατασκευή του γηπέδου του Παναθηναϊκού σε νομοθετημένο χώρο πρασίνου και δημόσια γή 220 στρεμμάτων. Παρόλα αυτά, οι αντιδράσεις θα κλιμακωθούν για να μπει φρένο και σε αυτό το "έργο".

Προεκλογική Συγκέντρωση του Ολιβιέ Μπεζανσενό

ΓΑΛΛΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

«Οι ζωές μας αξίζουν περισσότερο από τα κέρδη τους»

Το Σάββατο 14 Απρίλη πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση και συναυλία συμπαράστασης στους εργάτες της Πεζό στο Aulnay του Παρισιού, οι οποίοι έδωσαν για έξι βδομάδες μια ηρωική απεργιακή μάχη με βασικό αίτημα την αύξηση του μισθού τους κατά 300 ευρώ. Στη συναυλία συγκεντρώθηκαν εκατοντάδες εργαζόμενοι και φοιτητές για να ενισχύσουν τους απεργούς. Μπορεί η απεργία να έληξε με συμβιβασμό, την πραγματική όμως αίσθηση των εργατών αποδίδει περισσότερο το γεγονός ότι οι αντιπρόσωποι των υποψηφίων της ριζοσπαστικής αριστεράς στη συγκέντρωση έγιναν δεκτοί με ενθουσιασμό και χειροκροτήθηκαν περισσότερο και από την ίδια την ηγεσία του συνδικάτου τους.

*Γράφει ο **Μπάμπης Κουρουνδής** από το Παρίσι*

Δεν είναι τυχαίο ότι βρισκόμαστε στην τελευταία βδομάδα πριν τις προεδρικές εκλογές και ο "μεγάλος άγνωστος" είναι η στάση του μεγάλου αριθμού των αναποφάσιστων που αγγίζει το 40% παρότι κατά κοινή ομολογία το ενδιαφέρον του κόσμου για αυτές τις εκλογές είναι ιδιαίτερα μεγάλο και η συμμετοχή θα αυξηθεί. Ποιοτική διαφορά σ' αυτές τις εκλογές από την πλευρά της δεξιάς είναι η σαφής μετατόπιση της ρητορικής της προς τα δεξιά, φιλοδοξώντας "να ξανακερδίσει το ακροατήριο του Λεπέν". Έτσι, η προεκλογική εκστρατεία του Ν.Σαρκοζύ βασίζεται στην πρόταση για τη δημιουργία ενός Υπουργείου Εθνικής Ταυτότητας και ελέγχου της μετανάστευσης που θα σκληρύνει ακόμα περισσότερο την ήδη σκληρή νομοθεσία απέναντι στους μετανάστες χωρίς χαρτιά. Ακόμα πιο προκλητικός έγινε την προηγούμενη βδομάδα όταν δήλωσε ότι η παιδοφιλία και η παιδοκτονία αποτελούν φαινόμενα που οφείλονται σε γενετική προδιάθεση... Και όλα αυτά βέβαια συνοδεύουν ένα ακραιφνώς νεοφιλελεύθερο πρόγραμμα που προτρέπει τους εργαζόμενους "να δουλέψουν περισσότερο για να κερδίσουν περισσότερα". Αυτή η ευθυγράμμιση με τη νεοσυντηρητική και ακραία νεοφιλελεύθερη αμερικανική δεξιά του Μπους, με κοινό πρόταγμα την ασφάλεια, επεκτείνεται και στην εξωτερική πολιτική με το Σαρκοζύ να είναι ο πιο φιλοατλαντιστής γκωλλικός υποψήφιος που έχει υπάρξει ποτέ ευθυγραμμιζόμενος άμεσα με την ιμπεριαλιστική εκστρατεία του Μπους και του Μπλερ στη Μέση Ανατολή.

Απέναντι σ' αυτή τη ραγδαία "λεπενοποίηση" της επίσημης δεξιάς, το Σοσιαλιστικό Κόμμα κάνει τη χειρότερη επιλογή, αυτή της προσαρμογής. Η υποψήφια του κόμματος Σεγκολέν Ρουαγιάλ απογοήτευσε ακόμα και τους παραδοσιακούς ψηφοφόρους των σοσιαλιστών, όταν απάντησε στη ρατσιστική δημαγωγία του Σαρκοζύ, προτείνοντας στους Γάλλους να έχουν τις γαλλικές σημαίες στα μπαλκόνια τους γιατί ... "άλλο έθνος και άλλο εθνικισμός", όπως χαρακτηριστικά δήλωσε. Και σε κοινωνικό επίπεδο όμως, οι προτάσεις της μιλούν απλώς για "τη συμφιλίωση των Γάλλων με τις επιχειρήσεις" και αρνούνται οποιαδήποτε αυτοκριτική αναφορά στην πενταετία του Ζοσπέν (1997-2002) που διέψευσε τις λαϊκές προσδοκίες.

Κεντρώος

Αυτή ακριβώς η "σαρκοζικοποίηση" της σοσιαλδημοκρατίας αφήνει τα περιθώρια στον κεντρώο υποψήφιο Μπαϊρού να εμφανίζεται, με την εύνοια πολλών ΜΜΕ, σαν η εναλλακτική λύση απέναντι σε μια "αναίτια πόλωση μεταξύ δεξιάς και αριστεράς αφού και οι δύο παρατάξεις δεν έχουν ουσιώδεις διαφορές" . Παρά όμως τις διακηρύξεις του υπέρ του κράτους πρόνοιας, πρόκειται για έναν υποψήφιο που υπήρξε επανειλημμένα υπουργός στις δεξιές κυβερνήσεις των τελευταίων δεκαπέντε χρόνων με δηλωμένη έχθρα στο 35ωρο και βεβαρημένο παρελθόν σαν Υπουργός Παιδείας που προώθησε την αγορά στα σχολεία.

Και βέβαια σ' αυτή την αγανάκτηση από τις συνεχιζόμενες ίδιες πολιτικές επενδύει για άλλη μια φορά ο φασίστας Λεπέν ο οποίος, ευνοούμενος από τη μετατόπιση προς τα δεξιά των επίσημων υποψηφίων αυτοχαρακτηρίζεται ως ο μοναδικός "αντισυστημικός" υποψήφιος. Η πραγματική φύση του κόμματός του όμως φάνηκε ξεκάθαρα την προηγούμενη Παρασκευή όταν μέλη του Εθνικού Μετώπου στη Λυόν επιτέθηκαν και τραυμάτισαν σοβαρά ένα μετανάστη μαροκινής καταγωγής μετά από μια αντιφασιστική συγκέντρωση διαμαρτυρίας.

Σ' αυτές τις εκλογές οι προηγούμενοι κυβερνητικοί εταίροι του Σοσιαλιστικού Κόμματος στις κυβερνήσεις της "πληθυντικής αριστεράς", το Κομμουνιστικό Κόμμα και οι Πράσινοι περνάνε μια φανερά μεγάλη κρίση. Οι δημοσκοπήσεις εμφανίζουν τις υποψήφιές τους, Μπυφέ και Βουανέ αντίστοιχα καθηλωμένες μεταξύ 1 και 2%. Η εμμονή τους στη συνεργασία με την πιο δεξιά σοσιαλδημοκρατία και μάλιστα ξανά σε κυβερνητικό επίπεδο, δε δίνουν καμιά προοπτική στον κόσμο που έχει πολύ πρόσφατες τις τραυματικές εμπειρίες από την κυβέρνηση Ζοσπέν. Η ίδια η κριτική της Μπυφέ απέναντι στον Μπεζανσενό ότι "δεν είναι χρήσιμη για τον κόσμο που υποφέρει από τη δεξιά μια αριστερά που δε θέλει να κυβερνήσει" αποτελεί αντιστροφή των εμπειριών του κόσμου που δεν ένιωσε καθόλου "χρήσιμη" για τις διεκδικήσεις του την αριστερά που επέλεξε να κυβερνήσει και να διαχειριστεί τον καπιταλισμό.

Απέναντι σ' αυτή την ηττοπαθή στάση, ο κύριος εκφραστής της ζωντάνιας της αντίστασης στο νεοφιλελευθερισμό είναι αναμφίβολα ο Ολιβιέ Μπεζανσενό, υποψήφιος της LCR. Ο 33χρονος ταχυδρομικός υπάλληλος, έχει θέσει στο επίκεντρο της καμπάνιας του τη μάχη ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό και το ρατσισμό. Το σταμάτημα των ιδιωτικοποιήσεων, η απαγόρευση των απολύσεων, η άνοδος του κατώτατου μισθού, η καταπολέμηση της "επισφαλούς", ανασφάλιστης και κακοπληρωμένης, εργασίας των νέων και η νομιμοποίηση όλων των μεταναστών είναι τα βασικότερα στοιχεία ενός προγράμματος όπου έχουν τη θέση τους οι διεκδικήσεις που πάλεψε το κίνημα στη Γαλλία τα προηγούμενα χρόνια.

Ακόμα πιο εντυπωσιακό από το 5% που του δίνουν οι δημοσκοπήσεις είναι το γεγονός ότι εκατοντάδες κόσμος συρρέει από πόλη σε πόλη στις ανοιχτές συγκεντρώσεις υπέρ του, στην πλειοψηφία τους νέοι αλλά και κόσμος των φτωχών προαστίων. Το σύνθημα της καμπάνιας του "Οι ζωές μας αξίζουν περισσότερο από τα κέρδη τους" ανταποκρίνεται στις ανάγκες του κόσμου του κινήματος που ψάχνει για μια ριζοσπαστική πολιτική έκφραση. Βέβαια, είναι σίγουρο ότι το αποτέλεσμα θα μπορούσε να είναι πολύ καλύτερο αν αναδεικνυόταν ένας κοινός υποψήφιος για να εκφράσει αυτό το ριζοσπαστικό ρεύμα. Αυτή η προσπάθεια σκόνταψε στην ατολμία των ηγεσιών της αντινεοφιλελεύθερης αριστεράς, με μεγαλύτερη την ευθύνη του ΚΚ που αρνήθηκε να δεσμευτεί για μη κυβερνητική συνεργασία με το Σοσιαλιστικό Κόμμα μετά τις εκλογές. Έτσι, ο κόσμος του ΟΧΙ στο Ευρωσύνταγμα μοιραία θα μοιραστεί σε πολλαπλές επιλογές. Χαρακτηριστικά, πολλές από τις ενωτικές αντινεοφιλελεύθερες επιτροπές προτείνουν ψήφο στα τρία "Β", δηλαδή στους Μποβέ, Μπεζανσενό και Μπυφέ.

Όλοι οι παραπάνω προβληματισμοί για την προοπτική και τη στρατηγική της αριστεράς έχουν προκύψει μετά από μια δεκαετία γεμάτη κινήματα ενάντια στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές διαχείρισης της κρίσης του συστήματος. Το Δεκέμβρη του 1995 το τεράστιο κύμα των απεργιών ιδιαίτερα στο δημόσιο τομέα τράνταξαν τη δεξιά κυβέρνηση του Ζιπέ που έπεσε ένα χρόνο αργότερα.

Παρά το γεγονός ότι η κυβέρνηση Ζοσπέν που τη διαδέχτηκε, διέψευσε οικτρά τις ελπίδες του κινήματος, από τη συμμετοχή της στους βομβαρδισμούς της Γιουγκοσλαβίας μέχρι τις ιδιωτικοιήσεις που έκανε, το κίνημα αυτό χάρισε ένα πρωτοφανές 10% στους υποψήφιους της αντικαπιταλιστικής αριστεράς το 2002 και έδωσε μαζικά την απεργιακή μάχη των συντάξεων το 2003.

Πλειοψηφία

Έτσι φτάσαμε στο 2005 όπου το κίνημα αυτό κατόρθωσε να γίνει πλειοψηφικό, κερδίζοντας με ένα εντυπωσιακό 54% τη μάχη ενάντια στο Ευρωσύνταγμα, αφού κατάφερε να συσπειρώσει στις αντινεοφιλελεύθερες επιτροπές που δημιουργήθηκαν από τα κάτω όλο τον κόσμο, από τους ανένταχτους μέχρι την αριστερή πτέρυγα των Σοσιαλιστών και των Πράσινων ενάντια στην ηγεσία τους, και φυσικά το ΚΚ και την LCR. Η αυτοπεποίθηση μετά από αυτή τη νίκη και τη φθινοπωρινή εξέγερση των προαστίων τροφοδότησε και την επόμενη ακόμα μεγαλύτερη επιτυχία την επόμενη χρονιά ενάντια στο CPE. Οι φοιτητές με δύο μήνες κατάληψη των πανεπιστημίων τους κατάφεραν να αναγκάσουν τα συνδικάτα να κηρύσσουν απεργίες στο πλευρό τους με αποτέλεσμα η κυβέρνηση να υποχωρήσει και να αποσύρει το νόμο της.

Αυτός ο κόσμος, που εξακολουθεί να δραστηριοποιείται από τις αντινεοφιλελεύθερες επιτροπές μέχρι τις καμπάνιες των μεταναστών χωρίς χαρτιά, σιχαίνεται το Σαρκοζύ και δεν έχει καμιά εμπιστοσύνη στο σοσιαλ-νεοφιλελευθερισμό της Ρουαγιάλ. Μένει στους ώμους της αντικαπιταλιστικής αριστεράς να πάρει τις κατάλληλες τολμηρές και ενωτικές πρωτοβουλίες για να αναδείξει την πολιτική εναλλακτική λύση που επιζητά και έχει ανάγκη ο κόσμος του κινηματος.